

Wladislavia

ISSN 1427-9061

nr 21, luty 2006 r.

rok założenia 1996

<http://www.wshe.pl>

Władze WSHE

2005–2008

JĘGO MAGNIFICENCIA REKTOR
PROF. DR HAB. RYSZARD ŁASZEWSKI

PROREKTOR DS. ORGANIZACJI DYDAKTYKI
DR WOJCIECH GULIN

KANCLERZ
DR PAWEŁ CHURSKI

DZIEKAN WYDZIAŁU ADMINISTRACJI
DR HAB. KRYSZYNA KAMIŃSKA
PROF. NZW. WSHE

DZIEKAN WYDZIAŁU EKONOMII
I INFORMATYKI
DR MAREK STEFAŃSKI

DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO
PROF. DR HAB. RYSZARD SUDZIŃSKI

DZIEKAN WYDZIAŁU OCHRONY ŚRODOWISKA
DR HAB. STANISŁAW BINIAK
PROF. NZW. WSHE

DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGICZNEGO
PROF. DR HAB. BRONISŁAW SIEMIENIECKI

DZIEKAN WYDZIAŁU ZDROWIA PUBLICZNEGO
DR HAB. JACEK KLAWE
PROF. NZW. WSHE

PRODZIEKAN WYDZIAŁU ADMINISTRACJI
DR BOLESŁAW SPRENGEL

PRODZIEKAN WYDZIAŁU ADMINISTRACJI
DR ADAM STRZELECKI

PRODZIEKAN WYDZIAŁU EKONOMII
I INFORMATYKI
DR HENRYK STĘPIEŃ

PRODZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO
DR MAREK WOJTKOWSKI

PRODZIEKAN WYDZIAŁU OCHRONY
ŚRODOWISKA
DR WOJCIECH GÓRECKI

PRODZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGICZNEGO
DR INŻ. KAZIMIERZ CIŻKOWICZ

PRODZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGICZNEGO
DR IRENEUSZ J. PYRZYK

PRODZIEKAN WYDZIAŁU ZDROWIA
PUBLICZNEGO
DR ANDRZEJ BIEDRZYCKI

PRODZIEKAN WYDZIAŁU ZDROWIA
PUBLICZNEGO
MGR WANDA STEFAŃSKA

Biuro Karier WSHE

Z początkiem grudnia 2005 r. w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku zostało powołane Biuro Karier. Pierwszym krokiem działalności biura było podpisanie umowy z Powiatowym Urzędem Pracy we Włocławku. Oficjalne porozumienie nastąpiło 22 grudnia 2005 r. w siedzibie PUP. W imieniu uczelni umowę podpisał dr Paweł Churski, kanclerz WSHE, urząd pracy reprezentowała dyrektor Małgorzata Izdebska.

Wspólnym celem, który chcą osiągać obie instytucje na rynku pracy, będzie:

- dostarczanie studentom i absolwentom WSHE informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- zbieranie, klasyfikowanie i udostępnianie ofert pracy, staży i praktyk zawodowych,
- prowadzenie bazy danych studentów i absolwentów WSHE zainteresowanych znalezieniem zatrudnienia,

- pomoc pracodawcom w pozyskaniu odpowiednich kandydatów na wolne miejsca pracy oraz staże zawodowe,

- pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy.

Korzystając z możliwości, jakie tworzą najnowsze zapisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, PUP we Włocławku przekazał na rzecz Biura Karier WSHE środki finansowe, dzięki którym zostało wyposażone w niezbędny sprzęt do świadczenia usług dla studentów, absolwentów i przedsiębiorców naszego regionu.

Biuro Karier Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku jako instytucja rynku pracy została wpisana przez ministra gospodarki i pracy do rejestru agencji zatrudnienia, pełniąc rolę:

- agencji pośrednictwa pracy w zakresie pośrednictwa pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- agencji poradnictwa zawodowego,
- agencji pracy tymczasowej,
- agencji doradztwa personalnego,
- agencji pośrednictwa pracy w zakresie pośrednictwa obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

Na wniosek Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Toruniu Biuro Karier WSHE zostało wpisane do Rejestru Instytucji Szkoleniowych, co umożliwiła przystępowanie do przetargów ogłaszanych przez Powiatowe Urzędy Pracy, których celem jest szkolenie i podnoszenie kwalifikacji osób poszukujących pracy.

W Biurze Karier WSHE:

- każdy student i absolwent może określić swoje atuty i słabości, predyspozycje do pracy na danym stanowisku pracy, otrzyma doradztwo w zakresie własnego rozwoju zawodowego,

- w organizowanych warsztatach i szkoleniach może rozwijać umiejętności przydatne w poszukiwaniu pracy,

- student każdej szkoły wyższej i absolwent z Włocławka i okolic może zdobywać doświadczenie i wiedzę, uczestnicząc w stażach i praktykach studenckich, organizowanych przez firmy w regionie,

- wszyscy chętni studenci i absolwenci mogą zapoznać się z formami rekrutacji osób z wyższym wykształceniem, Biuro Karier pomoże przygotować się do procedur selekcyjnych stosowanych przez pracodawców,

- student i absolwent może znaleźć informacje o możliwościach dalszego kształcenia: studiach podyplomowych, stypendiach, szkoleniach, kursach,

- otrzymać można informacje dotyczące pośrednictwa pracy,

- prowadzona jest baza danych, zawierająca dane studentów i absolwentów poszukujących zatrudnienia, zapewniona jest możliwość bezpośredniej rejestracji na stronie internetowej Biura Karier WSHE,

- realizowane będą projekty skierowane do studentów i absolwentów, aby wspierać ich na obecnym rynku pracy.

Kierownikiem Biura Karier WSHE jest dr Michał Pietraszewski.

Adres:

Biuro Karier WSHE

pl. Wolności 1 (pokój nr 26A)

czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–15.30, tel./faks (054) 230 42 46, e-mail: biurokarier@wshe.pl, kariera@wshe.pl

SPIS TREŚCI

Inauguracja roku akademickiego 2005/2006

Wystąpienie J.M. Rektora
prof. dr. hab. Ryszarda Łaszewskiego 4

Wystąpienie prezesa WTN
dr. Stanisława Kunikowskiego 6

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna
we Włocławku w dziesięciolecie istnienia
1995–2005 — wykład
prof. dr. hab. Mieczysława Wojciechowskiego ... 7

ARTYKUŁY

A. Aftański
Studenci pedagogiki wobec Strategii Rozwoju
Kształcenia Ustawicznego do roku 2010 12

M. Pietraszewski
Biura karier współtworzą gospodarkę
opartą na wiedzy 14

M. Wojtkowski
Europeistyka
nowy kierunek studiów w WSHE 16

A. Biedrzycki M. Zieliński
Ruchowy nawyk,
czyli czego Jaś powinien się nauczyć 18

PROGRAMY
OFERTY KOMUNIKATY 20

Z WYDZIAŁÓW 23

OD STUDENTÓW 32

WYDARZENIA 34

BIBLIOTEKA 40

KRONIKA 44

Podpisanie umowy.
Na zdjęciu Małgorzata
Izdebska — dyrektor
PUP, dr Paweł Churski
— kanclerz WSHE

na okładce:
J.M. Rektor
prof. dr. hab. Ryszard Łaszewski,
poczet sztandarowy WSHE
chwile przed uroczystą inauguracją
roku akademickiego 2005/2006

INAUGURACJA ROKU 2005/2006

Wystąpienie Jego Magnificencji Rektora Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku prof. dr. hab. Ryszarda Łaszewskiego

**Czczigodni Goście,
Szanowni Państwo!**

Dzisiejsza inauguracja jest szczególna. Są tego dwa powody. Po pierwsze — uroczymy obchodzimy 10-lecie istnienia Uczelni. W czerwcu minęło 10 lat od momentu utworzenia przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe pierwszej we Włocławku uczelni niepublicznej. Na 22 czerwca 1995 roku datowana była decyzja Ministra Edukacji Narodowej w sprawie powołania Wyższej Szkoły Pracy Socjalnej we Włocławku, która dwa lata później otrzymała nazwę Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej. Przed dziesięcioma laty grupa kilkuset studentów rozpoczynała studia na kierunku praca socjalna, a bazę dydaktyczną stanowiły wynajęte pomieszczenia w Szkole Podstawowej nr 12 przy ulicy Wiejskiej.

Po drugie — Senat Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku postanowił uchwałą z dnia 22 września 2005 r. nadać sali audytorijnej imię Jana Pawła II. Jesteśmy dumni, że ta reprezentacyjna sala nosi imię Wielkiego Rodaka. Mam szczerą nadzieję, że dzięki wizytom w auli każdy z nas będzie pamiętał o Ojcu Świętym, nie tylko jako wspaniałym człowiekowi, ale także o wybitnym intelektualście.

Szkolnictwo wyższe w Polsce ulega ciągle ważnym strukturalnym i funkcjonalnym przeobrażeniom. Wiele zmian wprowadziła najnowsza ustawa, która wyznacza kierunki działania i rozwoju polskim uczelniom. Ten akt prawny uporządkował wiele bardzo ważnych kwestii dotyczących edukacji młodzieży na najbliższe lata. Obecnie studuje prawie dwa miliony Polaków. Pomimo wielu przeszkód i zagrożeń nie brakuje chętnych do podnoszenia kwalifikacji i zdobywania wiedzy. Na krajowym rynku edukacyjnym działa ponad czterysta uczelni zarówno w dużych aglomeracjach, jak i małych miejscowościach. Dążymy do tego, żeby i nasza Szkoła zaliczała się do elity, obalając tym samym stereotyp, że tylko uczelnie publiczne są gwarantem wysokiego poziomu kształcenia. Naszym nadrzędnym celem jest polepszanie jakości

i warunków studiowania. Uczelnia to nie tylko budynki, to przede wszystkim ludzie, którzy ją tworzą. To od ich wiedzy, umiejętności, zdolności i zaangażowania zależy poziom nauczania. To oni są siłą napędową każdej uczelni, dlatego priorytetowym zadaniem jest gromadzenie najlepiej wykwalifikowanej kadry nauczycieli akademickich. Jednak, czym by była uczelnia, gdyby nie studenci? To właśnie Państwo, którzy zasiadacie w tej sali, za chwilę zostaniecie immatrykulowani i powiększycie grono studentów Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Studiowanie to nie tylko bierne wysłuchiwanie treści przekazywanych przez wykładowców. Musicie mieć świadomość, że zdobywanie wiedzy wiąże się z olbrzymim poświęceniem i wieloma wyrzeczeniami, ale jakże wielką jest satysfakcja, kiedy możemy być z siebie dumni po zdanych egzaminie. Pamiętajcie więc o tym i róbcie wszystko, żeby czas studiów był wypełniony przede wszystkim nauką. Nauka to przecież dziedzina życia, dzięki której poznajemy to, co nieznanne, nie odkryte. Ciekawość jest pożądana, dociekanie niezbędne. Nauka wyznacza nowe drogi życia, ułatwia nam egzystencję. Zdobytą wiedzę można wykorzystać zawsze, w każdej sytuacji życiowej. Jednocześnie jednak pamiętajcie, że okres studiów to czas Waszego wszechstronnego rozwoju. Korzystajcie więc Państwo z czasu wolnego i włączajcie się w życie kulturalne i społeczne Uczelni i miasta.

Szanowni Państwo!

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku obchodzi w tym roku jubileusz 10-lecia działalności naukowo-dydaktycznej. Przez tę dekadę budowaliśmy prestiż, zdobywaliśmy cenne doświadczenia, możemy pochwalić się wieloma sukcesami i osiągnięciami. Miano największej w regionie uczelni niepaństwowej zobowiązuje. Największym naszym osiągnięciem jest poszerzenie oferty edukacyjnej z jednego do jedenastu kierunków studiów, a także wzrastająca liczba studentów z 245 w 1995 roku do 5127 w chwili obecnej. Administracja, ekonomia, filologia polska, historia, informatyka, ochrona środowiska, pedagogika, pielęgniarstwo, wychowanie fizyczne i najmłodsze: socjologia oraz położnictwo to kierunki, które świadczą o wielofunkcyjności i interdyscyplinarności naszej Uczelni. Studia licencjackie, inżynierskie, magisterskie i podyplomowe są w pełni dostosowane do potrzeb rynku pracy. Staramy się, żeby wśród naszych absolwentów praco-

dawcy rekrutowali wykwalifikowaną i cenioną kadrę przydatnych pracowników.

O naszej efektywnej pracy mogą świadczyć oceny wystawione przez Państwową Komisję Akredytacyjną, organu działającego na rzecz jakości kształcenia we wszystkich polskich uczelniach. Kierunki: filologia polska, ochrona środowiska oraz pedagogika (studia licencjackie i magisterskie) uzyskały pozytywną ocenę, zaś kierunek pielęgniarstwo i planowany kierunek położnictwo otrzymały akredytację i bardzo wysoką ocenę Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego. Uczelnia jest przygotowana merytorycznie i formalnie do rozpoczęcia kolejnych procedur akredytacyjnych na pozostałych kierunkach.

Pozytywne oceny Komisji są niewątpliwą zasługą kadry nauczycieli akademickich, która poprzez swoje doświadczenie, udział w badaniach, zaangażowaną pracę ze studentami jest podstawą bytu naszej Uczelni. To nasi nauczyciele akademicy w tym dziesięcioleciu zorganizowali ponad sto konferencji międzynarodowych i ogólnopolskich, seminariów, sesji naukowych i wykładów otwartych.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna, wychodząc naprzeciw założeniom Procesu Bolońskiego, zapewniającą większą elastyczność i mobilność dydaktyczną, aktywnie uczestniczy w tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego. Staramy się, żeby nasi studenci i wykładowcy częściej wyjeżdżali, żeby kontynuować naukę bądź pracę naukowo-dydaktyczną za granicą. Wprowadziliśmy Europejski System Transferu Punktów. Współpracujemy z zagranicznymi uczelniami, m.in. z Uniwersytetem Nowym w Lizbonie, Uniwersytetem w Genui, szwedzkim Uniwersytetem w Borås, hiszpańskim Uniwersytetem Santander, Uniwersytetem w Ankarze, Uniwersytetem Ekonomicznym w Sofii, ponadto z Uniwersytetem w Walencji, francuskim Biegunem Uniwersyteckim w Tuluzie, ukraińskim Uniwersytetem w Odessie oraz rosyjskimi uczelniami: Samarską Państwową Akademią Łączności, Uniwersytetem w Smoleńsku i Akademią Pracy i Stosunków Społecznych w Moskwie.

Dotychczas w WSHE studiowało bądź studiuje kilku obcokrajowców, m.in. z Portugalii, Hiszpanii, Rosji, Ukrainy i Bułgarii. Przed naszymi studentami stoi szansa na kontynuację nauki w wielu europejskich uniwersytetach. Zachęcam do tego wszystkich studentów bardzo gorąco.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku ma bardzo ambitne, ale realne plany związane z nauką i dydaktyką. Koncentrujemy się na poszerzeniu oferty edukacyjnej. Nasze działania w tym kierunku będą wiązać się z aktualnymi potrzebami rynku pracy. Nie ukrywamy, że dobór kierunków i specjalności w Uczelni jest w dużej mierze zależny od wyniku dogłębnych analiz zainteresowań poszczególnymi kierunkami absolwentów szkół ponadgimnazjalnych. Obserwujemy również potrzeby ogólnopolskiego i europejskiego rynku zatrudnienia, także te dalekosiężne. Firmy, przedsiębiorstwa, instytucje i urzędy stawiają coraz większe wymagania pracownikom. Przy wykonywaniu niektórych obowiązków pracowniczych potrzebne są dodatkowe kwalifikacje i wiedza znacznie wykraczająca poza zdobytą podczas studiów na danym kierunku. Podnoszenie kwalifikacji i umiejętności jest możliwe dzięki studiom podyplomowym. Od przyszłego roku planujemy je uruchomić na znacznie większej liczbie kierunków niż dotychczas. Chcemy, żeby pracujące już osoby podnosiły poziom swojej wiedzy i umiejętnie ją wykorzystywały w codziennej pracy.

Szanowni Państwo!

Zdobycie dobrego wykształcenia wiąże się ze sporymi kosztami. Słyszymy głosy polityków na temat planów wprowadzenia płatnych studiów dziennych na uczelniach publicznych. Tak naprawdę to te studia od dawna wiążą się z dużymi nakładami finansowymi. Władze WSHE podjęły szereg działań zmierzających do zmniejszenia obciążeń studentów kosztami kształcenia. Pierwszym krokiem było wprowadzenie bardzo konkurencyjnego czesnego. Realizując społeczną misję Uczelnia uruchomiła system wsparcia finansowego, którego celem jest stworzenie korzystnych warunków studiowania jak najszerszej liczbie osób. W ubiegłym roku dzięki nowym normom prawnym z samych stypendiów socjalnych skorzystało ponad tysiąc osób. Obniżyliśmy poziom średniej ocen, która uprawnia do uzyskiwania stypendium naukowego. Dla studentów, którzy aktywnie uczestniczą w życiu Uczelni przygotowaliśmy bonifikaty czesnego.

WSHE jest uczelnią społeczną. Jej założyciel Włocławskie Towarzystwo Naukowe, postawiło sobie za główny cel umożliwienie jak największej grupie mieszkańców regionu zdobycie wyższego wykształcenia i to jak najmniejszym kosztem finansowym.

Drodzy Studenci!

W tym roku decyzję o kształceniu podjęło ponad 1700 młodych ludzi. Jesteśmy dumni z tego, że taka liczba osób okazała nam zaufanie. Na pewno zdajecie sobie Państwo sprawę z ogromu pracy i poświęceń, jakie stoją przed Wami. Chociaż bycie studentem to nie tylko wytężona praca, to także przyjemność i rozwijanie swoich talentów, zainteresowań. Stworzyliśmy studentom możliwość działania i samorealizacji w organizacjach

uczelnianych: w Samorządzie Studenckim, Uczelnianym Klubie Akademickiego Związku Sportowego, Związku Studentów Polskich, Chórze Akademickim „Arioso”, Studenckim Teatrze Mocnych Wrażeń oraz w kołach naukowych, działających na wszystkich Wydziałach. Samorząd Studencki WSHE uczestniczy w pracach Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Mam nadzieję, że będą powstawać kolejne organizacje zrzeszające studentów.

Obiecuję, iż dołożymy wszelkich starań, abyście za kilka lat byli dumni z tego, że posiadacie dyplom Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Mam nadzieję, że będzie to klucz do zawodowych i naukowych sukcesów. Chciałbym, żeby okres Waszych studiów był okresem niezapomnianym. Pamiętajcie, że wspólnie tworzymy społeczność akademicką. To od Was także zależy, jak Uczelnia będzie postrzegana w środowisku akademickim.

Dzisiejsza uroczystość jest przede wszystkim Waszym świętem, to dla Was zabrzmi uroczyste Gaudeamus. Jest to wyjątkowy zaszczyt. Po egzaminie dojrzałości czas na kolejny krok w dorosłość. Życzę Wam, drodzy Studenci, abyście przez te wszystkie lata wytrwale i ciężko pracowali, a na pewno zostanie to w przyszłości wynagrodzone. Owocem będzie nie tylko własna satysfakcja, szacunek innych, ale przede wszystkim Wasze szanse na rynku pracy. Na pewno po latach będziecie z siebie dumni. Mam nadzieję, że przy pomocy wykładowców oraz koleżanek i kolegów stworzycie silną społeczność akademicką.

Szanowni Państwo!

Na koniec wystąpienia chciałbym krótko podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do tego, że dziś możemy obchodzić jubileusz 10-lecia, mając perspektywy i nakreślone cele na najbliższe lata. Pragnę serdecznie podziękować naszym obecnym i byłym studentom. Absolwenci są dla Uczelni wielkim skarbem,

to na nich w znacznym stopniu ciąży rozstawianie dobrego imienia WSHE. Kłaniam się tym, którzy zaliczyli się do „Złotej Dziesiątki”. Byli najlepsi podczas studiów i sądzę, że będą najlepsi także w życiu zawodowym. Proszę pozwolić mi złożyć, na ręce prezesa Włocławskiego Towarzystwa Naukowego Pana dr. Stanisława Kunikowskiego, gorące podziękowania dla organu założycielskiego, za nieustanne wspieranie kierownictwa Uczelni w działaniach mających na celu rozwój Szkoły i wzrost jej prestiżu.

Słowa podziękowania należą się nie tylko naszej kadrze naukowo-dydaktycznej, ale także pracownikom administracyjnym.

Składam serdeczne podziękowania władzom samorządowym Włocławka, proszę Pana Prezydenta Władysława Skrzyпка o przekazanie tych słów wszystkim zaangażowanym w pomoc w tworzeniu miasta akademickiego.

Dziękuję także przedstawicielom lokalnych, regionalnych i ogólnopolskich mediów — prasy, radia, telewizji i Internetu. Za to, że rzetelnie i obiektywnie informowali o życiu Uczelni, relacjonowali wydarzenia i wspierali różne akcje prowadzone przez WSHE.

Szanowni Państwo!

Inauguracja roku akademickiego, choć jest świętem nas wszystkich, to największe wrażenie wywołuje wśród najmłodszych studentów. Do Was zatem młodzi przyjaciele kieruję moje najlepsze życzenia sukcesów, szczęścia i wszelkiej pomyślności. Żebyście za kilka lat opuścili mury Uczelni równie radośni jak teraz.

Drodzy Studenci,

Szanowni Państwo!

Zgodnie z tradycją akademicką ogłaszam: Rok akademicki 2005/2006 w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku za otwarty!

Quod felix faustum fortunatumque sit!

Uroczystość inauguracji roku akademickiego 2005/2006

INAUGURACJA ROKU 2005/2006

Wystąpienie prezesa Włocławskiego Towarzystwa Naukowego dr. Stanisława Kunikowskiego

Magnificencjo, Panie Rektorze,
Panie Kanclerzu,
Wysoki Senacie,
Ekscelencjo, Księżę Biskupie,
Panowie Posłowie,
Panie Wojewodo,
Panie Marszałku,
Panie Prezydencie miasta Włocławka,
Drodzy Studenci Wyższej Szkoły Humanisty-
czno-Ekonomicznej we Włocławku,

Szanowni Państwo!

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku wkroczyła w kolejny, tym razem jubileuszowy, rok akademicki, połączony z obchodami 10-lecia swojego istnienia. W dziejach szkolnictwa wyższego w Polsce to skromny jubileusz. Również w dziejach naszego miasta Włocławka, w którym kilka dni temu odbyła się uroczysta 436 inauguracja w Wyższym Seminarium Duchownym. Jak słusznie stwierdził uczestniczący w tej inauguracji prorektor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu profesor Andrzej Radzi-
miński, wchodząc do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku, wyczuwa się spokój, opanowanie, atmosferę akademickości, a przede wszystkim wielowiekową tradycję. Cóż to jest 10 lat w porównaniu chociażby z jedną z największych uczelni w Polsce — Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, który obchodzi 60-lecie swego istnienia. Na tę tradycję, na prestiż, uznanie w świecie nauki, a przede wszystkim na akceptację ze strony najważniejszego podmiotu uczelni jakimi są studenci, trzeba ciężko i wytrwale zapracować, zwracając szczególną uwagę na atrakcyjność kierunków studiów, wysoki poziom nauczania, posiadanie własnej, wykwalifikowanej kadry dydaktycznej, pozytywne akredytacje Państwowej Komisji Akredytacyjnej, jak również nowoczesną bazę dydaktyczną i sportową, z najnowocześniejszymi laboratoriami, pracowniami kompute-

rowymi i języków obcych. Wyzwania jakie stały od samego początku przed Wyższą Szkołą Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku nadal są aktualne i stanowią o społecznej misji tej Uczelni i jej Założyciela, czyli Włocławskiego Towarzystwa Naukowego.

Dzisiejszy wykład inauguracyjny profesora Mieczysława Wojciechowskiego przybliży Państwu, w skróconej formie, dzieje i dorobek naszej Uczelni. Chciałbym jednak dobitnie wyartykułować, co czynimy od samego początku utworzenia Uczelni, jej społeczny charakter. Tworząc w 1995 r. wyższą uczelnię we Włocławku, Włocławskie Towarzystwo Naukowe wzięło na siebie odpowiedzialność za jej rozwój, atrakcyjność kierunków kształcenia, wysoki poziom nauczania, a także tworzenia dobrego klimatu społecznego, akceptującego nasze wysiłki zmierzające do nadania tej Uczelni charakteru akademickości. Czy nam się to udało? Patrząc z perspektywy minionych 10 lat, mogę wspólnie z koleżankami i kolegami z Włocławskiego Towarzystwa Naukowego mieć poczucie dobrze spełnionego obowiązku społecznego, utwierdzającego nas w przekonaniu, iż to co robimy, czynimy dla dobra ogólnego, jakim jest kształcenie wykwalifikowanej kadry nauczycieli, pedagogów, ekonomistów, inżynierów ochrony środowiska, informatyki, magistrów i licencjatów historii, administracji, wychowania fizycznego czy pielęgniarstwa.

Spotykaliśmy się w przeszłości, jako Zarząd Towarzystwa, na szczęście już tak nie jest, z opinią iż kształcimy rzesze bezrobotnych absolwentów. Były to opinie co prawda odosobnione, ale bolały. Okazuje się, że wytrwałość i chęć sprostania przeciwnościom przynieść może zamierzony cel. Dzisiaj możemy mieć poczucie satysfakcji, iż przyczyniamy się do zwiększenia liczby osób posiadających wykształcenie wyższe, zamieszkujących we Włocławku i w regionie. Młodzi ludzie, szczególnie z rodzin o niskich zarobkach, mogą się samorealizować, wybierając według własnych zainteresowań odpowiedni kierunek studiów, z kolei osoby pracujące mają doskonałą okazję podnoszenia własnych kwalifikacji zawodowych. To są jedne z czynników, które obniżają wielkość bezrobocia absolwentów szkół średnich i pomniejszają ryzyko powiększania rzeszy bezrobotnych wśród osób pracujących z wykształceniem średnim.

Utworzenie Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w sposób nie podlegający dyskusji, wpływa na rozwój lokalny i regionalny, nobilitując miasto Włocławek i region. Uczelnia staje się ważnym czynnikiem miastotwórczym i kulturowym. Jej działalność i aktywność w środowisku przeciwstawia się szerzącej apatii i bierności społeczeństwa, przejawiającej się brakiem przedsiębiorczości, antyinnovacyjnością.

Uczelnia jest otwarta jak zawsze na współpracę ze wszystkimi ośrodkami naukowymi, uczelniami wyższymi we Włocławku, instytucjami i stowarzyszeniami kulturalnymi i regionalnymi. Ważnym stymulatorem dalszego rozwoju Uczelni powinna być w dalszym ciągu dobrze zapowiadająca się współpraca z największą uczelnią w Toruniu — Uniwersytetem Mikołaja Kopernika. Znaczne miejsce w bieżącej działalności WSHE odgrywa współpraca z władzami samorządowymi Włocławka i powiatów byłego województwa włocławskiego, a także samorządem województwa kujawsko-pomorskiego. Uczelnia ma do zaoferowania samorządom własny potencjał intelektualny, bazę dydaktyczną, nowoczesne pracownie i laboratoria.

Szanowni Państwo!

Ten rok obfitował w ważne wydarzenia w dziejach naszej Uczelni. Opracowanie nowej wersji Statutu WSHE, zatwierdzonej przez Ministertwo Edukacji Narodowej i Sportu, daje możliwość zwracania jeszcze większej uwagi na prawidłowy rozwój działalności dydaktycznej, badawczej i naukowej Uczelni, lepszego gospodarowania i zarządzania mieniem Uczelni. Nowo wybrany Zarząd Włocławskiego Towarzystwa Naukowego na swoim posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2005 r. (w rocznicę utworzenia Towarzystwa) dokonał wyboru nowych władz Uczelni na okres kolejnej 3-letniej kadencji oraz pierwszego w historii Uczelni kanclerza. Pragnę w tym miejscu serdecznie podziękować ustępującemu rektorowi — prof. dr. hab. Jerzemu Garbaczowi, prorektorowi dr. Zbigniewowi Brendzie oraz tym dziekanom i prodziekanom, którzy w okresie minionych lat przyczynili się do dalszego rozwoju Uczelni.

W imieniu Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego składam nowo wybranemu Rektorowi życzenia wszelkiej pomyślności, wytrwałości i realizacji nakreślonych przez nowe władze Uczelni zadań na ten rok akademicki i lata następne. Zarząd Towarzystwa

będzie wspierał Pana wszelkie działania i dążenia zmierzające do zwiększenia atrakcyjności oferty edukacyjnej, zatrudniania kadry, która na stałe zwiąże się z naszą Uczelnią, pozyskiwania w formie grantów środków finansowych na badania naukowe, organizację konferencji, powiększania zasobów bibliotecznych, wydawania drukiem opracowań i wyników badań przygotowanych przez pracowników naukowych i dydaktycznych Uczelni.

Pracownikom dydaktycznym składam życzenia osiągnięcia jak największych sukcesów

w procesie nauczania studentów, satysfakcji z wypromowania kolejnych absolwentów oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym. Na ręce Pana Kanclerza składam życzenia wszelkiej pomyślności dla Pana i całej administracji Uczelni, która dba o dobre imię Uczelni i wypełnia należycie swoje obowiązki.

Droży Studenci!

Proszę mi wybaczyć, że czynię to w kończącej części swojego wystąpienia. Cieszymy się w sposób szczególny, na równi z władzami Uczelni, że wybraliście zgodnie z Waszymi

zainteresowaniami studia w naszej Wyższej Szkole. Dokonałiście właściwego wyboru. Szkoła stoi otworem dla Was. Posiada wspaniałą kadrę dydaktyczną, dla której najważniejszym celem jest przekazanie swojej wiedzy i doświadczenia. Korzystajcie w jak największym stopniu ze wszystkich ofert, które przedkłada Wam Uczelnia. Aby Wasza postawa bycia studentem Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej była przykładem godnym do naśladowania.

WYŻSZA SZKOŁA HUMANISTYCZNO- -EKONOMICZNA WE WŁOCŁAWKU W DZIESIĘCIOLECIU ISTNIENIA 1995–2005*

Wykład prof. dr. hab. Mieczysława Wojciechowskiego

merytoryczne i społeczne. Ówczesny prezes WTN prof. dr hab. Stanisław Leszek Bagdziński, w wypowiedzi zamieszczonej w pierwszym numerze „Vladislavii” — czasopisma świeżo powstałej Uczelni — w 1997 r. wskazywał na podstawowy argument, jakim kierowało się Towarzystwo, powołując w mieście nową szkołę wyższą: „Była to chęć wydatniejszego niż dotychczas udziału WTN w procesach transformacji ustrojowej w województwie włocławskim. Skuteczna modernizacja Polski i spełnienie naszych aspiracji, aby stać się członkiem Unii Europejskiej, nie ma szans w sytuacji, gdy poziom wykształcenia społeczeństwa wydatnie nie wzrośnie, a rozwój nauki nie ulegnie ewidentnemu przyspieszeniu”.

Pierwsze kroki na drodze do utworzenia Uczelni podjęło WTN już w dniu 19 października 1993 r., kiedy to na wniosek członka Zarządu prof. dr. hab. Bogdana M. Wawrzyniaka postanowiono podjąć czynności zmierzające do utworzenia uczelni niepaństwowej we Włocławku — „Włocławskiej Wszechnicy Nauczycielskiej”. Na tym posiedzeniu powierzono prof. B.M. Wawrzyniakowi funkcję pełnomocnika Zarządu WTN ds. organizacji uczelni. Prace przygotowawcze związane z utworzeniem Uczelni trwały przez cały rok 1994, przy czym zostały uwieńczone pełnym sukcesem dopiero w połowie roku następnego — w dniu 22 czerwca 1995 r. Minister Edukacji Narodowej podjął decyzję o utworzeniu niepaństwowej uczelni pod nazwą Wyższa Szkoła Pracy Socjalnej z siedzibą we Włocławku. Po zatwierdzeniu statutu uczelnia została ujęta w rejestrze uczelni niepaństwowych w Polsce pod numerem 69.

Rektorem Uczelni został jej dotychczasowy organizator prof. dr hab. Bogdan M. Waw-

rzyniak, natomiast na czele jedynej funkcjonującego wówczas Wydziału Pedagogiki i Pracy Socjalnej stanął dziekan prof. dr hab. Andrzej Olubiński. Na wniosek WTN i władz Uczelni, od 28 lipca 1997 r., na podstawie decyzji MEN, dokonano zmiany nazwy na Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku — nazwę obowiązującą po dzień dzisiejszy.

Nowo utworzona Uczelnia — zgodnie z jej statutem z 1996 r. — prowadziła tylko jeden kierunek studiów — pedagogikę. Na pierwszy rok studiów zaocznych (nabór odbył się w dniu 15 lipca 1995 r.) przyjęto 245 studentów, z czego 80% to mieszkańcy Włocławka i ówczesnego województwa włocławskiego. Uroczysta inauguracja pierwszego roku akademickiego odbyła się w dniu 21 października 1995 r.

Na czele jednoosobowych władz Uczelni stanął rektor, zaś pracami jedynej Wydziału kierował wspomniany wyżej prof. dr hab. A. Olubiński. Kwestie naukowe i programowe związane z funkcjonowaniem Uczelni leżały w gestii Rady Naukowo-Programowej, której przewodniczył prezes WTN prof. dr hab. Stanisław L. Bagdziński, zaś po jego śmierci (21 września 1997 r.), przez kilka miesięcy do chwili powołania Senatu WSHE, pracami Rady kierował jej dotychczasowy wiceprzewodniczący prof. dr hab. Mieczysław Wojciechowski.

Już w końcu 1997 r. podjęto w ramach WTN działania zmierzające do powołania Senatu WSHE — taką propozycję zamieszczono w nowym statucie Uczelni, uchwalonym przez Zarząd WTN w dniu 26 stycznia 1998 r., zatwierdzonym ostatecznie przez MEN w dniu 2 listopada 1998 r. Senat WSHE rozpoczął swoją

Inicjatywa powołania niepaństwowej szkoły wyższej we Włocławku została podjęta przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe (WTN), które już w 1993 r. zainicjowało pierwsze działania w tym kierunku. Utworzenie takiej uczelni było istotnym uzupełnieniem działalności naukowo-dydaktycznej prowadzonej w tym czasie w mieście z bardzo dobrym skutkiem przez miejscowe Wyższe Seminarium Duchowne. Inicjatywa WTN została zgłoszona w okresie, gdy społeczność regionu Kujaw wschodnich i ziemi dobrzyńskiej zaczęła bezpośrednio odczuwać niektóre następstwa transformacji systemowej — spadek produkcji gospodarczej — zamykanie zakładów, rosnące bezrobocie itp. Jednym z istotnych elementów likwidacji lokalnych barier rozwoju w tym okresie było niewątpliwie utworzenie dostępnego powszechnie systemu informacji oraz zaistnienie instytucji wspierających przedsiębiorczość i aktywność społeczną. Ważne miejsce w tym procesie identyfikacji z zachodzącymi pozytywnie przemianami w życiu społecznym i gospodarczym regionu odgrywała edukacja, w tym przede wszystkim na poziomie szkolnictwa wyższego.

W tej sytuacji kreowanie szkoły wyższej we Włocławku posiadało głębokie uzasadnienie

działalność już w dniu 7 marca 1998 r., co oznaczało zakończenie funkcjonowania Rady Naukowo-Programowej. Powołanie Senatu było ważnym wydarzeniem w życiu Uczelni, gdyż oznaczało to nadanie szkole większej autonomii. Nowy statut, niezależnie od utworzenia Senatu, nawiązywał także do pewnych tradycji uczelni państwowych w Polsce (np. wprowadzał zasadę kadencyjności władz uczelni — możliwość dwukrotnej trzyletniej kadencji władz, bezpośrednio po sobie następującej), czym różnił się w sposób istotny od aktów normatywnych wielu polskich uczelni niepaństwowych.

Pierwszym rektorem WSHE był wyżej wspomniany prof. dr hab. Bogdan M. Wawrzyniak, którego niezaprzeczną zasługą było przygotowanie podstaw formalnych i prawnych, umożliwiających powstanie Uczelni oraz kierowanie nią w pierwszym roku istnienia (1995–1996). Kolejni rektorzy WSHE — prof. dr hab. Mirosław Krajewski (1996–2002) i prof. dr hab. Jerzy Garbacz (2002–2005) wnieśli bardzo duży wkład w dalsze umocnienie pozycji Uczelni w regionie, głównie poprzez troskę o wzrost efektów działalności naukowej, zacieśnienie kontaktów z innymi uczelniami (w tym także zagranicznymi), unowocześnienie i usprawnienie procesu dydaktycznego, rozbudowę infrastruktury (tworzenie nowych wydziałów, a w ich obrębie powoływanie zakładów naukowych). Niezmiernie ważną rolę w dziejach Uczelni odegrały starania o zapewnienie szkole odpowiedniego zaplecza w postaci obiektów przeznaczonych do realizacji celów naukowych, dydaktycznych, a także zapewniających administracji sprawne funkcjonowanie. Zasługą rektora prof. M. Krajewskiego była bardzo udana adaptacja gmachu rektoratu wraz z dużą salą konferencyjną przy ul. Piwnej oraz zbudowanie nowego, imponującego swoim rozmachem, gmachu dydaktycznego przy ul. Okrzei, tworzącego całość ze zmodernizowanym budynkiem byłej szkoły podstawowej. Niezaprzeczną zasługą rektora prof. J. Garbacza było włączenie do organizmu Uczelni dużego gmachu przy pl. Wolności, z przeznaczeniem dla nowo tworzonych struktur dydaktycznych oraz dla Biblioteki Głównej WSHE. Zasługi rektorów WSHE prof. M. Krajewskiego i prof. J. Garbacza dla rozbudowy uczelni, w tym także dydaktycznego aspektu jej funkcjonowania, wymagają szczególnego podkreślenia. Podobne wyzwania stoją przed aktualnie kierującym Uczelnią rektorem prof. dr. hab. Ryszardem Łaszewskim, który obok dalszego umacniania miejsca WSHE w regionie, musi się zmierzyć z obecnością we Wrocławku i w bliskim sąsiedztwie innych szkół wyższych, które kierują swoje oferty dydaktyczne, podobnie jak to czyni WSHE, do tej samej lub zbliżonej grupy absolwentów szkół średnich.

W okresie dziesięciu lat istnienia WSHE we Wrocławku w sposób godny najwyższej pochwały zwielokrotniła swoją ofertę dydaktyczną od jednego kierunku kształcenia w roku

1995, do dziesięciu w 2005 r. Warto wymienić aktualne kierunki kształcenia, aby zdać sobie sprawę ze skali postępu dokonanego na tej płaszczyźnie — w ostatnich latach Uczelnia proponowała następujące kierunki nauczania w ramach studiów licencjackich, inżynierskich, magisterskich i podyplomowych: administracja, ekonomia, filologia polska, historia, informatyka, ochrona środowiska, pedagogika, pielęgniarstwo, wychowanie fizyczne i socjologia. Przedmiotem uzasadnionej dumy Uczelni było przyznanie przez Ministerstwo Edukacji uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich w dziedzinie pedagogiki i historii. O wysokim poziomie realizowanego procesu dydaktycznego świadczy też fakt, że kierunki: filologia polska, pedagogika i ochrona środowiska uzyskały już akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Podkreślić należy, że utworzony niedawno Wydział Zdrowia Publicznego posiada także akredytację Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego.

Nowością w dziedzinie dydaktyki w WSHE jest możliwość odbywania studiów za granicą w ramach programu Socrates/Erasmus, przy wykorzystaniu Europejskiego Systemu Transferu Punktów (ECTS).

W roku akademickim 2005/2006 proces dydaktyczny w WSHE we Wrocławku jest realizowany w ramach sześciu wydziałów z następującymi kierunkami kształcenia: Wydział Administracji (kierunek: administracja), Ekonomii i Informatyki (ekonomia, informatyka), Humanistyczny (filologia polska, historia, socjologia), Ochrony Środowiska (ochrona środowiska), Pedagogiczny (pedagogika), Zdrowia Publicznego (pielęgniarstwo, wychowanie fizyczne). W obrębie poszczególnych kierunków kształcenia mieszczą się liczne specjalności i specjalizacje nauczania.

Rozwój Uczelni w minionym dziesięcioleciu nie byłby możliwy bez rozbudowy własnej bazy dydaktycznej. Jak wyżej wspomniano, WTN i władze Uczelni poświęcały tej kwestii wiele uwagi. Obecnie WSHE posiada łącznie ponad 15 tys. m² powierzchni. Podstawowymi elementami tejsze są: campus zlokalizowany przy ul. Okrzei 94 i 94A, w którym znajdują się nowoczesnie wyposażone sale dydaktyczne, laboratoria i pracownie informatyczne, sale specjalnie przygotowane do kształcenia na kierunkach inżynierskich, multimedialna pracownia do nauki języków obcych. W kolejnym obiekcie, zlokalizowanym przy ul. Piwnej 3, mieszczą się Rektorat wraz z biurami specjalistycznymi oraz sala audytorijna, natomiast w budynku zakupionym w 2004 r. usytuowanym przy pl. Wolności 1, w roku akademickim 2004/2005 rozpoczęła działalność nowo utworzony Wydział Zdrowia Publicznego. W tym gmachu ma również swoją siedzibę Biblioteka Główna WSHE, której zasób systematycznie się powiększa — liczy on ponad 36 tys. książek. Można z satysfakcją stwierdzić, że obecny stan infrastruktury zaspokaja bieżące potrzeby Uczelni, pozwala także na

rezygnację z kosztownego wynajmowania pomieszczeń do celów dydaktycznych w innych punktach miasta.

Opisywany rozwój Uczelni w minionym dziesięcioleciu wyraża się przede wszystkim we wzroście liczby studentów, co z kolei jest pochodną umacniania się pozycji WSHE w regionie i kraju oraz coraz lepszej i bardziej wszechstronnej oferty dydaktycznej. Liczba studentów WSHE przez cały opisywany okres miała charakter wzrastający, od wzmiankowanych wyżej 245 studentów w 1995 r., do 4645 w 2000 r. i 5700 w 2004 r. Na początku roku akademickiego 2005/2006 studiuje łącznie 5127 osób, w tym 4221 na studiach zaocznych. Pod względem liczby studentów WSHE we Wrocławku jest aktualnie największą uczelnią niepubliczną w regionie kujawsko-pomorskim.

Kolejnym efektem, a zarazem stymulatorem rozwoju Uczelni, był stały wzrost liczby nauczycieli akademickich o wysokich kwalifikacjach naukowych. Według stanu na dzień 2 stycznia 2002 r. w WSHE znalazło zatrudnienie 250 pracowników naukowo-dydaktycznych — spośród nich 32 posiadało tytuł naukowy profesora zwyczajnego, 36 — profesora nadzwyczajnego, 86 — stopień naukowy doktora. Na początku obecnego roku akademickiego (stan na 1 października 2005 r.) liczba zatrudnionych w WSHE nauczycieli akademickich obejmuje razem 293 osoby, w tym 145 na podstawie umowy o pracę oraz 148 na podstawie umowy cywilno-prawnej. W pierwszej grupie zatrudnionych jest: 27 profesorów zwyczajnych, 30 profesorów nadzwyczajnych, 70 adiunktów i 18 asystentów; w drugiej grupie — 6 profesorów, 8 doktorów habilitowanych, 57 doktorów i 77 magistrów. Analiza nauczycieli akademickich zatrudnionych w WSHE na początku bieżącego roku akademickiego wskazuje na wysoki odsetek pracowników samodzielnych, a równocześnie jest dowodem bardzo dobrej współpracy z ośrodkami akademickimi Torunia, Bydgoszczy, Łodzi i Warszawy.

Działalność naukowa koncentrowała się w wyżej wspomnianych zakładach naukowych, funkcjonujących w obrębie poszczególnych wydziałów. Skupieni w tych zakładach pracownicy naukowcy realizowali projekty badawcze z wielu dziedzin naukowych, korzystając także z grantów naukowych WSHE. Ważnym elementem życia naukowego były konferencje naukowe, w wielu przypadkach z udziałem referentów z zagranicy. Łącznie w minionym dziesięcioleciu zorganizowano ponad 110 konferencji naukowych, seminariów oraz wykładów otwartych. Plonem tych spotkań były w przeważającej mierze publikacje zawierające materiały posesyjne, także z uwzględnieniem wystąpień w trakcie dyskusji. Te publikacje, zawsze w postaci prac zbiorowych, są ważnym elementem obrazującym kierunki badań realizowanych w WSHE.

Od 1997 r. Uczelnia zainicjowała usystematyzowaną działalność wydawniczą za po-

średnictwem własnego wydawnictwa uczelnianego. Publikacje WSHE mają zarówno charakter prac zwartych, jak i serii wydawniczych. Spośród tych ostatnich na uwagę zasługują: „Zeszyty Naukowe WSHE”, „Debiuty Naukowe WSHE” i „Wykłady Otwarte WSHE”. Ważne miejsce wśród publikacji WSHE zajmowało i nadal zajmuje wydawnictwo periodyczne (ukazuje się dwa razy w roku) pt. „Vladislavia. Gazeta Semestralna WSHE”, w którym — obok materiałów informujących o życiu Uczelni — jest także miejsce na drobniejsze pod względem rozmiarów artykuły naukowe. Ogółem w ramach publikacji WSHE w minionym dziesięcioleciu ukazało się ponad 100 pozycji z różnych dziedzin nauki.

Wyrazem liczącej się rangi Uczelni jest stale poszerzana lista uczelni zagranicznych, podejmujących współpracę naukową i dydaktyczną z naszą szkołą.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku aktywnie uczestniczy w tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego. Wprowadzony został Europejski System Transferu Punktów. Realizowane są zapisy Deklaracji Bolońskiej, czyli dwustopniowość studiów (licencjat + studia magisterskie). Po 1 stycznia 2005 r. każdy absolwent WSHE otrzymuje obowiązujący i uznawany w Unii Europejskiej suplement stanowiący część opisową dyplomu. Na wniosek studenta może on być wydany również w języku angielskim.

Partnerami włocławskiej uczelni są uniwersytety zarówno na wschodzie, jak i na zachodzie kontynentu. W roku akademickim 2002/2003 WSHE otrzymała Kartę Erasmusa. W ramach tego programu uczelnia podjęła współpracę z kilkoma zagranicznymi ośrodkami akademickimi, takimi jak: Universidade Nova de Lisboa (Portugalia), University College of Borås (Szwecja), University of National and World Economy Sofia (Bułgaria), Ankara University (Turcja), Universidad de Cantabria (Hiszpania), Università degli Studi di Genova (Włochy).

Uczelnia współpracuje także z: Akademią Pracy i Stosunków Społecznych w Moskwie (Rosja), Uniwersytetem Humanistycznym w Smoleńsku (Rosja), Państwowym Uniwersytetem w Kaliningradzie (Rosja), Biegunem Uniwersyteckim w Tuluzie (Francja), Uniwersytetem Pedagogicznym w Odessie (Ukraina).

Przedstawione wyżej niewątpliwie sukcesy WSHE sprawiły, że w rankingach szkół wyższych, publikowanych na łamach opinotwórczych dzienników i czasopism, nasza Uczelnia uplasowała się na wysokich pozycjach. W 2005 r. w rankingu „Rzeczpospolitej” i „Perspektyw” WSHE ulokowała się w czwartej dziesiątce najlepszych uczelni niepaństwowych magisterskich w Polsce (na 80 sklasyfikowanych). Natomiast tygodnik „Wprost” uznał, że w grupie wyższych niepaństwowych uczelni niebiznesowych w kraju WSHE znalazła się na 14. miejscu w gronie 48 sklasyfikowanych uczelni wyższych tego sektora kształcenia. To skok o dwa miejsca w górę w stosunku do roku ubiegłego. W edycji rankingu „Polityki” Wydział Pedagogiczny (najstarszy i najliczniejszy) uzyskał 7. lokatę w gronie zakwalifikowanych do rankingu uczelni niepaństwowych prowadzących studia tego rodzaju, a wśród wszystkich uczelni w Polsce 30. miejsce. Wśród uczelni niepaństwowych w naszym regionie pedagogika jest na 1. miejscu. Wydział Ekonomii znalazł się w czwartej dziesiątce uczelni prowadzących ten rodzaj studiów. WSHE potwierdziła tym samym, że jest liderem wśród wszystkich uczelni niepublicznych w województwie kujawsko-pomorskim.

Na zakończenie niniejszego przeglądu dorobku WSHE w minionym dziesięcioleciu pragnę dobitnie podkreślić, że celem działalności WTN i władz WSHE jest inwestowanie większości jej środków finansowych w rozwój Uczelni, gdyż jej działania mają wybitnie charakter społeczny. Dotychczasowa praktyka dowiodła, że Uczelnia nie jest nastawiona na maksymalizację zysku, zaś uzyskane środki przeznaczano na udoskonalenie procesu dydaktycznego,

rozwój badań naukowych, zapewnienie odpowiedniej kadry nauczycieli akademickich oraz rozbudowę bazy materiałowej (obiekty i ich wyposażenie). Społeczny charakter Uczelni był także widoczny w opłatach za studia, które należą do jednych z najniższych w regionie, a także atrakcyjnego wsparcia finansowego studentów w trakcie studiów.

Wyżej przedstawiona charakterystyka WSHE w minionym dziesięcioleciu w pełni uzasadnia pozytywną ocenę dorobku szkoły. Dobrze rozwinięte zaplecze kadrowe i materialne uzasadniają pomyślne prognozy w sprawie dalszych losów szkoły. Z drugiej strony należy pamiętać, że dziesięć lat to krótki okres w życiu szkoły, stanowiący dopiero zapowiedź jej dalszej działalności w dłuższej perspektywie czasowej. Stąd też wydaje się w pełni uzasadnione zakończenie niniejszego podsumowania wypowiedzią prezesa WTN dr. Stanisława Kunikowskiego z okazji dziesięciolecia utworzenia we Włocławku „pierwszej wyższej uczelni społecznej” w postaci WSHE: „Dziesięć lat to zbyt krótki okres na dokonywanie bilansu. Potrzeba czasu na zrealizowanie kolejnych przedsięwzięć, które na stałe ugruntują pozycję Szkoły nie tylko w środowisku lokalnym, ale także i ogólnopolskim. Marzeniem, mam nadzieję bardzo realnym, obecnego Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego jest przede wszystkim wykształcenie własnej rodzimej kadry dydaktycznej, dla której Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku będzie tą placówką, z którą można wiązać swoją przyszłość zawodową. Będziemy jako Zarząd WTN wspierać wysiłki władz uczelni, które dostrzegając będą przede wszystkim społeczny charakter misji, jaką ma do spełnienia Szkoła w regionie Kujaw i ziemi dobrzyńskiej” („Vladislavia”, nr 20, październik 2005, s. 5).

* Wykład inauguracyjny wygłoszony przez prof. dr. hab. Mieczysława Wojciechowskiego podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w dniu 20 października 2005 r.

CZŁONKOWIE SENATU

Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku 2005–2008

Przedstawiciel Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego

prof. dr hab. RYSZARD ŁASZEWSKI — Rektor

dr WOJCIECH GULIN — Prorektor ds. organizacji dydaktyki

dr PAWEŁ CHURSKI — Kanclerz

prof. dr hab. BRONISŁAW SIEMIENIECKI — Dziekan Wydziału Pedagogicznego

dr inż. KAZIMIERZ CIŻKOWICZ — Prodziekan Wydziału Pedagogicznego

dr IRENEUSZ J. PYRZYK — Prodziekan Wydziału Pedagogicznego

prof. dr hab. JAN BOGUSZ — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Pedagogicznego

dr MAREK STEFAŃSKI — Dziekan Wydziału Ekonomii i Informatyki

dr HENRYK STĘPIEŃ — Prodziekan Wydziału Ekonomii i Informatyki

prof. dr hab. STANISŁAW ŁĘGOWSKI — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Ekonomii i Informatyki

dr hab. KRYSZYNA KAMIŃSKA, prof. nzw. WSHE — Dziekan Wydziału Administracji

dr BOLESŁAW SPRENGEL — Prodziekan Wydziału Administracji

dr ADAM STRZELECKI — Prodziekan Wydziału Administracji

ks. dr hab. JANUSZ GRĘZLIKOWSKI, prof. nzw. WSHE — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Administracji

prof. dr hab. RYSZARD SUDZIŃSKI — Dziekan Wydziału Humanistycznego

dr MAREK WOJTKOWSKI — Prodziekan Wydziału Humanistycznego

dr hab. JANUSZ KUTTA — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Humanistycznego

dr hab. STANISŁAW BINIAK, prof. nzw. WSHE — Dziekan Wydziału Ochrony Środowiska

dr WOJCIECH GÓRECKI — Prodziekan Wydziału Ochrony Środowiska

dr ZBIGNIEW BRENDA — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Ochrony Środowiska

dr hab. JACEK KLAWE, prof. nzw. WSHE — Dziekan Wydziału Zdrowia Publicznego

dr ANDRZEJ BIEDRZYCKI — Prodziekan Wydziału Zdrowia Publicznego

mgr WANDA STEFAŃSKA — Prodziekan Wydziału Zdrowia Publicznego

dr DOROTA KOCHMAN — przedstawiciel nauczycieli akademickich Wydziału Zdrowia Publicznego

mgr IWONA KOWALSKA — Kwestor

mgr MAGDALENA BIENIEK — przedstawiciel pracowników administracyjnych

BŁAŻEJ RYKOWSKI — Przewodniczący Uczelnianej Rady Samorządu Studentckiego

10 LAT ZA NAMI...

20 października 2005 roku w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku odbyła się Inauguracja Roku Akademickiego 2005/2006. Była to szczególna uroczystość, bowiem świętowano 10-lecie istnienia Uczelni.

W czerwcu ubiegłego roku minęło 10 lat od momentu utworzenia przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe pierwszej we Włocławku uczelni niepublicznej. Na 22 czerwca 1995 r. datowana była decyzja Ministra Edukacji Narodowej w sprawie powołania Wyższej Szkoły Pracy Socjalnej we Włocławku, która dwa lata później otrzymała nazwę Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej. Drugim ważnym elementem inauguracji było odsłonięcie tablicy pamiątkowej oraz nadanie sali audytoryjnej imienia Jana Pawła II. Tablicę ku czci Ojca Świętego, który był nie tylko wspaniałym człowiekiem, ale także wybitnym intelektualistą, poświęcił J.E. Biskup Wiesław Mering.

Uroczystość rozpoczęła się Mszą świętą w Bazylice Katedralnej, której przewodniczył Ordynariusz Diecezji Włocławskiej. Tuż po niej odbyła się oficjalna część w Auditorium Maximum WSHE przy ul. Piwnej 3.

W wystąpieniu inauguracyjnym J.M. Rektor WSHE prof. dr hab. Ryszard Łaszewski przedstawił najważniejsze osiągnięcia uczelni w minionej dekadzie. Nakreślił główne tendencje panujące na krajowym rynku edukacyjnym. Magnificencja przypomniał studentom, że „nauka to dziedzina życia, dzięki której poznajemy to, co nieznane, nie odkryte. Ciekawość jest pożądana, dociekanie niezbędne. Nauka wyznacza nowe drogi życia, ułatwia nam egzystencję. Zdobytą wiedzę można wykorzystać zawsze, w każdej sytuacji życiowej”. Gospodarz uroczystości mówił także o planach uczelni na przyszłość, także w kontekście współpracy z uczelniami zagranicznymi. J.M. Rektor zachęcał studentów do budowania aktywnej społeczności akademickiej miasta poprzez uczestnictwo w życiu kulturalnym i społecznym WSHE i Włocławka. Podziękował wszystkim absolwentom, a w szczególności tym najlepszym, którzy zaliczyli się do „Złotej Dziesiątki” i odebrali podczas uroczystości nagrody.

Podczas inauguracji zabrał głos dr Stanisław Kunikowski — prezes Włocławskiego Towarzystwa Naukowego. 10-lecie funkcjonowania uczelni ocenił bardzo pozytywnie. Jednak zwrócił uwagę, że WSHE musi wciąż się rozwijać. Prezydent Władysław Skrzypek wyróżnił WSHE Medalem Prezydenta Miasta Włocławek. Podczas swojego wystąpienia mówił o bardzo ważnej roli, jaką uczelnia pełni w mieście.

Najważniejszym momentem uroczystości była immatrykulacja studentów I roku, którą poprzedziło Gaudeamus odśpiewane przez Chór Akademicki „Arioso”. J.M. Rektor prof. dr hab. Ryszard Łaszewski wręczył wyróżnienia dziesięciu najlepszym absolwentom WSHE: Małgorzacie Balcer, Dorocie Grabskiej, Małgorzacie Sołomonow i Krystynie Wasilewskiej z Wydziału Pedagogicznego, Gabrieli Kończyńskiej, Waldemarowi Marciniakowi z Wydziału Humanistycznego, Marcinowi Lewandowskiemu, Janowi Puzickiemu, Sławomirowi Sztolcmanowi z Wydziału Ochrony Środowiska oraz Zdzisławie Szałańskiej z Wydziału Ekonomii i Informatyki.

Nagrody „Primus Inter Pares” odebrało 35 studentów, którzy mieli najwyższą średnią ocen w ubiegłym roku akademickim. Nagrody otrzymali także pracownicy naukowo-dydaktyczni — prof. dr hab. Mieczysław Wojciechowski za całokształt działalności naukowo-dydaktycznej na rzecz uczelni i Wydziału Humanistycznego; prof. dr hab. Zygmunt Wiatrowski za szczególne osiągnięcia naukowo-dydaktyczne i organizacyjne w roku akademickim 2004/2005; dr Marek Wojtkowski za szczególne zaangażowanie na rzecz promocji uczelni oraz za działalność naukową w ubiegłym roku akademickim. Wyróżniony został także dr Bolesław Sprengel za szczególne osiągnięcia naukowe w poprzednim roku akademickim. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. Mieczysław Wojciechowski, który mówił o historii Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Zaproszeni goście obejrzeli wystawę pt. „Naukowe prezentacje WSHE”. Obejmowała ona fotografie, kroniki, a także materiały informacyjne wraz z multimedialną prezentacją uczelni.

Andrzej Sołtysiak

Odślonienie tablicy pamiątkowej ku czci Ojca Świętego Jana Pawła II

Andrzej AFTAŃSKI

STUDENCI PEDAGOGIKI *wobec* STRATEGII ROZWOJU KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO DO ROKU 2010

W bieżącym roku akademickim miałem przyjemność spotykać się na Wydziale Pedagogicznym WSHE ze studentami II roku uzupełniających studiów magisterskich w ramach ćwiczeń z andragogiki. Ponieważ jednym z istotniejszych elementów tematyki zajęć było kształcenie ustawiczne, poprosiłem więc studentów o ocenę i wypowiedź na temat szans realizacji przyjętej przez rząd naszego kraju jeszcze w 2003 r. *Strategii Rozwoju Kształcenia Ustawicznego*.

Koncepcja kształcenia ustawicznego znana jest ludziom od starożytności. W czasach nowożytnych głosił ją m.in. Jan Amos Komeński¹, a dzisiaj postrzegamy ją powszechnie jako zasadę, do której odwołuje się każdy nowoczesny system oświatowy. Podstawowe zadania kształcenia ustawicznego sformułowano w materiałach III Światowej Konferencji Oświaty Dorosłych, która miała miejsce w 1972 r. oraz w pracach komisji UNESCO działającej pod przewodnictwem Edgara Faure'a². Ukazanie się raportu Komisji pt. *Uczyć się, aby być* było przełomowym wydarzeniem, od którego o kształceniu ustawicznym zaczęło mówić się dużo i głośno. W raporcie tym

czytamy m.in., że edukacja ustawiczna to „zasada, na której opiera się całkowita organizacja systemu oświatowo-wychowawczego, zasada decydująca o kierunku rozwoju każdej z jego części składowych”³. Pojęcie kształcenia ustawicznego wypełniają przy tym treści, które decydują o postrzeganiu go w trzech podstawowych kategoriach:

— jako kształcenia dalszego po okresie nauki obowiązkowej, głównie w formach pozaszkolnych — najczęściej utożsamianego z edukacją ustawiczną;

— jako idei przewodniej wszelkich procesów kształcenia, od dzieciństwa aż do zaniknięcia aktywności intelektualnej człowieka;

— jako całościowej orientacji do kierowania własnym losem⁴.

Kształcenie ustawiczne stanowi także naczelną zasadę określającą kierunek współczesnych reform oświatowych dotyczących szkolnictwa wszystkich szczebli, a także doskonalenia zawodowego pracujących, kształcenia równoległego oraz wychowania w rodzinie i środowisku. Głównym zadaniem edukacji ustawicznej jest w tym ujęciu wychowanie nowego typu człowieka, który charakteryzowałby się twórczym i dynamicznym stosunkiem

do życia, a także potrafiłby doskonalić się i ulepszać warunki swego życia⁵. Zadanie to może być realizowane poprzez przygotowywanie do całościowego uczenia się, począwszy od rodziny i przedszkola, a kończąc na szkole. Miałoby ono nie tylko dawać umiejętności korzystania z różnych źródeł wiedzy, ale także kształtować postawę chęci uczenia się oraz umiejętność orientowania się w tym, co niezbędne do wielostronnego rozwoju jednostki ludzkiej⁶.

Równie istotne wskazania wypływają z problematyki pracy zawodowej człowieka. Powszechnie znany jest dzisiaj fakt, że dla aktywnej działalności zawodowej przez całe dorosłe życie nie wystarcza już wykształcenie uzyskane w młodości. Dlatego naukę w szkole podstawowej, średniej, a także wyższej należy traktować nie tylko jako przygotowanie do pracy, ale także dalszej edukacji⁷. Postęp cywilizacyjny sprawił, że człowiek nie jest w stanie zdobyć w szkole wiedzy potrzebnej w konkretnych rolach zawodowych w zakresie wystarczającym na całe życie. Praca zawodowa wymaga więc ciągłego, rzec można ustawicznego, podnoszenia kwalifikacji. Jeśli dodamy do tego fakt, iż zdobywane w szko-

le wiadomości ulegają z czasem zapomnieniu⁸ staje się oczywiste, iż ustawiczność kształcenia jest koniecznym wymogiem na współczesnym rynku pracy zmuszającym do ciągłej aktywności⁹.

W dzisiejszym globalnym świecie kształcenie ustawiczne jest więc przede wszystkim podstawowym czynnikiem warunkującym rozwój gospodarczy, zwłaszcza w warunkach powstawania społeczeństwa wiedzy¹⁰. Powszechna edukacja ustawiczna nie jest jednak łatwa w realizacji. Wymaga decyzji politycznych, przemian w systemie edukacji, a także wsparcia różnych dziedzin życia państwowego i społecznego¹¹.

Odpowiedzią na potrzeby zmian w polskim systemie edukacyjnym jest w omawianym zakresie *Strategia Rozwoju Kształcenia Ustawicznego do Roku 2010*¹². Jednym z jej najważniejszych celów jest wyznaczenie kierunków rozwoju kształcenia ustawicznego w kontekście budowy społeczeństwa opartego na wiedzy¹³. Realizacja *Strategii* ma przy tym promować aktywną postawę podnoszącą szanse każdego obywatela na rynku pracy. *Strategia* wskazuje także na zadania dla administracji rządowej i samorządowej, instytucji naukowych i oświatowych oraz partnerów społecznych w zakresie kreowania nowoczesnego systemu edukacji. Główne cele *Strategii* zawarte są w sześciu priorytetach:

1. zwiększenie dostępności do kształcenia ustawicznego,
2. podnoszenie jakości kształcenia ustawicznego,
3. współdziałanie i partnerstwo,
4. wzrost inwestycji w zasoby ludzkie,

5. tworzenie zasobów informacyjnych w zakresie kształcenia ustawicznego i rozwój usług doradczych,

6. uświadamianie roli i znaczenia kształcenia ustawicznego¹⁴.

Lektura *Strategii* wzbudza odczucia pozytywne, jednak może budzić również wątpliwości dotyczące możliwości realizacji jej priorytetów w wyznaczonym tytule dokumentu terminie. Wątpliwości takie wyrażają w ocenach *Strategii* m.in. studenci pedagogiki. W zdecydowanej większości dostrzegają oni problem w finansowaniu *Strategii* wyrażając pogląd, iż w wyznaczonym terminie nie uda się zrealizować priorytetowych zadań *Strategii* w zadowalającym zakresie. Problemy finansowe studenci dostrzegają przy tym nie tylko przez pryzmat budżetów organów rządowych i samorządowych, ale widzą je także w kondycji ekonomicznej społeczeństwa, szczególnie tej jego części, dla której problem przekwalifikowania się jest najbardziej aktualny.

W wypowiedziach studentów przejawia się też przekonanie o niskiej świadomości społecznej dotyczącej kształcenia ustawicznego, co szczególnie dotkliwe jest w przypadku pracodawców nie sprzyjających swym podwładnym w podnoszeniu kwalifikacji. Dlatego dużym sukcesem *Strategii* byłoby, według studentów, podniesienie ogólnego poziomu świadomości społecznej w zakresie kształcenia ustawicznego. Tym bardziej, iż studenci zauważają wyraźny związek edukacji ustawicznej z podnoszeniem szans na rynku pracy.

Istotnym problemem jest także, według studentów, brak dostatecznego porozumienia między różnymi organami administracji a instytucjami społecznymi i oświatowymi,

co w oczywisty sposób utrudnia realizację idei włączenia szerokich grup społecznych do procesu kształcenia ustawicznego.

Studenci proponowali także zmiany w programach nauczania polskich szkół oraz w sposobach ich pracy, wskazując na decydujący wpływ, jaki na powodzenie szeregu zapisów *Strategii* ma kształtowanie postaw wśród dzieci i młodzieży oraz nauka *jak się uczyć*. Pośrednio wyrażali w ten sposób przekonanie o konieczności budowy strategii bardziej otwartej i ujmującej ideę kształcenia ustawicznego w najszerszym możliwym znaczeniu, z perspektywą pełniejszej realizacji za co najmniej kilkanaście lat.

Realizacja zadań zawartych w *Strategii* wymaga właśnie dalekowzrocznego spojrzenia i przełamywania barier bieżących problemów w imię przyszłych celów. Wymaga to po pierwsze — wysokiego poziomu świadomości omawianej problematyki, po drugie — silnej motywacji podejmowanych działań. Szczególnie istotne jest, aby motywację tę posiadali nauczyciele polskiej szkoły, od których w znacznej mierze zależy powodzenie urzeczywistnienia idei kształcenia ustawicznego w zakresie nawet bardziej ogólnym niż sformułowany w rządowej *Strategii*. Edukacja ustawiczna dotyczy bowiem wszystkich obszarów działalności ludzkiej¹⁵. Rozumieją to studenci pedagogiki, którzy z pewnością swą postawą i działaniem wcielać będą idee kształcenia ustawicznego w życie. Pokazali bowiem, że są one im bliskie i uważają je za niezwykle ważne dla rozwoju współczesnej edukacji, a także dla pełnego rozwoju społeczeństw zgodnie z ideami — tak zagrożonej w ostatnich czasach — humanistycznej koncepcji człowieka. ■

dr Andrzej Aftański

¹ S. Kaczor, *Edukacja dorosłych a ich praca zawodowa i bezrobocie*, [w:] T. Wujek, *Wprowadzenie do andragogiki*, Warszawa 1996, s. 128.

² J. Półturzycki, *Edukacja dorosłych za granicą*, Toruń 1998, s. 329.

³ *Uczyć się, aby być*, pod red. E. Faure'a, Warszawa 1975, s. 335.

⁴ S. Kaczor, *Edukacja dorosłych...*, s. 129.

⁵ J. Półturzycki, *Edukacja ustawiczna a rozwój i przemiany dydaktyki*, artykuł dostępny w Internecie pod adresem: <http://belfer.univ.szczecin.pl/~edipp/edukacja3.htm>, opublikowany 15 grudnia 1999 r.

⁶ S. Kaczor, *Edukacja dorosłych...*, s. 129.

⁷ J. Półturzycki, *Kształcenie ustawiczne i jego konsekwencje dla edukacji*, [w:] *Kształcenie ustawiczne — idee i doświadczenia*, pod red. Z. Kruszewskiego, J. Półturzyckiego, E. Wesolowskiej, Płock 2003, s. 41.

⁸ S. Suchy, *Edukacja dorosłych. Warunki i możliwości*, Warszawa 1994, s. 10, 11.

⁹ U. Jeruszka, *Edukacja zawodowa a zatrudnienie*, „Pedagogika Pracy” 1999, nr 35, s. 102.

¹⁰ S.M. Kwiatkowski, *Elementy strategii rozwoju edukacji ustawicznej*, [w:] *Pedagogika pracy w kontekście integracji europejskiej*, pod red. Z. Wiatrowskiego, U. Jeruszka, H. Bednarczyk, Warszawa 2003, s. 58.

¹¹ J. Półturzycki, *Edukacja ustawiczna a rozwój...*

¹² Dokument MENIS przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 8 lipca 2003 r., dostępny np. w Internecie pod adresem: http://www.men.waw.pl/ksztzaw/strategia/strat_ust.php.

¹³ S.M. Kwiatkowski, *Elementy strategii rozwoju...*, s. 58.

¹⁴ *Strategia Rozwoju Kształcenia Ustawicznego do Roku 2010*, MENIS, Warszawa 2003.

¹⁵ J. Półturzycki, *Dydaktyka dorosłych*, Warszawa 1991, s. 53.

Michał PIETRASZEWSKI

BIURA KARIER

współtworzą gospodarke opartą na wiedzy

Od ponad 30 lat efektywne zarządzanie personelem jest postrzegane jako kluczowe źródło wzrostu gospodarczego, konkurencyjności, wydajności i zatrudnienia. Rozwój rynków i współczesna konkurencja międzynarodowa „opierają się” na szybkości reakcji na potrzeby rynkowe i obniżaniu kosztów produkcji przy zachowaniu wyższej lub podobnej jakości. Miernikiem rozwoju stają się nowe, produktywnie miejsca pracy w nowoczesnych branżach. Tradycyjne czynniki wzrostu gospodarczego, takie jak: ziemia, kapitał, bogactwa naturalne, które były przez wieki źródłem wzrostu dobrobytu społeczeństw, są zastępowane przez czynniki o charakterze jakościowym — naukę, edukację, kulturę przedsiębiorczości i elastyczne systemy organizacyjne. Zdolności sprawnego zarządzania zasobami ludzkimi stają się więc jedną z podstawowych strategii konkurencji na początku XXI w. Tworzenie tego typu planów działania jest coraz silnie uwarunkowane regionalnie przy jednoczesnej globalizacji procesów gospodarczych i rozwojowych. W tych warunkach w państwach narzucających tempo rozwoju całego świata tworzy się dogodne warunki dla powstawania nowych, innowacyjnych firm oraz rozwoju wiedzy i kreacji mechanizmów przenoszenia jej rezultatów do praktyki gospodarczej.

Rynkowa aplikacja nowej wiedzy w formie efektywnych sposobów zarządzania czy nowych produktów lub technologii jest procesem skomplikowanym i obciążonym

dużym ryzykiem niepowodzenia. Proces ten wymaga szczególnych i różnicowanych kompetencji, których nie posiadają zarówno uczelnie wyższe, jak i pracodawcy. Jednocześnie przenoszenie nabytej wiedzy z obszarów uczelni wyższej do gospodarki utrudnione jest szeregiem barier osobowościowych oraz psychospołecznych. W tych warunkach i niejako w odpowiedzi na zachodzące zmiany, wykształciły się wyspecjalizowane podmioty działające na rzecz aplikacji zdobytych umiejętności w procesie uczenia się do praktyki gospodarczej. Są nimi biura karier.

Biura karier jako sformalizowane instytucje działają w krajach wysoko rozwiniętych od początku XX w. Pierwsze biura powstały w Wielkiej Brytanii. Zakres działania *Careers Services* określa geneza tych instytucji — powstawały przy głównych i liczących się uniwersytetach jako element całego systemu poradnictwa psychologicznego dla młodzieży oderwanej od domu rodzinnego w wyniku specyfiki systemu prywatnego szkolnictwa brytyjskiego. Biura brytyjskie główny nacisk kładą na poradnictwo, pomoc w określeniu dalszej zawodowej drogi życiowej studentów w oparciu o zidentyfikowane poprzez testy możliwości, a także uczestniczą w ogólnokrajowych badaniach statystycznych losów zawodowych absolwentów. Sieć biur brytyjskich jest znaczącym elementem w systemie doradztwa zawodowego w Wielkiej Brytanii. Jest ona bardzo dobrze zorganizowana, biura są znakomicie wyposażone, zatrudniają wielu specjalistów (średnio kilkanaście osób, cho-

ciaż biura przy uniwersytecie w Manchesterze nawet ponad 40). Klientami biur brytyjskich są głównie studenci drugiego i trzeciego roku, którzy potrzebują zarówno porad zawodowych, jak i informacji na temat możliwości zatrudnienia. Biura organizują także spotkania z pracodawcami i coroczne procedury rekrutacyjne na uczelniach. Uruchomienie nowego kierunku studiów wymaga analizy rynku pracy, potwierdzenia zapotrzebowania na absolwentów i zgodności z opracowywaną długoterminową strategią rynku pracy i prognozami. Biura karier w Wielkiej Brytanii stały się niezbędnym narzędziem zaangażowanym w rozwój uczelni, opracowywanie strategii edukacyjnej i promocji absolwentów oraz utrzymywaniu i zdobywaniu nowych kontaktów z przedsiębiorcami.

Przy większości uczelni i collegów w USA działają instytucje pomagające studentom w zdobyciu pracy. Główne działania biur karier to doradztwo zawodowe, organizowanie spotkań z pracodawcami i targów pracy lub tzw. *milkrounds* („zbieranie śmieciarki”, czyli rekrutacja najzdolniejszych absolwentów), na których renomowane uczelnie (głównie prywatne) nieźle zarabiają. Amerykańskie biura prowadzą aktywną działalność w Internecie oraz wydają własne publikacje.

W Finlandii biura karier powołano na wszystkich uczelniach decyzją Ministerstwa Edukacji, które także przeznaczyło znaczne środki na działanie tych instytucji. Wiązało się to z inną decyzją tegoż ministerstwa, zgodnie z którą dotacje dla uczelni były

bezpośrednio uzależnione od sukcesów absolwentów na rynku pracy i wskaźnika zatrudnienia. Do sprawdzania tego wskaźnika i monitorowania losów zawodowych absolwentów powoływano biura karier, które także prowadziły działalność doradczą, informacyjną i korzystały ze znacznej hojności państwa przez okres kilku lat. Obecnie rząd wycofał dotacje dla biur karier, jednak nie wpłynęło to na ich znaczącą rolę w kreowaniu młodej i dobrze wykształconej kadry na fińskim rynku pracy. Postrzegane są one jako jedna z wielu instytucji, która poprzez pomoc w transferowaniu wiedzy do praktyki gospodarczej wniosła istotny wkład w podnoszenie innowacyjności gospodarki fińskiej identyfikowanej w ostatnich latach jako jednej z najnowocześniejszych gospodarek UE.

Pierwsze biuro w Holandii powstało przy Uniwersytecie w Amsterdamie w 1991 r., obecnie działa kilka innych przy największych szkołach wyższych. Biura prowadzą, poza działalnością doradczą i pośrednictwem pracy, bardzo bogatą działalność szkoleniową uzupełniającą typowy plan wykładów, przygotowując studentów do efektywnego poruszania się na rynku pracy. Charakterystyczną cechą tych zajęć jest ich symboliczna odpłatność co i tak nie zmniejsza liczby słuchaczy, którzy niejednokrotnie zmuszeni są wpisywać się na listy rezerwacyjne z długim wyprzedzeniem.

W Niemczech w programie studiów wielu uczelni obowiązkowe są jednosemestralne praktyki w zakładzie pracy. Aby umożliwić takie praktyki pod względem logistycznym i informacyjnym powstały biura praktyk studenckich, które nawiązują i utrzymują kontakty z pracodawcami i w naturalny sposób zajmują się także pomocą w znajdowaniu pracy dla absolwentów. Świadczą one głównie usługi informacyjne — w mniejszym stopniu doradcze.

Niezadowalający poziom otwartości polskich uczelni wyższych na gospodarkę, a także gospodarki na wiedzę oraz jej niska innowacyjność znalazły odzwierciedlenie w raporcie Banku Światowego z 2004 r., który krytykuje brak rozwiązań systemowych, a także autonomicznych modeli wsparcia, szczególnie w zakresie efektywnego wykorzystania młodej kadry opuszczającej mury przeróżnych uniwersytetów czy akademii¹. Pustkę taką wypełniają jednak tworzone oddolnie biura karier, które starają się wypełnić tę przepaść, którą muszą przeskoczyć absolwenci szkół wyższych wkraczający na bardzo konkurencyjny rynek pracy.

Pierwsze Biuro Karier w naszym kraju, opierając się na wzorach brytyjskich, powstało w październiku 1993 r. przy Uni-

wersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1996–1997 uczestniczyło ono w projekcie zakładania ośmiu kolejnych biur karier w polskich uczelniach wyższych (w Krakowie, Warszawie, Katowicach, Lublinie, Kielcach, Gliwicach, Poznaniu i we Wrocławiu). Inicjatywę tę współfinansował fundusz europejski Tempus Phare (pozostałymi partnerami byli: Uniwersytet w Hull — Wielka Brytania, Uniwersytet w Amsterdamie — Holandia, Krajowy Urząd Pracy oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej). W chwili obecnej w Polsce istnieje ponad 100 tego typu placówek, które powstają przede wszystkim w wyniku decyzji odpowiednich władz uczelni wyższych.

Wzorem swoich zagranicznych oraz rodzimych instytucji w grudniu 2005 r. utworzone zostało Biuro Karier WSHE we Włocławku. Misją naszej placówki jest służyć informacją, radą i pomocą studentom oraz absolwentom wyższych uczelni regionu kujawsko-pomorskiego w skutecznym przejściu z okresu nauki do etapu poszukiwania zatrudnienia, a następnie efektywnym funkcjonowaniu na współczesnym rynku pracy.

Celem Biura Karier WSHE jest:

- prowadzenie doradztwa zawodowego zarówno indywidualnego, jak i grupowego,
- dostarczanie informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji,
- zbieranie i udostępnianie ofert pracy,
- prowadzenie bazy danych studentów i absolwentów zgłaszających się w poszukiwaniu pracy,
- nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z pracodawcami,
- wypracowanie skutecznych metod pomagających pozyskiwać pracę.

Realizacja powyższych celów przez Biuro Karier WSHE możliwa będzie dzięki bogatej ofercie wsparcia finansowego z funduszy europejskich, które stanowią szczególną szansę dla rozwoju infrastruktury pomostowej, łączącej umiejętności młodych ludzi z po-

trzebami i wymaganiami konkurencyjnego rynku pracy.

Rozwój instytucji wspierających idee gospodarki opartej na wiedzy znajduje szczególne miejsce w założeniach Strategii Lizbońskiej, gdzie duży nacisk kładzie się na reformę europejskiego rynku pracy i tworzeniu takich instytucjonalnych rozwiązań, które umożliwić mogą szybką absorpcję młodych, dobrze wykształconych ludzi². Innym obszarem „Nowoczesnej Europy”, który znalazł szczególne miejsce w Strategii Lizbońskiej, jest problem rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, które stanowią podporę europejskiej gospodarki i są głównym źródłem miejsc pracy. Założenia te powodują, że znaczenie tego typu instytucji jakimi są biura karier jest coraz większe dla efektywnego rozwoju sektora MSP poprzez właściwy dobór pracowników i ich ustawiczne kształcenie.

Akademickie biura karier działają w Polsce stosunkowo od niedawna i obecnie możemy mówić o „docieraniu się” koncepcji adekwatnych do krajowych i regionalnych warunków. Ich powstawanie jest oznaką zmian zachodzących w polskich uczelniach wyższych, które powinny zaowocować wzmocnieniem działań w zakresie otwarcia uczelni na gospodarkę i transferu wiedzy do praktyki rynkowej. Należy podkreślić, że dyskusja o potrzebie rozwoju i metodach aktywizacji doradztwa zawodowego i personalnego w Polsce jest opóźniona względem czołowych gospodarek świata o kilkadziesiąt lat. Polskie biura karier zazwyczaj rozwijają się w sposób autonomiczny i muszą szeroko uwzględniać krajowe uwarunkowania oraz bagaż strukturalny i mentalny. Rozwój biur karier należy jednak rozpatrywać w kategorii szansy na budowę nowej jakości prowadzącej do wzrostu zdolności gospodarki w zakresie efektywnego wykorzystania młodej i dobrze wykształconej kadry. ■

dr Michał Pietraszewski

¹ Polska a gospodarka oparta na wiedzy. W kierunku zwiększania konkurencyjności Polski w Unii Europejskiej, The World Bank, Washington D.C., 2004, s. 73–86.

² Strategia lizbońska — droga do sukcesu zjednoczonej Europy, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, Warszawa 2002, s. 9–23.

Marek WOJTKOWSKI

EUROPEISTYKA

NOWY KIERUNEK STUDIÓW W WSHE

Wraz z przełomem politycznym, ustrojowym i gospodarczym, który dokonał się w 1989 r., wzrosło zainteresowanie Europą społeczeństwa naszego kraju. Jednocześnie ze wzrastającymi szansami na wejście Polski do Unii Europejskiej zwiększał się popyt na studia europejskie. Polskie uczelnie wyższe zainteresowały się tematyką europejską w 1993 r. wraz z tzw. Akcją Jean Monnet – Polska, kiedy integracja europejska znalazła się w programach studiów polskich uczelni wyższych. Powstające zręby systemu kształcenia i szkolenia w zakresie wiedzy o integracji europejskiej objęły studia licencjackie, magisterskie we wszystkich trybach studiowania (dzienne, wieczorowe, zaoczne), studia podyplomowe, a także kursy specjalistyczne, seminaria i warsztaty. Od 1999 r. edukacja europejska pojawiła się w szkołach gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w postaci „ścieżek międzyprzedmiotowych”, konkursów wiedzy o Europie oraz klubów europejskich. Powstawało coraz więcej placówek prowadzących szkolenia „europejskie”, związanych czy to z pozyskiwaniem funduszy strukturalnych, czy z prawem unijnym. Unia Europejska stała się ogromnym wyzwaniem dla różnych instytucji i organizacji odpowiedzialnych za oświatę i edukację narodową. Przed nowymi wyzwaniami stanęły instytucje administracji państwowej i samorządowej, które również potrzebowały różnorodnych specjalistów z zakresu problematyki europejskiej, w tym prawników i finansistów ukierunkowanych na przestrzeń europejską. Nie były to jedne obszary zasobów społecznych, których przedstawiciele zostali zmuszeni do nadania swojej aktywności wymiaru europejskiego. Przed koniecznością dostosowania się do przepisów i standardów unijnych stanęli także pracownicy polskich firm i przedsię-

biorstw. Proces przystosowania się Polski do standardów unijnych wymagał konsekwentnych działań szkoleniowych i edukacyjnych na dużą skalę.

W 2003 r. na polskich uczelniach oficjalnie został akredytowany nowy kierunek studiów — europeistyka. W wielu z nich kierunek ten faktycznie funkcjonował znacznie wcześniej, lecz pod różnymi nazwami. Perspektywa poszerzenia Unii Europejskiej uświadomiła zarówno rektorom uczelni wyższych, jak i studentom konieczność wprowadzenia kierunku, który umożliwiłby poszerzenie wiedzy o Unii i mechanizmach nią rządzących. Wiele wysiłku i czasu kosztowało zgłębienie samych unijnych przepisów spisanych na kilkudziesięciu tysiącach stron. Także skomplikowane wydawało się być zrozumienie samej idei integracji europejskiej oraz procesów zachodzących w Unii Europejskiej. Pomocne w tym miały okazać się studia europejskie.

Do 2003 r. widoczna była różnorodność zakresu tematycznego oferowanego w programach uczelni wyższych. Wynikała ona z faktu, że nie było jednego, z góry opracowanego i narzucanego programu tych studiów, gdyż każda z uczelni, jako instytucja autonomiczna, indywidualnie opracowywała i wdrażała swoje programy. Sytuacja zmieniła się jesienią 2003 r., gdy ukazało się Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (z dnia 3 listopada 2003 r.), które zawierało standardy nauczania dla kierunku europeistyka. Wśród przedmiotów podstawowych znalazły się socjologia, politologia, ekonomia, międzynarodowe stosunki polityczne i gospodarcze, a także podstawy wiedzy o państwie i prawie. Przedmioty kierunkowe związane były przede wszystkim z geografią polityczną i gospodarczą Europy, integracją europejską, instytucjami Wspólnot Euro-

pejskich, prawem wspólnotowym, wspólną polityką zagraniczną oraz ze społecznymi i kulturowymi aspektami integracji europejskiej. Zgodnie ze standardami, edukacja europejska miała być „wzbogacona o znajomość europejskiej tradycji, historii i kultury, uwarunkowań społeczno-politycznych integracji europejskiej (ze szczególnym uwzględnieniem adaptacji i przynależności Polski do Unii Europejskiej)”. To wzbogacenie nie okazało się jednak zbyt duże. W standardach nauczania odnaleźć można zaledwie kilka przedmiotów dotyczących historii Polski i Europy, antropologii społecznej Europy oraz integracji Polski z Unią Europejską. Wynika z tego, że wcześniejsze humanistyczne ukierunkowanie europeistyki ograniczono na rzecz studiów politologiczno-ekonomiczno-prawnych z domieszką socjologii.

Po studiach europeistycznych wielu młodych ludzi zainteresowanych jest karierą w instytucjach unijnych lub pracą związaną z pozyskiwaniem funduszy unijnych. Ze standardów nauczania wynika, że: „absolwent [europeistyki] będzie przygotowany do podjęcia pracy w administracji rządowej i samorządowej, instytucjach i organizacjach krajowych i międzynarodowych, organach Wspólnot Europejskich, przedsiębiorstwach współpracujących z krajami Unii Europejskiej oraz placówkach kulturalnych, wydawnictwach i środkach masowego przekazu”.

Europeistyka w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku

Na podstawie standardów nauczania dla kierunku europeistyka opracowany został ramowy program studiów zawodowych europeistyki w WSHE we Włocławku. Program jest w pełni kompatybilny z istniejącymi

w różnych ośrodkach naukowych studiami magisterskimi, co pozwoli jego absolwentom na kontynuowanie nauki po ukończeniu studiów licencjackich na uzupełniających studiach magisterskich. Na trzyletnie interdyscyplinarne *curriculum* składają się zagadnienia historyczne, polityczne, prawne, ekonomiczne, społeczne i kulturowe, bez których znajomości trudno sobie wyobrazić zrozumienie współczesnych procesów integracyjnych w Europie. Studia w WSHE będą porównywalne z programami tzw. European Studies w Europie Zachodniej, co zapewni naszym studentom tak pożądaną w Europie mobilność.

Program europeistyki w WSHE składa się z 2200 godzin zajęć (wykładów, konwersatoriów, ćwiczeń, warsztatów i seminariów) z różnych dyscyplin naukowych. Najistotniejszą cechą tego programu jest łączenie podejścia właściwego naukom społecznym i naukom o kulturze oraz systematyczne skupianie się na teorii i praktyce. Realizacja tych założeń wymaga współpracy z różnymi instytucjami samorządowymi, państwowymi i europejskimi, a także różnymi wydziałami naszej uczelni i jednostkami międzywydziałowymi, np. Studium Języków Obcych, Studium Informatyki, oraz Biurem Karier. Trudno wyobrazić sobie absolwenta europeistyki bez znajomości technologii informacyjnej i języków obcych. Na nowym kierunku studiów w WSHE zaplanowano obowiązkowo naukę dwóch języków obcych realizowanych w wymiarze 240 godzin (język angielski) oraz 120 godzin zajęć (język francuski lub niemiecki). Program europeistyki w WSHE stawia sobie za cel wyjście naprzeciw wzrastającemu popytowi na ekspertów ds. europejskich, na doradców politycznych, którzy zatrudnieni przez administrację państwową oraz przedsiębiorców prywatnych potrzebują umiejętności akademickich, aby móc adekwatnie rozwiązywać pojawiające się problemy. Ideą przewodnią studiów europeistycznych w WSHE jest stworzenie możliwości formowania umysłowości człowieka otwartego na nowe wyzwania, dzięki dysponowaniu świadomością ogromnego europejskiego dziedzictwa.

Zgodnie ze wskazówkami zawartymi w standardach kształcenia za priorytet przyjęliśmy kilka kryteriów, bez których trudno studia europejskie sobie dziś wyobrazić.

Pierwszym z nich jest akademickość studiów skupiająca się na refleksji nad tymi zagadnieniami oraz procesami natury politycznej, społecznej i kulturowej, które są powiązane z fenomenami integracji europejskiej. Należy wspomnieć, że nie można mówić o jednym „procesie integracji europejskiej”, ponieważ występują różne społeczno-

-narodowe aranżacje państw członkowskich wchodzących i kandydujących do UE, które oddziałują zarówno na siebie, jak i na samą Unię. Student powinien otrzymać wykształcenie dające mu możliwość krytycznej analizy oraz rozumienie całościowego kontekstu problematyki europejskiej przy równoczesnym zrozumieniu powiązań między poziomami: unijnym, regionalnym, lokalnym i narodowym. Temu ma też służyć jedna ze specjalizacji przygotowujących adepta tego kierunku do zawodu — tą specjalnością będzie polityka lokalna i regionalna w Unii Europejskiej.

Drugi priorytet stanowi interdyscyplinarność programu studiów integrująca podejścia różnych nauk społeczno-ekonomicznych, prawnych i kulturowych. Niezależnie od tego, czy będziemy skupiać się na zagadnieniach finansowych i monetarnych, ochronie środowiska czy strategiach innowacyjnych przedsiębiorstw na rynku europejskim, oczywiście wydaje się, że w kontekście europejskim kwestie ekonomiczno-społeczne nie mogą być rozumiane bez wglądu w specyfikę kulturową, a właściwie w różnorodność kulturową.

Trzecim ważnym elementem programu studiów europeistycznych w WSHE jest społeczno-politologiczny sposób patrzenia na świat. Podstawowymi dyscyplinami programu są: historia, nauki polityczne, nauki społeczne i kulturowe. Są to więc studia porównawcze nie tylko nad systemami politycznymi, stosunkami międzynarodowymi i administracją publiczną, ale także filozofią polityczną i społeczną oraz kulturami organizacyjnymi. Obszary te dostarczają narzędzi do systematycznego analizowania czynników zaangażowanych w procesy integracji europejskiej.

Kolejny priorytet nowego kierunku studiów to społeczno-politologiczna analiza integracji europejskiej, która poparta została podejściem kulturowym i historycznym wraz z elementami wiedzy ekonomicznej i prawniczej. Wszystkie wymienione dyscypliny są zintegrowane w programie i leżą u podstaw analitycznego repertuaru studenta. Dostarczanie podstawowego wykształcenia ekonomicznego i prawniczego nie jest celem samym w sobie, gdyż te zagadnienia podejmowane są na typowych studiach prawniczych i ekonomicznych. Ważne jest natomiast zapoznanie studentów europeistyki ze spojrzeniem, a nawet retoryką prawników i ekonomistów, także w kwestiach politycznych i społecznych.

Zasadniczo program skupia się na zagadnieniach związanych z procesami integracji europejskiej wewnątrz Unii Europejskiej w szczególności i w Europie w ogólności

(piąty priorytet). Nie oznacza to jednak koncentrowania się tylko na poziomie ponadnarodowym. Pamiętając o różnicach pomiędzy narodowymi kulturami politycznymi, zrozumienie współcześnie zachodzących procesów integracji nie jest możliwe bez odniesienia się do wzajemnych powiązań między państwami członkowskimi, np. Niemcy–Francja, Belgia–Holandia, Hiszpania–Portugalia i inne. Co więcej, historyczny rozwój Unii dowodzi, że byłoby błędem wyłączenie skupianie się na krajach, które dziś tworzą Unię. Studenci studiów europejskich powinni mieć świadomość szerszej konfiguracji historycznej.

Studia europeistyczne w WSHE nakierowane będą także na kulturę polityczną UE i jej państw członkowskich, jak i jedność kulturową Europy. Czynniki te mają znaczenie nie tylko dla zrozumienia napięć politycznych pomiędzy krajami członkowskimi w ramach Unii Europejskiej, lecz mają także kluczowe znaczenie dla udzielenia rzetelnej odpowiedzi na temat przyszłego rozwoju UE, bądź tego, czy winny być do niej włączone kraje Europy Wschodniej i Bałkanów, a w dalszej perspektywie nawet państwa Azji Mniejszej i Afryki Północnej.

Najbardziej charakterystyczną cechą tego programu studiów europejskich jest to, że refleksja teoretyczna nieustannie wspierana jest odniesieniami do bieżącej praktyki. Należy zdawać sobie sprawę, że Unia Europejska to nie tylko rządy i biurokracja, ale także „przestrzeń prawna”, społeczne „pole wspólne”, gdzie mogą rozwijać się autonomiczne organizacje i instytucje. W konsekwencji, studia europeistyczne muszą koncentrować się na „praktyce Europy” i na „Europie codziennej”. Należy wierzyć, że to właśnie ten wymiar jest wymiarem elementarnym i fundamentalnym dla przyszłości Europy. ■

dr Marek Wojtkowski

Czachór Z., *Vademecum Europa od A do Z*, Warszawa 2002.

Informator o studiach europejskich w Polsce, www.bkkk.gov.pl

Jakubczyk J., *Europeistyka — czyli co?*, „Forum Akademickie” 2005, nr 1.

Ostrowska A., Żyła R., *Projekt studiów europeistycznych jako koncepcja nowego kierunku studiów*, „Studia Europejskie” 2003, nr 2.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 3 listopada 2003 r., Standardy nauczania dla kierunku studiów europeistyka, Dz.U., 2003, nr 210, poz. 2040.

Standardy kształcenia. *Kierunek europeistyka*, projekt z dnia 22.09.2005, www.mein.gov.pl

Studia europejskie w Polsce, www.ukie.gov.pl

Andrzej BIEDRZYCKI Marek ZIELIŃSKI

RUCHOWY NAWYK

czyli

czego Jaś powinien się nauczyć

W przyjętym Narodowym Programie Zdrowia na lata 1996–2005 czytamy: „Społeczeństwo polskie cechuje niska aktywność fizyczna. Zaledwie 40 proc. dzieci i młodzieży oraz mniej niż 10 proc. dorosłych uprawia różne formy ruchu, o obciążeniu wysiłkowym zaspokajającym podstawowe potrzeby fizjologiczne organizmu”.

W związku z tym za pierwszy cel operacyjny programu przyjmuje się „zwiększenie aktywności fizycznej ludności”. Realizację celu widzi się m.in. przez udział społeczeństwa w różnych formach aktywności fizycznej w czasie wolnym, wprowadzenie 5 godzin wychowania fizycznego na poszczególnych etapach kształcenia dzieci i młodzieży (we wszystkich typach szkół), jak również zwiększenie co najmniej do 75 proc. liczby szkolnych sal gimnastycznych.

Zakłada się, że te ambitne i optymistyczne cele wymagają niejednokrotnie dużych środków i nakładów finansowych oraz to, że ich realizacja nie będzie rzeczą prostą. Jednym z rozwiązań na pozytywne zmiany przynajmniej w zakresie prozdrowotnych postaw uczniów na zajęciach szkolnego wychowania fizycznego ma przynieść reforma oświaty. Ale mówi się również o tym, iż jeżeli nie zaszczepimy w młodym pokoleniu potrzeby systematycznego uprawiania sportu na co dzień, sportu rozumianego jako powszechną aktywność ruchową to ww. założeń Narodowego Programu Zdrowia nie osiągniemy.

Na podstawie studiów komparatystycznych¹, prowadzonych przez Barbarę Woynarowską pod patronatem Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) — badających zależność, pokrewieństwa, analogie, stwierdzono, że polska młodzież szkolna wykazuje niepożądane zachowania prozdrowotne. Wpływ na to ma m.in.:

- mała efektywność zajęć wychowania fizycznego,
- styl postępowania i warsztat pracy nauczyciela (często źle kształconego i wybranego na zasadzie selekcji negatywnej),
- niedostatki szkolnej i pozaszkolnej bazy sportowej,
- preferowanie w szkole jedynie uczniów najsprawniejszych,
- niewydolny system oceny osiągnięć uczniów,
- mało atrakcyjne i o niskiej intensywności zajęcia ruchowe.

W tym miejscu można by z całą odpowiedzialnością stwierdzić, iż te niepożądane zachowania to nic innego jak brak nawyku systematycznego uczestnictwa w różnorodnych formach zajęć ruchowych, a który to nawyk powinien być wykształcony u dzieci i młodzieży (w tym również i akademickiej) w procesie kształcenia i wychowania.

To na szkole spoczywa odpowiedzialność i obowiązek za wyposażenie ucznia w wiedzę i umiejętności, niezbędne do kształtowania zachowań afirmujących aktywność ruchową i systematyczne jej praktykowanie, znajdując

swoje ukoronowanie w powstaniu określonych automatyzmów czynności i zachowań w każdym etapie ontogenezy człowieka.

Dowodem może być analiza głównych tendencji w rozwoju programów wychowania fizycznego w szkole podstawowej, ponadpodstawowej (obecnie gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej) oraz wyższej². Znajdziemy w każdym z programów cele i zadania mówiące o: rozwijaniu sprawności fizycznej, kształtowaniu prawidłowej postawy, budzeniu zainteresowań i zamilowań do uprawiania gier i ćwiczeń ruchowych oraz wyrabianiu podstawowych nawyków higienicznych.

S. Sulisz, charakteryzując program nauczania wychowania fizycznego w szkolnictwie wyższym, przypomina jednak, że ani istnienie programu, ani jego konstrukcja nie wystarcza do zapewnienia wysokiego poziomu kultury fizycznej studentów oraz to, że sam program, rozumiany jako czynnik pomocniczy, spełnia w każdej ludzkiej działalności funkcje inspirujące i integrujące grupy o zbliżonym poziomie zainteresowań, możliwości i potrzeb.

W. Okoń nawyk definiuje jako „wyuczony składnik świadomej działalności człowieka, będący rezultatem wiele razy powtarzanych, stopniowo automatyzujących się czynności [...]. Występująca przy tym automatyzacja działania jest przede wszystkim związana z automatycznym posługiwaniem się regułą (regułami), która decyduje o takiej czy innej postaci działania nawykowego”³.

Wyżej wymieniona definicja daje nam w tym miejscu jakby już odpowiedź, m.in. na rezultat badań przeprowadzonych przez B. Woynarowską, w których to na pierwszym miejscu mamy do czynienia z efektywnością zajęć. Efektywnością, która ma niewątpliwie znaczący wpływ na „wielkość powtarzanych rzeczy”, pamiętając przy tym jednak, że ta efektywność w dużym stopniu zależy również od organizacji procesu nauczania, w którym to dana czynność stanie się automatyczna albo też nie.

Proces to „przebieg następujących po sobie i powiązanych przyczynowo zmian, stanowiących stadia, fazy, etapy rozwoju czegoś”⁴.

K. Fidelus, omawiając proces nauczania ćwiczeń ruchowych, umownie wyodrębniła trzy fazy kształtowania się nawyków ruchowych: fazę generalizacji, koncentracji i automatyzacji, chcąc jednocześnie w ten sposób pokazać mechanizm powstawania nawyku ruchowego poprzez czynności nauczyciela i ucznia (studenta) na zajęciach z wychowania fizycznego⁵.

Nawyk ruchowy definiuje jako „... wyspecjalizowana umiętność ruchowa, mająca określoną strukturę koordynacyjną, która pozwala na rozwiązanie postawionego zadania ruchowego”. Wskazuje jednocześnie, iż „Człowiek charakteryzujący się dużą sprawnością fizyczną, szybkością reakcji, zręcznością, wykonujący zadania ruchowe ekonomicznie, może bardziej wydajnie pracować, sprawniej obsługiwać maszyny i szybciej uczyć się nowych ruchów produkcyjnych. Duży zasób nawyków ruchowych i umiętności przyswajania nowych nawyków ma zatem w społeczeństwie znaczenie użyteczne. Znaczenie mające uczestniczenie w podstawowych zadaniach wychowania fizycznego, wskazujących na opanowanie przez ucznia możliwie dużej ilości różnorodnych nawyków ruchowych. Uczeń ma w ten sposób nie tylko zwiększyć swoją sprawność fizyczną, ale — co jest nie mniej ważne — poszerzyć swoje możliwości opanowania nowych nawyków, niezbędnych do wykonywania jego przyszłego zawodu”.

Kształtowanie kompetencji instrumentalnych (nazywanych też dyspozycjami technologicznymi) oraz wywieranie wpływu na kompetencje aksjologiczne (określane mianem dyspozycji kierunkowych) oznacza proces zwany w szerokim znaczeniu edukacją fizyczną, a w potocznym — wychowaniem fizycznym.

Realizatorem czy też wykonawcą programu szkolnego, a jednocześnie organizatorem procesu nauczania w ramach systemu klasowo-lekcyjnego, mającym kształtować ww. kompetencje jest nauczyciel wychowa-

nia fizycznego. Jego styl postępowania oraz warsztat pracy to kolejny czynnik w procesie kształtowania nawyku, a w szczególności nawyku ruchowego.

„W szkole, gdzie wszyscy są zaabsorbowani nauczaniem swoich przedmiotów, a lekarz bywa rzadkim gościem, młodzież odczuwa brak powiernika, jak też przedmiotu — przyjaciela, który by nie straszył dwójami, a po prostu — uczył życia”. Otóż do takiej roli — ze względu na specyficzne sytuacje i najbliższy kontakt z młodzieżą — predestynowany jest przede wszystkim wychowawca-nauczyciel wychowania fizycznego (nawet przed wychowawcą klasy). Tę rolę — nierzadko pełnią faktycznie i po mistrzowsku, należy podnieść do rangi zasady, uzbierając nauczyciela w proponowany oręż teoretyczny. Szczególnie wdzięczne pole takiego działania (ugruntowane już tradycją) otwiera się przed nauczycielkami w, ze względu na zainteresowanie dziewcząt kwestiami estetyki ciała i ruchu, rolą ćwiczeń w kształtowaniu sylwetki, sprawami dietetyki, kosmetyki, mody. Tymi samymi problemami (choć mniej jawnie) żyją chłopcy, niezależnie od czysto „męskich” zainteresowań⁶.

Poprzez te słowa M. Demel wskazuje jak ważną i odpowiedzialną rolę pełni nauczyciel wychowania fizycznego, jego przygotowanie zawodowe, wiedza, stosunek do ucznia. Wzór osobowy nauczyciela wychowania fizycznego oraz jego umiętności metodyczne, które powinien posiadać były, i są przedmiotem licznych badań i publikacji.

J. Bielski, pisząc o wychowawcy-nauczycielu w, uważa, że „Nauczyciel w swoich działaniach nie powinien skupiać się tylko na tym, by uczeń dalej skoczył, szybciej przebiegł jakiś dystans, poprawnie rzucił piłkę do kosza lub do bramki, skutecznie zagrał. To są cele doraźne. Znaczenie tych spraw jest ważne dla ucznia, zwłaszcza wtedy gdy jest młodym człowiekiem, gdy się rozwija i kształtuje swoją osobowość, gdy sport i walka sportowa dają mu zadowolenie. Ale ucznia trzeba widzieć w dwóch wymiarach — aktualnym i przyszłościowym, jako człowieka młodego i dojrzałego. Trzeba przygotować go do zdrowego i aktywnego fizycznie stylu życia, żeby mógł dobrze funkcjonować w warunkach współczesnej cywilizacji. Żeby tak się stało, nauczyciel musi być przekonany, że wychowanie fizyczne i ruch z nim związany jest podstawą zdrowia. Jego wysiłek musi też być wysiłkiem intelektualnym. Nauczyciel powinien więc nauczyć swoich uczniów, jak mają zaspokajać swoje potrzeby ruchowe, promując odpowiednie dla każdego wieku formy aktywności ruchowej. Powinien nauczyć ich, jak dbać o zdrowie, urodę i zgrabną sylwetkę ciała, jak to ciało kształtować i pielęgnować.

Powinien zapoznać ich, jak rozwijać sprawność, szczególnie tę najbardziej związaną ze zdrowiem i jak ją utrzymywać przez całe życie na odpowiednim poziomie, zapoznać ze sposobami diagnozowania sprawności fizycznej. [...] jeśli nauczyciel wychowania fizycznego nie będzie wskazywał na głębszy sens ćwiczeń fizycznych, a będzie starał się osiągnąć tylko cele doraźne, związane z poprawą osiągnięć sportowych uczniów, to należy przypuszczać, że ich aktywność ruchowa ustanie po zakończeniu szkolnego przymusu”⁷.

Celem naszych rozważań było wskazanie na fakt, iż aktywność fizyczna nie zależy od ilości godzin wychowania fizycznego, boisk i sal gimnastycznych, programów zdrowia itp., ale również od nabytych cech — nawyków ruchu zdobytych w okresie całej edukacji szkolnej. ■

dr Andrzej Biedrzycki
mgr Marek Zieliński

¹ Biblioteczka Reformy, nr 26, MEN, Warszawa 2000, s. 5–6.

² *Metodyka wychowania fizycznego*, Warszawa 2004, s. 113–130.

³ W. Okoń, *Słownik pedagogiczny*, Warszawa 1992.

⁴ *Słownik języka polskiego*, t. II, Warszawa 1979.

⁵ L. Denisiuk, K. Fidelus, M. Krawczyk, *Elementy teorii i historii wychowania fizycznego*, Warszawa 1969.

⁶ M. Demel, *Szkice krytyczne o kulturze fizycznej*, Kraków 1998.

⁷ J. Bielski, *Życie jest ruchem*, Warszawa 1996, s. 156.

ŚPIEWAĆ KAŻDY MOŻE?

Przeciętnemu zjadaczowi chleba śpiewanie wydaje się czynnością nieciekawą, błahą, bzdurną, czy wręcz głupawą. Uprawianie muzyki chóralnej jest anachronizmem. Posługując się młodzieżowym slangiem to „obciach” i „przypał”.

„Jak to? Ja, człowiek dojrzały, ukształtowany, ni stąd ni zowąd, mam zacząć śpiewać i to muzykę, która nijak nie przystaje do naszych czasów. W trakcie swojego dwudziestoletniego życia dwa razy się wygłupiłem śpiewając. Raz w przedszkolu, na Dzień Mamy, a drugi raz w podstawówce. Pamiętam dokładnie jak pani od muzyki z uśmiechem pobłażania gładziła mnie po płowej czuprynie, mówiąc z politowaniem: «Ach Jasiu, Jasiu, Kiepurzy to z ciebie nie będzie». Później już nikt nie wymagał ode mnie wykonywania nieprzyzwoitej, a przez to wstydlivej czynności śpiewu.

Aż tu nagle! Czytam ogłoszenie: Chór „Arioso”.

Tak wyglądała artystyczna kariera większości naszych obecnych chórzystów.

Na nabór jednak przychodzi. Jedni z ciekawości, inni, bo ktoś znajomy już śpiewa, jeszcze inni, bo chcą się sprawdzić w dziedzinie dotąd niedostępnej. Znajdują czas, chęci, odrobinę dobrej woli, no i muszą przezwyciężyć najgorsze: paraliżujący wstyd przed śpiewaniem. Zostają chórzystami i co dostają w zamian?

Wielogodzinną wyczerpującą pracę na próbach, mozolne ćwiczenie każdej wyśpiewanej frazy, nużące szlifowanie jakości

dźwięku, ekspresji słowa i wreszcie nieodłączny i nieusuwalny, jak własny cień, stres koncertowy. Ale jest również satysfakcja płynąca z dobrze wykonanych utworów, są oklaski, podziękowania, szacunek słuchaczy, którzy często po występie nie szczędzą słów uznania i zachwyty.

Jest poznanie nowych miejsc, są nowe znajomości, przyjaźnie, gromadzenie muzycznych doświadczeń, wspólne przeżywanie piękna i wreszcie jest coś, czego nie dostrzegają się z dnia na dzień, bo jest to proces długotrwały — kształtowanie artystycznego smaku, ubogacanie duchowe, uwrażliwienie na piękno muzyki i poezji, na ich wieloznaczeniowy język.

Śpiewanie, jak ktoś powiedział, „jest najpiękniejszym przejawem ekspresji radosnego ducha ludzkiego. Jest jednym z najwładniejszych, najszlachetniejszych i godnych szacunku zajęć. Śpiewają tylko ludzie pogodni, radośni, afirmujący życie”.

Wiadomo, że w ośrodkach kulturalnych o wielowiekowej tradycji śpiewu chóralnego (Poznań, Kraków, Wrocław itp.) śpiewanie w chórze jest zaszczytem, nobilituje uczestników, podnosi ich społeczny prestiż. Często spotkać można w chórach lekarzy, przedstawicieli zawodów prawniczych, nauczycieli, naukowców i urzędników różnych szczebli. Tak było zawsze i tak jest do dzisiaj.

Oj, chciałoby się, aby i w naszym ogródku takie kwiatki kwitły. Ano kwitły, tylko ich nie podlewano. Wystarczy przejrzeć przedwo-

jenne kroniki wrocławskiego chóru „Lutnia”. Śpiewały w nim znakomitości życia społecznego, gospodarczego i kulturalnego stołecznego miasta Włocławka (stolica Kujaw) i nie tak łatwo było zostać chórzystą. To była śmietanka towarzyska, ludzie z nazwiskami. Spotykano się, by pośpiewać, uszczknąć od muzyki coś dla ducha, a po próbie porozmawiać przy cygarze i szlachetnym trunku o ważnych dla miasta sprawach i pewnie o wrocławskich pięknościach, jako że chór był męski.

Czasy się zmieniają. Na kubańskie cygara i dobre trunki młodzieży nie stać, ale śpiewać bardzo lubi.

Staramy się zaznaczać swą muzyczną obecność w życiu, nie tylko uczelni, ale również miasta. Wszędzie tam gdzie występujemy, staramy się zjednywać przyjaciół i promować dokonania uczelni.

Do najważniejszych i najlepiej zapamiętanych wydarzeń zaliczamy:

— występ na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Religijnej w Rumi,

— udział w koncercie charytatywnym zorganizowanym przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, na którym gwiazdą koncertu był Robert Janowski,

— koncert pieśni pasyjnych w katedrze wrocławskiej,

— współorganizacja i udział w VI Kujawskich Spotkaniach Chóralnych z chórami z Sankt Petersburga i Wilna,

— udział w koncercie „Umiłowany kraj” zorganizowanym przez Wojewódzki Ośrodek Edukacji i Promocji Kultury,

— udział w Ogólnopolskim Konkursie Pieśni Pasyjnych w Bydgoszczy,

— udział w Ogólnopolskim Konkursie Pieśni Liturgicznej w Toruniu,

— organizacja i udział w koncercie poświęconym pamięci Ojca Świętego Jana Pawła II,

— kołędowanie na wigilii dla najuboższych mieszkańców naszego miasta zorganizowanej przez Polski Komitet Pomocy Społecznej.

A w planach na ten rok: dużo muzyki, dużo światła i radości wbrew wszystkim, którzy orzekli upadek chóralnego „anachronicznego” śpiewania.

A co z odpowiedzią na postawione w tytule pytanie? Najnowsze badania naukowe dowodzą, że nawet osoby, które mówią o sobie, że słoń im na ucho nadepnął, przy odpowiednim treningu mogą dojść do zdumiewających rezultatów.

A więc, do dzieła wszyscy z rozdeptanymi uszami. Do chóralnego dzieła!

Gożąco zaprasza dyrygent chóru „Arioso”

Marian Szczepański

Chór „Arioso” podczas spotkania opłatkowego społeczności akademickiej Włocławka z J.E. biskupem wrocławskim Wiesławem Meringiem

POZNAJ KOMPUTER

Wydział Ekonomii i Informatyki zaprasza do udziału w kursach komputerowych, w ramach Akademii Informatycznej WSHE. Oferta została przygotowana z myślą o klientach indywidualnych (również o studentach) oraz o firmach, instytucjach i urzędach.

Propozycja obejmuje pięć oddzielnych kursów: grafikę komputerową i techniki multimedialne, sieci komputerowe, projektowanie stron www, obsługę komputera dla początkujących oraz obsługę komputera dla zaawansowanych. Każde z powyższych szkoleń trwa 75 godzin. Czas i częstotliwość spotkań dostosowane będą do wymagań klientów. Organizator Akademii Informatycznej WSHE — Wydział Ekonomii i Informatyki zapewni fachową kadrę wykładowców uczelni, wśród których znajdują się również nauczyciele akademicy z Politechniki Łódzkiej. Uczestnicy kursów mają do dyspozycji: nowoczesne laboratoria informatyczne, sieć bezprzewodową Wireless Fidelity, doskonale wyposażoną Bibliotekę Główną WSHE oraz Księgarnię Akademicką, a także przyjazne zaplecze socjalne (bar studencki), bezpłatny parking przy uczelni oraz niepowtarzalną atmosferę uczelni wyższej.

Szczegółowych informacji merytoryczno-organizacyjnych udziela Dziekanat Wydziału Ekonomii i Informatyki: tel. (054) 230 41 74, e-mail: dziekanekonomii@wshe.pl

Andrzej Sołtysiak

NOWA PRACOWNIA MULTIMEDIALNA EFEKTYWNA NAUKA JĘZYKÓW OBCYCH

W ramach realizacji procesu informatyzacji Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku wyposaża multimedialną pracownię do nauki języków obcych w nowe komputery podłączone do sieci bezprzewodowej. 17 stacji roboczych działa w sieci w standardzie IEEE 802.11g o przepustowości 22Mb/s-54 Mb/s. Zasięg tej sieci obejmuje cały budynek Collegium Maius przy ul. Okrzei 94 oraz przyległy parking.

Na komputerach pełniących rolę terminali sieciowych działa program interaktywny Euro Plus+ do nauki języków angielskiego i niemieckiego. Działa on na czterech poziomach językowych, począwszy od poziomu zerowego, poprzez średnio zaawansowany do zaawansowanego. W sumie kurs obejmuje 450 godzin czynnej nauki. W każdej lekcji zawarte jest od 20 do 30 ćwiczeń typu dialogi, nauka słownictwa, nagrywanie fraz, dyktando, wielokrotny wybór, pytania o zrozumienie, porządkowanie informacji, powiązania elementów tekstu. Tak wszechstronnej nauki nie jest w stanie zaoferować żaden inny system.

Z pracowni korzystają obecnie grupy studentów dziennych, zaocznych oraz słuchacze Szkoły Językowej EuroClub WSHE.

Joanna Skiba

WIECZÓR EUROPEJSKI BOSKA ITALIA

W czwartek, 27 kwietnia 2006 r. o godz. 17.00 WSHE organizuje kolejną imprezę z cyklu Wieczory Europejskie. Tym razem spotkanie poświęcone będzie w całości atrakcyjnym turystycznym, kulinarnym i społecznym Włoch.

Pracownicy WSHE przedstawią najciekawsze regiony słonecznej Italii, zaproszą na pokaz prawdziwej włoskiej mody oraz do wspólnego śpiewania największych włoskich szlagierów.

Tradycyjnie już nie zabraknie degustacji potraw oraz konkursu z cennymi nagrodami, wśród których będą m.in. bilety lotnicze do Rzymu.

PROJEKT JĘZYKOWY ZAKCEPTOWANY PRZEZ KOMISJĘ EUROPEJSKĄ

Socrates
Lingua

Education and Culture

Studium Języków Obcych WSHE bierze aktywny udział w unijnym programie Socrates Lingua (promocja nauki języków obcych). Jednym z działań w tym programie jest opracowanie międzynarodowego projektu badawczego, którego zadaniem jest analiza przyczyn oraz szerokie zaplanowanie działań zapobiegających rezygnacji osób dorosłych z nauki języków obcych (How to avoid adult drop-outs from language courses). Z ramienia Studium uczelnię naszą na forum międzynarodowym reprezentuje lektor języka angielskiego, mgr Paweł Duczek.

W grupie partnerskiej, obok WSHE, znajdują się przedstawiciele uczelni z Czech, Hiszpanii oraz Portugalii.

Komisja Europejska potwierdziła akceptację pierwszej wersji projektu (tzw. pre-proposal). Prace nad pełną wersją projektu trwać będą do końca marca, natomiast ostateczna informacja o decyzji Komisji znana będzie późną wiosną. Jeśli projekt uzyska pozytywną opinię, grupa partnerska tym samym zdobędzie grant umożliwiający dalsze działania, które zaplanowano na lata 2006–2008.

Joanna Skiba

GAZETA STUDENCKA

Reaktywowane Koło Naukowe Humanistów WSHE wystąpiło z inicjatywą powołania gazety studenckiej, redagowanej przez i dla studentów naszej uczelni.

Pomysł spotkał się z aprobatą kadry i uczelnianych władz, przede wszystkim dr. Marka Chojnackiego, mgr. Wiesława Marciniaka oraz prodziekana Wydziału Humanistycznego, dr. Marka Wojtkowskiego, którzy zadeklarowali wsparcie organizacyjno-finansowe oraz pomoc merytoryczną. Ciepło o projekcie wypowiadają się także członkowie samorządu studenckiego.

Na cotygodniowych spotkaniach Koła wyłoniono zespół redakcyjny, a w najbliższym czasie zostanie ogłoszony konkurs na tytuł przyszłego periodyku. Głos będzie można oddać także przez Internet, ponieważ gazeta, poza tradycyjną, papierową wersją będzie miała swoje wydanie w sieci.

Organizatorzy zapraszają do współpracy wszystkich tych, którzy chcą i potrafią pisać, a jednocześnie pragną podzielić się z innymi swoim spojrzeniem na rzeczywistość. Istotną będzie jednak również strona wizualna gazety. Dlatego też liczą na współpracę z osobami uzdolnionymi nie tylko literacko, ale także plastycznie, na przykład pasjonatami fotografii czy grafiki komputerowej.

Nowa inicjatywa będzie miała charakter interdyscyplinarny, dlatego do współpracy zachęceni są studenci wszystkich kierunków studiów. Szerokie będzie również spectrum poruszanych tematów: od informacji z życia uczelni po relacje z koncertów i nowości wydawnicze, a nawet — niewykluczone — kącik studenckiej poezji. Różnorodna ma być także formuła periodyku — będzie w nim można przeczytać zarówno komunikaty, jak i reportaże, felietony czy eseje.

Pole do popisu dla młodych dziennikarzy jest więc naprawdę szerokie, a zatem, Drodzy Studenci, do piór!

dybuk

KINO PARADISO

Taki tytuł nosi film G. Tornatore, taką nazwę przyjął Dyskusyjny Klub Filmowy działający od 5 lat przy III Liceum Ogólnokształcącym im. Marii Konopnickiej we Włocławku. Prowadzący i działający w ramach szkolnego DKF-u miłośnicy X Muzy, pragnąc poszerzyć zakres klubowej działalności, zwrócili się do władz Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, a dokładniej do prodziekana Wydziału Humanistycznego dr. Marka Wojtkowskiego, o wsparcie inicjatywy reaktywowania klubu filmowego dla miasta Włocławka. DKF istniał i działał z powodzeniem ponad 30 lat pod nazwą „Ceramik”, był prawdziwym filmowym rajem dla włocławskich kinomanów, umożliwiał kontakt z wybitnymi dziełami polskiej i światowej kinematografii, nierzadko prezentował obrazy zatrzymane przez cenzurę, niedopuszczone do oficjalnej dystrybucji. Był także miejscem spotkań włocławskiej publiczności z teoretykami, krytykami i twórcami filmowymi.

Inicjatywa szkolnego DKF-u spotkała się ze strony władz uczelni z życzliwym przyjęciem, wstępne rozmowy zaowocowały próbami wypracowania form współpracy między władzami WSHE, środowiskiem akademickim a środowiskiem młodzieży licealnej. Wspólne działania szkolnego DKF-u i Koła Naukowego Humanistów przy Wydziale Humanistycznym WSHE mają na celu reaktywowanie działalności klubu filmowego rozumianego jako dobrowolne zrzeszenie miłośników sztuki filmowej. Podstawowym celem działalności DKF-u powinno być szerzenie szeroko rozumianej kultury filmowej: popularyzowanie wiedzy na temat historii kina, twórców polskiej i europejskiej kinematografii, syste-

matyczne organizowanie projekcji utworów o wysokich walorach artystycznych (poprzedzonych fachową prelekcją i zakończonych dyskusją), umożliwianie spotkań z teoretykami, krytykami i twórcami filmowymi. Z jednej strony DKF jest więc szkołą patrzenia, dającą narzędzia odbioru tekstu kultury, jakim jest film, sprzyjającą wyrobieniu właściwych kryteriów oceny dzieł sztuki, z drugiej — szkołą kształcenia i rozwijania postaw estetycznych i etycznych.

„Widz masowy szukał i nadal szuka w kinie rozrywki, ucieczki od codziennych trosk i zajęć. Patrzy na ekran biernie, patrzy i najczęściej zaraz zapomina, co widział. Patrzeć można bezmyślnie, głupio — i patrzeć można rozumnie, tę myśl znajdziemy u Bertolda Brechta. W jaki sposób możemy uczynić z patrzenia, postrzegania wynik poznawczy? Nie inaczej, jak poprzez naukę patrzenia, poprzez naukę języka sztuk widowiskowych, teatru i filmu. Poznając specyfikę tych uczuć, uczymy się poznawać rzeczywistość i jej transformacje w sztuce, uczymy się myśleć, porównywać i oceniać. Uczymy się rozumieć świat, rozwijając naszą osobowość, bronimy się przed pokusą biernego tylko uczestnictwa w wielkim spektaklu życia. Można zatem śmiało powiedzieć, że ucząc się patrzeć, uczymy się żyć”. W taki sposób rozumiał działalność dyskusyjnego klubu filmowego Antoni Bohdziewicz — reżyser, profesor, przewodniczący Polskiej Federacji DKF w latach 1962–1970. Mimo że jest to fragment wypowiedzi profesora pochodzącej z końca lat sześćdziesiątych, jej treść na początku XXI wieku nie straciła na aktualności. Oblicze współczesnej kultury nie napawa optymizmem, jej poziom gwałtownie się obniża, powszechnym

zjawiskiem staje się schlebienie najniższym gustom niewybrednej, niewyrobionej publiczności, bylejakość, płytczna, tandeta, hałaśliwość — oto znamiona wielu „produktów” kultury, także, jeśli nie przede wszystkim, filmów. Program i cele działalności klubu powinny pomóc kształtować wrażliwość, świadomość i krytycyzm interpretatorów, a nie tylko biernych konsumentów współczesnej kultury. DKF powinien także stworzyć szanse twórczego uczestnictwa w kulturze poprzez rozwijanie samodzielnych inicjatyw reżyserskich, aktywność krytyczną w formie recenzji publikowanych na łamach studenckiej lub lokalnej prasy.

Żyjemy nadzieję, że wznowienie pod patronatem Wydziału Humanistycznego WSHE działalności DKF-u przyczyni się do ożywienia i integracji środowiska inteligenckiego Włocławka. Patronat wyższej uczelni nad działalnością klubu filmowego jest w naszym przekonaniu najlepszym z możliwych, przede wszystkim ze względów merytorycznych, ale także organizacyjnych i prestiżowych.

Kino Paradiso — filmowy raj dla miłośników X Muzy — ma szansę zainaugurować swoją działalność w związku z przypadającymi w kwietniu Dniami Kultury Włoskiej w WSHE. Pierwsza propozycja DKF-u wzbogaci uczelnię święto o pokaz najwybitniejszych osiągnięć kinematografii włoskiej. Zapraszamy wszystkich chętnych na projekcję filmów, a przede wszystkim do aktywnego i twórczego uczestnictwa w spotkaniach Dyskusyjnego Klubu Filmowego „Kino Paradiso”.

Magdalena Kwiatkowska
nauczycielka III Liceum

im. Marii Konopnickiej we Włocławku

GDY KWITNĄ KASZTANY

Wydział Humanistyczny WSHE organizuje dla uczniów klas maturalnych wszystkich typów szkół ponadgimnazjalnych warsztaty maturalne z cyklu „Nowa Matura 2006”. Wydział proponuje pierwsze we Włocławku profesjonalnie zorganizowane korepetycje przygotowujące do najważniejszego u progu dorosłości egzaminu, który może zadecydować o dalszej przyszłości maturzystów. Zajęcia mają formę warsztatów przygotowujących w sposób praktyczny do egzaminu maturalnego.

Prowadzić je będą najlepsi nauczyciele szkół średnich, nauczyciele akademicy oraz egzaminatorzy Okręgowych Komisji Egzaminacyjnych, co zapewnia najwyższy poziom

merytoryczny zajęć. Celem warsztatów jest ułatwienie maturzystom zdania egzaminu, który otworzy drogę do upragnionych studiów wyższych.

Warsztaty organizowane przez Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną we Włocławku są propozycją dla wszystkich maturzystów, bowiem program obejmuje zajęcia ze wszystkich przedmiotów maturalnych (matura pisemna i ustna) — języka polskiego, języka rosyjskiego, języka angielskiego, matematyki, historii, wiedzy o społeczeństwie, chemii, biologii, fizyki i geografii na poziomach podstawowym i rozszerzonym oraz historii sztuki na poziomie rozszerzonym. W trakcie

zajęć nauczyciele prowadzący mają za zadanie uczyć metodyki rozwiązywania testów maturalnych, a na koniec zajęć organizują próbny egzamin maturalny.

Program poszczególnych kursów przygotowany został w cyklu trzymiesięcznym, obejmującym czas bezpośrednio przed egzaminami maturalnymi (styczeń–kwiecień). Szczegółowych informacji udziela Dziekanat Wydziału Humanistycznego WSHE w Collegium Novum ul. Okrzei 94A (pokój nr 13) lub telefonicznie (054) 230 41 82, faks (054) 230 41 83, e-mail: dziekanhumanistyki@wshe.pl

Andrzej Sołtysiak

CZY WARTO SIĘ UCZYĆ?

rozważania podczas 1. Włocławskiego Festiwalu Kultury, Nauki i Techniki

Grecki filozof Sokrates mówił *Wiem, że nic nie wiem*. Aby jednak stwierdzić, że się wie, że nic nie wie to trzeba pozyskać pewną wiedzę, a jest to możliwe tylko dzięki uczeniu się. Motywacja tego procesu może być zróżnicowana: chęć zdobycia wiedzy, podniesienie poziomu wykształcenia, zdobycie kwalifikacji, rozwój samego siebie itp.

Często pojawiają się wątpliwości — czy warto się uczyć? Patrzymy na proces uczenia się w układzie korzyści i strat. Jednak zachowanie młodzieży i dorosłych, ich duże zainteresowanie procesem uczenia się, zdobywania wiedzy rozwiewa wszelkie wątpliwości na temat sensu uczenia się.

Problem ten został podjęty przez studentów Wydziału Pedagogicznego podczas 1. Włocławskiego Festiwalu Kultury, Nauki i Techniki. Na zorganizowanym seminarium toczyły się rozważania zmierzające do udzielenia odpowiedzi na pytanie — czy warto się uczyć? Spotkanie przygotowane przez studentów i przez nich prowadzone obejmowało wypowiedzi na temat uczenia się w ogóle, ponadto wartości uczenia się i przeciwnie — argumentów, iż nie warto tego robić. Przedstawione również zostały wyniki anonimowej ankiety na temat uczenia się przeprowadzonej wśród uczestników festiwalu. Do dyskusji i przemyśleń miały

skłonić uczestników również przedstawione wybrane cytaty na temat uczenia się.

Należy podkreślić, że w przygotowanie spotkania bardzo zaangażowały się studentki III roku studiów dziennych pedagogiki, mianowicie Monika Będzińska, Magda Krygier, Renata Pokorska, Anna Żychlewicz. Udowodniły, że warto się uczyć, podejmować nowe wyzwania, poszerzać swoją wiedzę. Należy im się podziękowanie za zaangażowanie i zainicjowanie procesu uczenia się, mam nadzieję, u innych uczestników festiwalu.

Odpowiedzi na pytanie zawarte w temacie spotkania dostarczyły przeprowadzone badania ankietowe, w których wzięły udział 63 osoby — 59 to osoby uczące się, a 4 osoby udzieliły odpowiedzi, iż nie uczą się. Dlaczego tak znaczna grupa badanych uczy się? Ankietowani odpowiedzieli, iż jest to podyktowane chęcią zdobycia wykształcenia i pracy, ponadto wynika z chęci do nauki i polubienia tych czynności oraz nadziei na lepszą przyszłość. Te argumenty potwierdzają odpowiedzi na pytanie — czy warto się uczyć? 60 badanych, spośród 63, udzieliło odpowiedzi twierdzącej. Jako argumenty potwierdzające to stanowisko wymieniano kolejno: zdobycie wiedzy, podwyższenie kwalifikacji i otrzymanie szansy na pracę, zapewnienie sobie przyszłości.

Warto się uczyć również z pobudek osobistych, dla przyjemności, dla samego siebie, dla poczucia satysfakcji.

Możliwości zdobycia wiedzy jest wiele. Największa grupa badanych — 43 osoby — chciałyby zgłębiać wiedzę na uniwersytecie, 10 w szkole wyższej, 9 na akademii, a 1 osoba na politechnice. Dziedziną wiedzy jaką wybrała największa grupa badanych jest dziedzina humanistyczna — 38 osób, następnie przyrodnicza — 10 osób i matematyczna — 4 osoby.

Odpowiedzi na zadane w ankiecie pytania potwierdzają, że uczenie się ma sens, warto zgłębiać i przyswajać wiedzę, bo może być ona kluczem do sukcesu, można ją przekazywać innym i posiadać dla samego siebie. Uczenie się w chwili obecnej przez badanych, dostrzeganie i docenianie wartości uczenia się, jest dowodem wiedzy już posiadanej i świadomości ogromu wiedzy, którą człowiek może jeszcze przyswoić.

Warto się więc uczyć, co więcej, warto o tym rozmawiać i pamiętać, że *człowiek uczy się do starości*.

dr Beata Krajewska

Debata pt. „Wiem, że nic nie wiem?”

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA

o stosunku emigracji polskiej do problemów odbudowy i sowietyzacji kraju po zakończeniu II wojny światowej

W dniach 24–26 listopada 2005 r. w centrum konferencyjnym „Amazonka” w Cieclocinku odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa „Emigracja polska wobec problemów odbudowy i sowietyzacji kraju po zakończeniu II wojny światowej” zorganizowana przez Wydział Humanistyczny WSHE, Instytut Historii i Archiwistyki UMK i Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu, pod patronatem honorowym Waldemara Achramowicza, marszałka Sejmiku Kujawsko-Pomorskiego.

Inspiratorem, głównym organizatorem i kierownikiem naukowym tej bardzo potrzebnej i ze wszelkich miar udanej konferencji był prof. dr hab. Ryszard Sudziński, dziekan

Wydziału Humanistycznego, kierownik Zakładu Badań nad Dziejami Polonii i Emigracji WSHE, przewodniczący Kapituły Nagrody ustanowionej przez Światową Radę Badań nad Polonią za Wybitne Osiągnięcia Naukowe w badaniach polonijnych i emigracyjnych. To właśnie dzięki jego rozległym kontaktom naukowym, walorom osobistym i niestyłanej wprost zapobiegliwości na konferencję przybyli badacze, działacze polonijni z ośrodków naukowych z całej Polski oraz z różnych zakątków naszego globu, m.in. z USA i Anglii. Swoją obecnością obrady zaszczytili także m.in. prof. dr Andrzej Targowski — prezes Światowej Rady Badań nad Polonią (USA), mgr Wiesław Walter Gołębiwski — wicepre-

zes Rady (USA), Richard Ciskowski — członek Zarządu tejże Rady (USA).

Sekretarzami konferencji byli: dr Zbigniew Girzyński, dr Mirosław Golon i dr Marek Wojtkowski, prodziekan Wydziału Humanistycznego WSHE.

Obrady otworzył oraz serdecznie powitał przybyłych uczestników i gości dr Paweł Churski, kanclerz WSHE. W czasie trzech dni, zarówno podczas obrad plenarnych, jak i w trzech sekcjach tematycznych (Sekcja 1 — „Rząd RP, stronnictwa polityczne i politycy na emigracji wobec sowietyzacji Polski”; Sekcja 2 — „Emigracja w różnych krajach wobec przemian w Polsce”; Sekcja 3 — „Koncepcje władz RP wobec powojennego rozwoju Polski i Europy Środkowo-Wschodniej”) wygłosili aż 42 referaty uczeni m.in. z: Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Uniwersytetu Gdańskiego, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Instytutu Historii PAN, Uniwersytetu Oxfordzkiego, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, UMCS w Lublinie, Uniwersytetu Warszawskiego, Akademii Świętokrzyskiej, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Europejskiego Viadrina we Frankfurcie nad Odrą, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytutu Pamięi Narodowej w Warszawie, Instytutu Studiów Politycznych PAN w Warszawie i Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Znaczną rolę w tym także udział naukowy pracowników Wydziału Humanistycznego naszej uczelni, którzy wygłosili następujące ciekawe referaty: prof. dr hab. Ryszard Sudziński — „Władze RP na Obczyźnie wobec problemu sowietyzacji gospodarki polskiej w latach 1945–1955”; dr Zbigniew Girzyński — „Emigracja polska we Francji wobec sytuacji politycznej w Polsce (1944–1947)”; dr Adam Wróbel — „Nadzwyczaj wierne literackie przekazy pamięci o Kraju lat młodości, więzi z nim wciąż żywe i serdeczne. O emi-

Obradom przewodniczy prof. dr hab. Anna Siwik z AGH w Krakowie, referat wygłasza dr Adam Wróbel z WSHE
fot. Małgorzata Wdowczyk

gracyjnej działalności i twórczości Jerzego Pietrkiewicza”.

Uczczono także minutą ciszy pamięć zmarłego 11 października 2005 r. pod Londynem, w wieku 90 lat, prof. Edwarda Szczepanika — ostatniego premiera Rządu RP na Uchodźstwie, Honorowego Prezesa Rady Badań nad Polonią. Prof. dr hab. Adam Sudoł, dyrektor Muzeum Dyplomacji i Uchodźstwa Polskiego Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, mówił o życiu i działalności premiera E. Szczepanika, o uroczystościach pogrzebowych, które odbyły się w dniach 10–12 listopada 2005 r. w rodzinnych Suwałkach (20 października odbył się pogrzeb w Londynie, gdzie złożono część prochów zmarłego). Prof. dr hab. Adam Sudoł wygłosił też referat „Problemy dalszego rozwoju Polski po II wojnie światowej w koncepcjach politycznych Edwarda Szczepanika”.

Podczas konferencji czynna była wystawa eksponatów z Muzeum Dyplomacji i Uchodźstwa Polskiego Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego: fotografie, pisma itp. związane przede wszystkim z życiem i działalnością ostatniego premiera Rządu RP na Uchodźstwie; prezentowane były także wydawnictwa poświęcone tematyce emigracji i Polonii. Uczestnicy mogli zapoznać się też z różnorodnymi czasopismami polonijnymi wydawanymi na całym świecie, byli też nimi obdarowywani. Na uwagę zasługuje również fakt, że specjalnie przywieziono zza oceanu

świeżo wydany, w bardzo atrakcyjnej szacie graficznej pierwszy numer „Biuletynu Rady Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej” redagowany m.in. przez wspomnianego już Richarda Ciskowskiego.

Godna zauważenia i wyraźnego podkreślenia jest zarówno wielość wygłoszonych referatów, ich szeroki zakres, różnorodność i atrakcyjność tematyczna, jak i żywe oraz owocne dyskusje podczas obrad, a także serdeczne, nierzadko sentymentem zabarwione rozmowy kulturalowe. Udało się więc stworzyć wieloaspektowy obraz naszej powojennej emigracji, nakreślano także plany kolejnych badań. Postulowano m.in. jak najrychlejsze opracowanie bibliografii prac poruszających problematykę Polonii i emigracji, zorganizowanie kolejnych, równie udanych i interesujących konferencji naukowych. Zewsząd płynęły słowa należnego uznania i podziękowania dla profesora Ryszarda Sudzińskiego i jego młodszych współpracowników.

A po pracowitych dniach naukowych obrad, na zakończenie konferencji, w słoneczne sobotnie przedpołudnie odbyła się wycieczka po uzdrowskim Ciechocinku. Wszyscy uczestnicy zostali obdarowani upominkami w zabytkowej Warzelnii Soli, żegnali się zaś z nadzieją na rychłe naukowe i nierzadko sentymentalne przeciecz spotkanie.

dr Adam Wróbel

Uczestnicy konferencji podczas wycieczki

BADANIA NAUKOWE

Na Wydziale Ekonomii i Informatyki w ramach grantu badawczego dr Marek Stefański zrealizował projekt badawczy na temat kierunków przeobrażeń jakie miały miejsce w bankach komercyjnych i spółdzielczych w Polsce. Do najważniejszych wyzwań z jakimi muszą się zmierzyć banki funkcjonujące w naszym kraju można zaliczyć m.in. globalizację, liberalizację, prywatyzację, konsolidację oraz *outsourcing*. Jednocześnie pełne włączenie polskiej gospodarki do struktur Unii Europejskiej otworzyło przed bankami tak komercyjnymi, jak i spółdzielczymi Jednolity Rynek Europejski.

Równocześnie dr Henryk Stępień realizował projekt badawczy na temat oceny efektów zmian w finansach samorządu terytorialnego wprowadzonych na mocy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. Wspomniany akt prawny stanowi kolejny etap reformy samorządu terytorialnego po jego przywróceniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na początku lat dziewięćdziesiątych XX w. oraz wprowadzeniu trójszczeblowego podziału terytorialnego. Realizacja przedmiotowego projektu badawczego podzielona jest na dwie części, z których pierwsza dobiegła już końca. Badaniem objęte zostały gminy i powiaty tworzące województwo kujawsko-pomorskie. Zebrane materiały stały się źródłem dla przygotowywanej aktualnie publikacji *Finanse lokalne w warunkach decentralizacji finansów publicznych*. Jej ukazanie się jest planowane na przełom marca i kwietnia bieżącego roku.

Jednocześnie w roku akademickim 2005/2006 mgr Anna J. Strzelecka rozpoczęła realizację projektu badawczego na temat działalności inwestycyjnej prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego w Polsce. Impulsem do podjęcia tej tematyki badawczej stała się szansa rozwojowa jaką jest członkostwo naszego kraju w Unii Europejskiej przed jaką stanęły polskie samorządy. Tak jak dwa wyżej wymienione projekty badawcze, ten również stał się fundamentem dla grantu badawczego przyznanego przez władze największej niepublicznej uczelni wyższej we Włocławku.

Anna J. Strzelecka

LIBERAŁOWIE GÓRĄ

Profesor Leszek Balcerowicz w WSHE

Prezes NBP
prof. Leszek Balcerowicz
i rektor WSHE
prof. Ryszard Łaszewski

21 listopada 2005 r. na skutek zabiegów kierownictwa Wydziału Ekonomii i Informatyki ze studentami naszej uczelni spotkał się Prezes Narodowego Banku Polskiego prof. Leszek Balcerowicz. Zaprezentował słuchaczom (sala Auditorium Maximum pękała w szwach) wykład otwarty na temat drogi Polski do gospodarki rynkowej oraz miejsca naszego kraju w porównaniu do liderów kapitalizmu. Poniżej przybliżymy najistotniejsze tezy wykładu Pana Profesora.

W pierwszej części swego wykładu autor polemizował z mitami PRL, sugerującymi, że „dawniej było lepiej”. Na dowód przytoczył szereg danych liczbowych, które te mity obalają. Wśród nich najważniejszy jest wskaźnik PKB per capita, który w porównaniu do wyjściowego 1989 r., zwiększył się w 2003 r. o 35%. Tak istotna poprawa poziomu rozwoju gospodarczego Polski przekłada się na szczegółowe wskaźniki dotyczące wyposażenia gospodarstw domowych, w sprzęt AGD i RTV, samochód czy telefon. Są one dziś zdecydowanie wyższe niż w 1989 r.

Polemizując z kolejnymi mitami, autor przytaczał przykłady zdecydowanej poprawy siły nabywczej pieniądza, poziomu i zakresu edukacji, poprawy przeciętnej długości życia czy stanu środowiska naturalnego.

Tę zdecydowaną poprawę jakości życia społeczeństwo naszego kraju zawdzięcza podjętym reformom gospodarczym. Jedno zagadnienie wymaga bardziej szczegółowego spojrzenia — jest nim wysoki poziom bezrobocia. Według Profesora bierze się on przede wszystkim z wysokich pozapłacowych kosztów pracy, tj. podatków i składek. Z kolei wysokie podatki wynikają z nadmiernego poziomu wydatków budżetowych. Stan ten obrazuje udział wydatków publicznych w PKB, który dla Polski ma stałą tendencję wzrostową i obecnie kształtuje się w granicach 45% (podczas gdy np. dla Korei wynosi około 29%, Litwy — 31%, Irlandii — 35%, a USA — 36%).

Profesor dowodził dalej, że obniżanie wydatków publicznych nie wpływa na wzrost stopy bezrobocia, opierając się na przykładzie gospodarek Łotwy i Estonii. Kraje te w latach 1999–2003 obniżyły udział

wydatków publicznych w PKB, a jednocześnie obniżyły (Łotwa) lub utrzymały na dotychczasowym poziomie (Estonia) stopę bezrobocia.

Obniżanie wydatków publicznych jest zatem „potrzebą chwili” szczególnie w sytuacji, gdy w Polsce trwonimy publiczne pieniądze. Opierając się na budżecie 2005 r., autor poinformował nas, że najważniejsze kierunki wydatków publicznych w Polsce są następujące: na renty inwalidzkie przeznaczamy 30,8 mld zł, na dotację do ZUS — 28,6 mld zł, a do KRUS — 14,5 mld zł, pomoc społeczna kosztuje 10,9 mld zł, świadczenia przedemerytalne i renty socjalne — 7,9 mld zł, a transfery z Funduszu Pracy — 3,4 mld zł.

Jeśli kwoty te zderzymy z sumą wydatków na transport i łączność — 3,2 mld zł, czy szkolnictwem wyższym — 9,6 mld zł, to wnioski muszą być oczywiste. Wydatki publiczne na sferę socjalną są zdecydowanie za wysokie. Polska jest światowym liderem wydatków na renty inwalidzkie (3,9% PKB za 2003 r., podczas gdy np. USA — 0,9%, Czechy — 1,7%, Niemcy — 1%, Szwecja — 2,1%).

W drugiej części swego wykładu Profesor stwierdził, że koszty socjalizmu były bardzo wysokie. Porównuje tu np. Polskę i Hiszpanię, które „na wejściu” (1950 r.) miały podobny poziom PKB per capita, natomiast w 1990 r. ich różnice w poziomie rozwoju gospodarczego były bardzo wyraźne (odpowiednio 1:2,5).

Obserwując rozwój krajów posocjalistycznych można stwierdzić, że osiągnęły one bardzo różnicowane wyniki gospodarcze (od Mołdawii — 43% poziomu rocznego PKB w 2004 r. w stosunku do 1989 r., do Polski — odpowiednio 142%). Złożyły się na to również inwestycje zagraniczne, których napływ w latach 1989–2003 był największy do Polski — 51,9 mld USD, Czech — 38,2 mld USD i Węgier — 33,6 mld USD. Liderzy światowi w tym okresie to Meksyk — 110,5 mld USD oraz Korea — 44,3 mld USD, Chile — 38,1 mld USD i Tajlandia — 37,2 mld USD. Według oceny przedstawionej przez Profesora, kraje, które szybciej przeprowadziły reformy gospodarcze, osiągnęły lepsze wyniki, a w ślad za tym poprawiły pozaekonomiczne warunki życia (zdrowie, środowisko). Na reformy złożyły się przede wszystkim prywatyzacja i restrukturyzacja gospodarki, zdecydowana poprawa jakości rozwiązań prawnych i ich egzekwowanie.

Dużą część swojego wystąpienia poświęcił Profesor reformom koniecznym jeszcze do przeprowadzenia w Polsce. Wynikają one z diagnozy gospodarki, która przedstawiona została w pierwszej części wykładu. Przede wszystkim powinniśmy zredukować poziom wydatków publicznych, czyli zacieśnić politykę fiskalną państwa. Przykłady sąsiadów (Słowacji, Litwy) pokazują, że może to iść w parze ze wzrostem PKB z uwagi na możliwość wystąpienia tzw. nie keynesowskich czynników wpływających na gospodarkę. Zredukowanie poziomu wydatków publicznych mogłoby poluzować gorset podatkowy, oddziałujący na sytuację na rynku pracy.

Według ocen Profesora, tzw. klin podatkowy (podatek dochodowy plus składki na ubezpieczenie społeczne minus transfery) stanowił w Polsce w 2004 r., ponad 35% całkowitych kosztów pracy (wobec 4% w USA, blisko 17% średniej OECD, 19% w Czechach itp.). Kraje, które zmniejszyły wydatki sektora finansów publicznych, skutecznie obniżyły poziom bezrobocia (np. Litwa, Łotwa i Estonia). Poza tym rynek pracy w Polsce jest wciąż nadmiernie przeregulowany, a otoczenie prawne jest gorsze u liderów systemowych (np. czas na rozpoczęcie działalności, egzekucja należności).

dokończenie na str. 27

Prof. dr hab. Jan Galster

W dniu 12 stycznia 2006 r. w Collegium Novum WSHE odbył się wykład otwarty zatytułowany „Władza ustawodawcza, wykonawcza i sędziowska w RP”. Wykład zorganizował Wydział Administracji WSHE, a wygłosił go wybitny konstytucjonalista z UMK w Toruniu i WSHE we Włocławku, prof. dr hab. Jan Galster.

W wykładzie wzięli udział zaproszeni uczniowie z włocławskich szkół średnich: II Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika, III Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Konopnickiej, Zespołu Szkół Ekonomicznych, Zespołu Szkół Budowlanych, Zespołu Szkół Chemicznych, a także Zespołu Szkół nr 2 w Aleksandrowie Kujawskim oraz Zespołu Szkół Mechanicznych w Radziejowie.

Ze strony organizatora — Wydziału Administracji WSHE we Włocławku — udział w wykładzie wzięli: prof. dr hab. Krystyna Kamińska — dziekan, dr Bolesław Sprengel — prodziekan, dr Radosław Krajewski, dr Justyna Karaźniewicz, dr Zdzisław Murawski, mgr Przemysław Słupiński.

Na wstępie dziekan Wydziału Administracji, prof. dr hab. Krystyna Kamińska, wymieniając powody, dla których zorganizowano wykład, podkreśliła dbałość WSHE we Włocławku o utrzymywanie dobrych stosunków ze środowiskiem lokalnym, przydatność przedmiotów wykładu dla przygotowania uczniów do egzaminu maturalnego z wiedzy o społeczeństwie oraz działanie na rzecz podniesienia stanu świadomości obywatelskiej.

W swoim wykładzie prof. J. Galster skupił się na rozważaniach o zasadzie podziału władzy w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz o wzajemnych relacjach pomiędzy władzą ustawodawczą, wykonawczą i sędziowską.

Przepis art. 10 Konstytucji stanowi, iż urząd Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na

Władza ustawodawcza, wykonawcza i sędziowska w RP

wykład otwarty

podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sędziowskiej. Koresponduje ona z treścią przepisu art. 4 Konstytucji, zgodnie z którym władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu. Naród sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio.

Sejm i Senat są organami przedstawicielskimi Narodu, a poza tym — organami władzy ustawodawczej. Do głównych funkcji Sejmu należy stanowienie prawa, kreowanie organów wykonawczych oraz ich kontrola. Kompetencje te przesądza — zdaniem prof. J. Galstera — o uprzywilejowanej pozycji tego organu w stosunku do Senatu, co określa się mianem preponderacji Sejmu.

Przepis art. 126 Konstytucji wskazuje, iż najwyższym przedstawicielem Rzeczypospolitej Polskiej jest także Prezydent. Prof. J. Galster zaprezentował w tym miejscu podzielone zdania doktryny co do przedstawicielskiego charakteru urzędu Prezydenta, przychylając się jednocześnie do poglądu, że mimo iż Prezydent pochodzi z wyborów powszechnych i bezpośrednich, nie jest przedstawicielem Narodu, a Rzeczypospolitej Polskiej. Do jego zadań należy wydawanie rozporządzeń, a także korzystanie z trzydziestu prerogatyw wskazanych w przepisie art. 144 ust. 3 Konstytucji. Jest ewenementem ustrojowym polskiej Konstytucji, że Prezydent w systemie parlamentarno-gabinetowym pochodzi z powszechnych wyborów.

Organem władzy wykonawczej jest też Rada Ministrów, która prowadzi politykę wewnętrzną i zagraniczną Rzeczypospolitej Polskiej. Do jej kompetencji należą sprawy polityki państwa niezastrzeżone dla innych organów państwowych i samorządu terytorialnego.

Istotą zasady podziału władzy jest wzajemne hamowanie się i równowaga władz — *check and balance*. W polskim porządku prawnokonstytucyjnym nie ma mowy o ich separacji czy niezależności. Wśród wymienionych przez wygłaszającego wykład przejawów reguły *check and balance* znalazło się prawo inicjatywy ustawodawczej Rady Ministrów, weto Prezydenta, uchwała Sejmu o udzieleniu bądź o odmowie udzielenia Radzie Ministrów absolutorium z wykonania budżetu, instytucja konstruktywnego *votum* nieufności wobec Rady Ministrów, negatywne ustawodawstwo Trybunału Konstytucyjnego (możliwość uchylenia mocy obowiązującej ustawy).

Podzielona jest również władza sędziowska. Sprawują ją sądy i trybunały. Władza sędziowska jest odrębna i niezależna od innych władz, choć możliwe są ingerencje w jej

wykonywanie, chociażby poprzez uchwalenie ustawy amnestyjnej.

Po wykładzie odbyła się dyskusja na temat „Relacje między władzami w RP”, w której — obok wygłaszającego wykład — udział wzięli pracownicy Wydziału Administracji WSHE oraz zaproszeni uczniowie.

Dr Justyna Karaźniewicz podkreśliła znaczącą pozycję Prezydenta jako organu sprawującego władzę wykonawczą, wskazując, iż może on w zasadniczy sposób wpływać na proces stanowienia prawa.

Prof. J. Galster zaznaczył, że Krajowa Rada Sądownictwa nie jest organem wymiaru sprawiedliwości. Stoi ona na straży niezawisłości sędziowskiej. Przypomina organ samorządu sędziów.

Uczestniczący w wykładzie uczniowie szkół średnich uzyskali także od prof. J. Galstera odpowiedzi na pytania dotyczące regulaminu Sejmu, prawa łaski, immunitetu posła i senatora oraz zasad techniki prawodawczej.

Wykład spotkał się z żywym zainteresowaniem ze strony uczniów, co dowodzi, że osiągnął zamierzone cele.

Przemysław Słupiński

dokończenie ze str. 26

Błędem naszej gospodarki jest także wysoki poziom subsydiowania przedsiębiorstw (w 2003 r. — 3,5% PKB) oraz odwiekanie reform w „chorych sektorach” (górnictwo węgla kamiennego, hutnictwo, przemysł stoczniowy i zbrojeniowy, transport kolejowy i drogowy).

Wnioski Profesora dotyczące przyspieszenia wzrostu gospodarczego oraz redukcji bezrobocia są następujące:

- trwałe ograniczenie wydatków publicznych,
- szybkie dokończenie prywatyzacji,
- obniżenie podatków i innych pozapłaconych kosztów pracy,
- ograniczenie barier biurokratyzacji,
- polepszenie jakości prawa (w tym prawa pracy) oraz jego egzekucji.

Na zakończenie bardzo ciekawego wykładu, Profesor odpowiadał na pytania studentów, w tym na pytania przygotowane przez członków Koła Naukowego Ekonomistów „Fakt”. W zgodnej opinii większości uczestników wykładu, była to świetna lekcja makroekonomii, przybliżająca słuchaczom szczegóły tej trudnej dziedziny wiedzy o gospodarowaniu.

dr Henryk Stępień

STUDIA POŻARNICZE na Wydziale Humanistycznym

W edukacji nie można pozwolić, by młodzi ludzie zapominali o przeszłości. Kiedy rozmawia się z nimi i pyta się ich o historię, wcale nierzadko słyszy się, że właściwie nie jest nam ona do niczego potrzebna. Młodzi odpowiadają, że obecnie żyje się inaczej i do czego innego się dąży. A jednak to czas przeszły znacząco wpływa na teraźniejszy. Podobnie jest z historią, która dotyczy całych narodów, religii, kręgów kulturowych oraz także ochrony przeciwpożarowej. Z historii dowiadujemy się o niezłomności w dążeniu do ochrony życia, zdrowia, gospodarstw, wsi i miast, o tworzeniu podwalin do powstawania zorganizowanych oddziałów zwalczających „czerwonego kura”. Sądzić należy, że za kolejne dziesięciolecia będzie się więcej o tym mówiło, ujawni się kolejne dokumenty, które dadzą świadectwo prawdzie o ludziach i czasach, w których żyli.

Należy wykorzystać to, co do zapobiegania pożarom oraz zwalczania innych niebezpiecznych zagrożeń zrobili dla nas przodkowie, nie zapominając o ich czynach, osiągnięciach i trudnościach. W ich oparciu budujemy wśród następnych pokoleń poczucie więzi ze społeczeństwem, strażackim mundurem, sprzętem oraz osobami, którym dane było mieć wpływ na kształt i stan obecnego pożarnictwa.

Dzisiejsze pożarnictwo to bardzo liczna armia ludzi pełniących humanitarną służbę w 12,5 tys. Ochotniczych Strażach Pożarnych (OSP), które skupiają ponad 700 tys. członków, oraz w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej (PSP), w których służy 30 200 strażaków-ratowników i pracowników cywilnych. Ponadto kilkuset specjalistów pożarnictwa zatrudnionych jest w zakładowych służbach ratowniczych. Jest to znaczący potencjał ludzki, który wyposażony w niezbędny sprzęt jest gotów podejmować działania ratowniczo-gaśnicze w każdym zakątku kraju, a nawet, jak pokazuje najnowsza historia, w wielu odległych od Polski regionach świata.

Ważnymi, z punktu dokumentowania historii jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz prowadzenia badań naukowych nad dziejami pożarnictwa w Polsce, były organizowane przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe, Wyższą Szkołę Humanistyczno-Ekonomiczną oraz władze pożarnicze województwa kujawsko-pomorskiego i powiatu włocławskiego konferencje naukowe poświęcone tematyce ochrony przeciwpożarowej. Podczas ich trwania przedstawiano referaty,

które oprócz profesjonalnych historyków parających się problematyką dziejów straży pożarnych, wygłaszali także działacze oraz pasjonaci pożarnictwa, przedstawiciele władz miast i gmin oraz duchowni. Pokłosem ich była wydawana każdorazowo publikacja obejmująca poruszane podczas konferencji tematy i problemy. Jednym z nich jest wydawnictwo *130 lat ochrony przeciwpożarowej we Włocławku*, pod redakcją Zdzisława J. Zasady. Prężnością w publikatorskiej działalności, znaną na terenie kraju, ukoronowaną wydaniem znaczących publikacji oraz szeregiem artykułów w specjalistycznej prasie i wydawnictwach ciągłych mogą poszczycić się wykładowcy WSHE Stanisław Giziński i Zdzisław J. Zasada. Wiele zasług dla dokumentowania dziejów pożarnictwa ma prezes Włocławskiego Towarzystwa Naukowego Stanisław Kunikowski, który był współtwórcą Muzeum Pożarnictwa we Włocławku. Ponadto Tomasz Wąsik z Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku zgromadził pokaźny zbiór historycznych fotografii oraz materiałów faktograficznych dotyczących pożarnictwa Włocławka i jego okolic. Znaczący wkład w dokumentowanie dziejów kujawskich i dobrzyńskich straży mają także: Adam Beciński z Lubrańca, Jan Cybertowicz z Osiecin, Stanisław Leszczyński i Włodzimierz F. Tuziński z Włocławka i Grzegorz Mackiewicz z Rypina. Podobną formę upowszechniania historii pożarnictwa na ziemi dobrzyńskiej prowadzi Stowarzyszenie Gmin Ziemi Dobrzyńskiej, które zorganizowało kilka odczytów, konferencji popularnonaukowych oraz zgromadziło materiały i wydało kilka publikacji o strażach pożarnych tamtego terenu.

Jednak najważniejszym przedsięwzięciem dotyczącym upowszechniania historii pożarnictwa jest utworzony na Wydziale Humanistycznym Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku — jedyny w Polsce — kierunek pożarnictwo. W toku nauki, najpierw na poziomie licencjackim, a później magisterskim, studenci zgłębiają wiedzę dotyczącą historii polskiego, europejskiego i światowego pożarnictwa, zapoznają się z unormowaniami prawnymi obowiązującymi w ochronie przeciwpożarowej w Polsce oraz krajach Unii Europejskiej, zaznajamiają się z metodami współpracy straży pożarnych z innymi podmiotami ratowniczymi i organizacjami, poszerzają wiedzę z zakresu prawnych aspektów bezpieczeństwa powszechnego, psychologii społecznej, komunikacji społecznej i pozaratowniczej działalności straży

pożarnych oraz będą doskonalić warsztat historyka w zakresie dokumentowania dziejów straży zawodowych, jak i ochotniczych, posiadają ogólną wiedzę w zakresie nauk humanistycznych.

Jest to bezsprzecznie nowatorskie pole działań dla studentów zainteresowanych tą problematyką do pogłębionych badań nad dziejami pożarnictwa. Należy dodać, że wielu z nich pełni służbę na najrozmaitszych stanowiskach w PSP, jest funkcyjnymi w OSP, ale i są tacy, którzy zawodowo pracują w strażach municypalnych, w PKP, leśnictwie, w urzędach i zakładach pracy na stanowiskach związanych z problematyką ochrony przeciwpożarowej i obrony cywilnej. Wśród nich nie brakuje autentycznych pasjonatów historii pożarnictwa, mających niejednokrotnie na swoim koncie publikacje dotyczące ochrony przeciwpożarowej. To właśnie oni mają wyjątkową okazję zagospodarować te obszary, które stanowią białe plamy w dorobku naukowym Kujaw i ziemi dobrzyńskiej, ale także i innych regionów Polski. Przedmiotem ich badań są materiały archiwalne, kroniki i dzieje poszczególnych straży, z których powstaną pierwsze w tym roku akademickim prace licencjackie, a w późniejszym czasie magisterskie.

Studenci obecnego III roku, w konsultacji z promotorami, zaproponowali już tematy swoich prac dyplomowych. Każda z nich, mająca aspekty historyczne, dokumentować będzie dzieje wybranej jednostki straży pożarnej lub pożarnictwa na terenie gminy, powiatu lub miasta; przedstawiać będzie stan wyposażenia w sprzęt ratowniczo-gaśniczy PSP; zobrazuje działania techniczne straży pożarnych oraz prześledzi rozwój wykształcenia specjalistycznego strażaków-ratowników.

Jak pokazały dotychczasowe doświadczenia w tej materii, istnieje spore zainteresowanie tą problematyką oraz prowadzeniem badań naukowych w tym kierunku. Kolejne nabory pozwalają optymistycznie patrzeć na tego typu przedsięwzięcie, tym bardziej, że uczęszczający na zajęcia studenci rekrutują się nie tylko, jak w latach poprzednich, z województwa kujawsko-pomorskiego, ale z wielu ościennych województw.

Można na obecnym etapie zaryzykować postulat, który w porozumieniu z Komendą Główną PSP oraz Zarządzeniem Głównym Związku OSP RP, przy wsparciu władz diekańskich oraz rektorskich WSHE, doprowadziłby do utworzenia Zakładu Badań Historii Pożarnictwa.

dr Zdzisław Jan Zasada

KSZTAŁCENIE PERMANENTNE

— współpraca z Centrum Doskonalenia i Edukacji ODN

„Wiadomo, że dyplom ukończenia wyższej uczelni nie jest potwierdzeniem zamkniętej, skończonej sumy wiedzy i umiejętności, a tylko (lub „aż”) potwierdzeniem potencjalnych umiejętności pracy i wskazuje drogi dalszego kształcenia się. Nie to rozstrzyga o wartościach edukacji nauczyciela, na ile opanuje on treści kształcenia, na ile „powiększy” swoją wiedzę, lecz w jakim stopniu rozwinie osobowość, intelekt, kulturę ogólną, swoje możliwości adaptacji do wciąż zmieniającego się życia społecznego, postępu nauki i techniki, umiejętności zmiany współczesnego życia. Obowiązuje nas wszystkich konieczność samokształcenia przez całe życie. Umiejętność samodzielnego i aktywnego wzbogacania własnej wiedzy gwarantuje w określonym stopniu wyposażenie nauczyciela w umiejętność modyfikowania własnego, pedagogicznego działania”*.

O przemianach w edukacji zadecydują przede wszystkim światli, kompetentni, twórczy i refleksyjni nauczyciele. Dlatego przebudowa oświaty jest niemożliwa bez zmian dotychczasowego systemu kształcenia, doskonalenia i doskonalenia nauczycieli.

Doskonalenie nauczycieli to ważny składnik systemu kształcenia pozaszkolnego, pole-

gający m.in. na udzielaniu pomocy początkującym nauczycielom w okresie ich adaptacji do zawodu, jak również organizowaniu różnych form samokształcenia indywidualnego i zbiorowego.

Institucjami kształcącymi dorosłych, praktycznie realizującymi ideę kształcenia ustawicznego, są placówki doskonalenia. Służą one określonym grupom zawodowym, umożliwiając im podnoszenie, uzupełnianie i uaktualnianie kwalifikacji zawodowych oraz nabywanie nowych umiejętności. Doskonaleniem nauczycieli zajmują się również wyższe uczelnie. Wynika to z ich uprawnień do prowadzenia wszelkich form kształcenia.

Dlatego na uwagę zasługuje fakt współpracy Wydziału Zdrowia Publicznego kierunku wychowanie fizyczne Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej z Centrum Doskonalenia i Edukacji, Oddział Doskonalenia Nauczycieli we Włocławku.

Głównym celem jest organizacja warsztatów metodycznych, kursów doskonalących, a w przyszłości konferencji i seminariów.

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna nie tylko udostępnia salę gimnastyczną z pełnym zapleczem i wyposażeniem, ale również angażuje się w prowadzenie warszta-

tów metodycznych w oparciu o pracowników naukowych uczelni. Przykładem mogą być warsztaty metodyczne z lekkoatletyki przeprowadzone przez dr. Wojciecha Ratkowskiego z grupą studentów II roku wychowania fizycznego, jak również warsztaty metodyczne z koszykówki, które przeprowadził mgr Tomasz Ulanowski z grupą studentów I roku ww. kierunku.

Należy w tym miejscu nadmienić, iż w ten sposób organizowane warsztaty wzbogacają nie tylko czynnych już nauczycieli (ukończone studia wyższe), ale są pierwszymi „szlifami” w edukacji permanentnej przyszłych nauczycieli wychowania fizycznego jakimi są studenci naszej uczelni.

Mając na uwadze, iż bardzo ważnym czynnikiem warunkującym efektywność wychowania fizycznego w szkole jest osoba nauczyciela, planowane są dalsze formy warsztatowe prowadzone we współpracy z Centrum Doskonalenia i Edukacji.

Marek Zieliński

* W. Churska, *Warunki i czynniki efektywności pracy nauczycieli wychowania fizycznego woj. włocławskiego*, Bydgoszcz 1986.

Zajęcia z grupą nauczycieli w ramach kursu doskonalącego z podstaw aerobiku

PRZYGODA Z NAUKĄ

Wydział Ochrony Środowiska to nie tylko bogata oferta edukacyjna, ale również szansa dodatkowego rozwoju studentów. Szansę tę upatrują oni w możliwości uczestniczenia w wyjazdach naukowych, na których poznają najnowocześniejsze technologie i najnowsze światowe tendencje w zakresie swojej przyszłej specjalności — ochrony środowiska. Najbardziej jednak dodatkowe umiejętności kształtują się podczas prac Koła Naukowego „Młodych Ekologów”. Pod kierunkiem dr. Wojciecha Góreckiego i mgr Haliny Bugajskiej młodzi naukowcy zajmują się szerokim spektrum zagadnień związanych z kształtowaniem i ochroną otaczającego środowiska przyrodniczego oraz funkcjonowaniem człowieka w tym środowisku. W sferze zainteresowań członków koła znajdują się również zagrożenia antropogenezy dla ekosystemów, a w szczególności wpływ procesów produkcyjnych i konsumpcji dóbr na stan środowiska.

Wyniki badań prezentowane są na konferencjach na szczeblu ogólnopolskim i międzynarodowym. Za szczególne osiągnięcie należy uznać zajęcie drugiego miejsca na I Ogólnopolskiej Młodzieżowej Konferencji Naukowej „Młodzi naukowcy — praktyce rolniczej” nt. „Działalność rolnicza a ochrona środowiska” zorganizowanej przez Studenckie Koło Naukowe Ekonomistów przy Uniwersytecie Rzeszowskim. WSH E reprezentowali studenci Paulina Baryza i Paweł Paprocki. Wystąpili oni z referatem „*Salix viminalis* czy *Pseudomonas aeruginosa* — analiza porównawcza przydomowych oczyszczalni socjalno-bytowych”. Autorzy przebadali i przeanalizowali dwie technologie wykorzystywane w większych minioczyszczalniach funkcjonujących przy gospodarstwach indywidualnych: technologię wykorzystującą beztlenową obróbkę ścieków z udziałem bakterii *Pseudomonas aeruginosa*

oraz przy wykorzystaniu filtra gruntowo-koprowego obsadzonego wierzbą odmiany *Salix viminalis*. Wystąpienie spotkało się z ogromnym zainteresowaniem uczestników konferencji, co zaowocowało nie tylko drugą lokatą, ale również zaproszeniami do współpracy z innymi ośrodkami.

Korzystając z zaproszeń, P. Baryza i P. Paprocki wzięli udział w międzynarodowej konferencji „Młódzież studencka i postęp naukowy w gospodarce żywnościowej”, która odbyła się we Lwowskim Państwowym Uniwersytecie Agrarnym w Dublinach, prezentując referat „Program rolnośrodowiskowy jako szansa rolnictwa ekologicznego w Polsce na przykładzie powiatu włocławskiego”. Referat stanowił nie tylko interesujące merytorycznie syntetyczne ujęcie problematyki ekologicznych technologii rolniczych powiatu, ale jednocześnie był doskonałą promocją miasta i uczelni. Wysoki poziom opracowania został doceniony przez organizatorów — rektor lwowskiej uczelni wyraził podziękowanie rektorowi WSH E.

Członkowie koła czynnie włączają się w przedsięwzięcia organizowane przez Wydział. Na szczególną uwagę zasługuje ich współdziałanie w demonstrowaniu zwiedzającym doświadczeń laboratoryjnych podczas 1. Włocławskiego Festiwalu Kultury, Nauki i Techniki.

Działalność w kole naukowym jest dla jego uczestników wspaniałą przygodą naukową, ale także nowym doświadczeniem życiowym — zawierane są znajomości i przyjaźnie, kształtowana jest umiejętność pracy w zespole. Koło daje więc dodatkowe szanse przyszłym specjalistom, aby w swojej działalności zawodowej mogli sprostać konkurencji i wyzwaniom współczesności.

dr Wojciech Górecki

Pismo rektora Lwowskiego
Państwowego Uniwersytetu
Agrarnego do rektora WSH E

MAGICZNE SALE

01 i 02 są to numery sal Wydziału Ochrony Środowiska. Sale jak wszystkie, a jednak... inne. W nich odbywają się zajęcia laboratoryjne z takich przedmiotów, jak: chemia, fizyka, ekoanalitka i mikrobiologia. Są różne od pozostałych, przyciągają swoją magią...

W nich wszystko jest możliwe. Tutaj możesz „wyczarować” węże faraona, lampę Alladyna, niewidzialne piśmo, proch Kmicica czy zmienić barwę kwiatów. To zaledwie wierzchołek góry lodowej możliwości eksperymentów jakie możesz tu wykonać.

Spotkasz tu studentów pracujących na nowoczesnym sprzęcie, przy profesjonalnych stołach laboratoryjnych. Zdziwisz się, ale wolno tu przebywać tylko w fartuchach i okularach ochronnych, to dla Twojego bezpieczeństwa.

W tych salach przez chwilę poczujesz się jak Arystoteles, Newton czy Einstein. Tutaj poznasz mechanizmy reakcji chemicznych zachodzących w Twoim świecie. Dowiesz się jak empirycznie wyznaczyć przyspieszenie ziemskie czy ciepło topnienia lodu. Zobacysz pod mikroskopem najróżniejsze gatunki bakterii oraz poznasz metody badawcze stosowane w ochronie środowiska. Zapoznasz się z nowoczesną aparaturą chemiczną, przy pomocy której prowadzi się prace badawcze i realizuje program dydaktyczny. A jest na czym pracować. Laboratorium rozwija się bardzo dynamicznie. Posiadamy wysokiej klasy spektrofotometr UV-VIS firmy Perkin Elmer, chromatograf gazowy, wytrząsarkę z sitami, zestaw do analiz wód w terenie firmy Hach, miernik poziomu ciśnienia akustycznego, całą gamę mierników do pomiaru zanieczyszczeń powietrza, mikrokomputerowe konduktometry i p-H metry, wielofunkcyjne komputerowe przyrządy pomiarowe z elektrodami jonoselektywnymi, mikroskopy firmy Nikon itd., itp.

Wszystko to i jeszcze więcej tylko w tych dwu magicznych salach.

Halina Bugajska

W laboratorium WOS można zmienić barwę kwiatów

PRAKTYKI I ZAJĘCIA TERENOWE studentów WOŚ

Czerwiec to miesiąc wytężonej pracy dla wszystkich studentów. To czas zaliczeń, egzaminów, ale także praktyk i zajęć terenowych.

Wydział Ochrony Środowiska już po raz szósty zorganizował dla swoich studentów zajęcia terenowe. Zajęcia te w sposób praktyczny uzupełniają treści programowe realizowane podczas wykładów i ćwiczeń audytorijnych. Studenci naszego Wydziału w ramach zajęć mają możliwość wzbogacania swojej wiedzy teoretycznej z takich przedmiotów, jak ekologia, hydrologia, geologia, geomorfologia i gleboznawstwo.

W zajęciach biorą udział zarówno studenci studiów stacjonarnych, jak i zaocznych. Pod okiem doświadczonych nauczycieli akademickich, przyszli inżynierowie ochrony środowiska dokonują oceny stanu i jakości środowiska na podstawie własnych badań i obserwacji.

Bazą do realizacji zajęć studentów I roku jest terenowa stacja badawcza Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Stacja położona jest w połowie długości Zbiornika Włocławskiego w miejscowości Dobiegniewo.

Na terenie stacji studenci zapoznają się z metodyką badań terenowych. Uczą się jak wybierać stanowiska badawcze, czym należy kierować się przy takim wyborze, w jaki sposób prawidłowo pobierać próby do badań chemicznych, a w jaki do badań biologicznych. Poznają przyrządy służące do poboru prób wody oraz osadu dennego. Dzięki posiadanej przenośnej aparaturze pomiarowej możemy od razu na miejscu przeprowadzać podstawowe analizy fizyczne, chemiczne

i biologiczne. Możliwość samodzielnej pracy nad pobranym materiałem badawczym (woda, plankton, bentos) to najlepsza okazja do sprawdzenia swoich dotychczas zdobytych wiadomości. Obserwacja pod mikroskopem bogactwa występujących organizmów, zbadanie zawartości tlenu w wodzie, zmierzenie jej przewodnictwa elektrolitycznego czy odczynu to tylko niektóre z wielu analiz, które pozwalają studentom na dokonanie oceny jakości wody na podstawie otrzymanych własnoręcznie wyników.

Mimo iż głównym celem części wodnej tych zajęć jest pokazanie studentom wspianego akwenu, jakim jest niewątpliwie super-reolimniczny Zbiornik Włocławski, to również mają oni możliwość porównania tego ekosystemu z typowym ekosystemem jeziornym jeziora Gościąż.

Zakres zajęć, obok części wodnej, obejmuje również tzw. część lądową, podczas której studenci uczą się rozpoznawania elementów biotycznych w terenie według ich cech makroskopowych. Podczas wędrowki po terenach przyległych do Zbiornika Włocławskiego studenci obserwują, jaki wpływ na zbiorowiska roślinne i występującą w nich faunę bezkręgową ma zmiana poziomu wód gruntowych. Uczą się rozpoznawania w terenie wybranych gatunków roślin i zwierząt bezkręgowych, poznają pożyteczne i szkodliwe owady oraz organizmy będące bioindykatorami.

Po zakończonej pracy wszyscy uczestnicy zajęć mogą odpocząć i pokrzepić się przy wspólnie zorganizowanym ognisku.

Studenci II roku studiów dziennych, w ramach swoich zajęć terenowych, udali się do miejscowości Wapnica położonej na wyspie Wolin. Tam mieli okazję obserwacji współczesnych procesów brzegowych w strefie aktywnego klifu. Wspólnie z opiekunem przeprowadzali analizy zmienności pokrywy glebowej uwarunkowanej litologicznie. Natomiast w odsłonięciach osadów czwartorzędowych prowadzili badania petrograficzne i mineralogiczne skał magmowych i osadowych.

Podobne zagadnienia były również realizowane przez studentów studiów zaocznych II roku. Ich teren badawczy znajdował się jednak nieco bliżej naszego miasta, bo dotyczył Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego oraz miejscowości Dobrzyń nad Wisłą. Podczas tych zajęć uczestnicy zapoznali się z budową i historią geologiczną regionu, poznawali metody dokumentacji odsłoneń, opisu skał i nadległej gleby oraz wykonywali szkice terenowe. Dużym zainteresowaniem cieszyła się obserwacja rzeźby terenu i ustalanie jej powiązań z budową geologiczną oraz korelacje przeprowadzonych obserwacji z obrazem mapy.

Wszyscy uczestnicy zajęć terenowych zgodnie stwierdzili, że dzięki nim ich wiedza nabrała nowego wymiaru, a to co wcześniej było nie do końca jasne i zrozumiałe obecnie nie stanowi już żadnego problemu.

Elżbieta Falkowska
fot. Tadeusz Pawlikowski

Obserwacja i oznaczanie organizmów bentosowych występujących w Zbiorniku Włocławskim

Identyfikacja organizmów wskaźnikowych

Klub Uczelniany AZS

Kolejna sesja, kolokwium, zajęcia do godziny 15. Jednak nie samą szkołą student żyje i nie tylko zajęcia dydaktyczne wypełniają czas zakam akademickiego WSHE. Tak jak o rozwój umysłu należy dbać też o tężyznę fizyczną. W tym miejscu ważną rolę odgrywa Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, który został powołany do życia 10 lutego 1999 r., a w czerwcu następnego roku wpisany do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych. Podstawową ideą, jaka przyświeca klubowi, jest możliwość rozwoju i doskonalenia zainteresowań sportowych studentów, poprawiania sprawności ruchowej, a także kształtowania nawyków i zdrowych przyzwyczajeń, które poprawiają nie tylko stan fizyczny, ale i samopoczucie studentów.

AZS WSHE liczy obecnie blisko 60 osób zgrupowanych w pięciu sekcjach sportowych, takich jak koszykówka czy wioślarstwo. Mamy nadzieję, że liczba ta będzie się sukcesywnie powiększać.

Każda z sekcji dzięki ciężkiej pracy ich członków, wytrwałości i wiary we własne siły odnosi kolejne sukcesy na arenie miasta, województwa czy kraju.

Sekcja piłki nożnej — głównymi celami sekcji jest przede wszystkim organizacja różnego rodzaju rozgrywek zarówno międzywydziałowych, jak i tych na szczeblu województwa. Tym samym zespół już od kilku lat z powodzeniem bierze udział w mistrzostwach Polski, gdzie nasza obecność nie pozostaje bez echa. Można tu wymienić IV miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Niepaństwowych w Ostrowcu Świętokrzyskim

(1999 r.) i w Płocku (2000 r.), II miejsce w Mistrzostwach Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Bydgoszczy (2003 r.), wielokrotne mistrzostwo szkół ponadgimnazjalnych Włocławka w futsalu, mistrzostwo szkół wyższych Włocławka w futsalu (2005 r.) oraz I miejsce na Akademickich Mistrzostwach Województwa Kujawsko-Pomorskiego w futsalu (2003 i 2005 r.).

Sekcja koszykówki — podobnie jak sekcja piłki nożnej posiada drużynę, która potrafi walczyć i zdobywać sukcesy. Swoją debiut w Mistrzostwach Polski Szkół Niepaństwowych w 2003 r. w Płocku rozpoczęła od wicemistrzostwa.

Sekcja siatkówki — jest to drużyna, która znajduje się w okresie budowania i tworzenia zespołu, który mógłby powtórzyć sukces z roku akademickiego 2002/2003, kiedy zajęliśmy III miejsce w akademickiej lidze wojewódzkiej.

Sekcja wioślarska — w tej dyscyplinie sportu studenci WSHE są wspierani przez Włocławskie Towarzystwo Wioślarskie, które zawsze służyło i służy swoją pomocą. Wyników owej współpracy jest wiele, a do najważniejszych z nich należy zaliczyć: złoty medal Akademickich Mistrzostw Polski, srebrny medal Długodystansowych Mistrzostw Polski Rafała Czajki i Dariusza Słomki oraz I, II, IV i V miejsce w Mistrzostwach Województwa Kujawsko-Pomorskiego Szkół Wyższych na ergometrze wioślarskim.

W tym miejscu należy podkreślić fakt, iż od roku akademickiego 2004/2005 na kierunku wychowanie fizyczne studiują dwie utytułowane zawodniczki Włocławskiego Towarzystwa Wioślarskiego — Olga Pińska i Anna

Specjalska. Obie wielokrotnie potwierdziły swoją wartość i talent sportowy, czego przełożeniem są liczne medale, puchary, czy udział w prestiżowych zawodach sportowych. Do najważniejszych osiągnięć zaliczamy: Międzynarodowe Regaty Wioślarskie Nadziei Olimpijskich w Bydgoszczy: dwójka bez sterniczki — II miejsce (2001 r.); Mistrzostwa Świata Juniorów w Atenach (Grecja): dwójka bez sterniczki — brązowy medal (2003 r.); Długodystansowe Regaty na Kanale Żerańskim w Warszawie: dwójka bez sterniczki — srebrny medal (2005 r.).

Sekcja tenisa stołowego — rok akademicki 2002/2003, podobnie jak dla siatkarki, był rokiem debiutu. Nasza drużyna zdobyła wtedy na Akademickich Mistrzostwach Szkół Wyższych Województwa Kujawsko-Pomorskiego I miejsce w drużynie kobiet. Sukces ten nasze tenisistki powtórzyły w roku 2004/2005. W Mistrzostwach Polski Niepaństwowych Szkół Wyższych w Częstochowie nasze zawodniczki wywalczyły III miejsce zespołowo, III i IV indywidualnie.

Powyższy przegląd to jedynie mała część naszych osiągnięć, które w najbliższym czasie mamy zamiar sukcesywnie powiększać. Pragniemy łączyć propagowanie zdrowego trybu życia z przyjemnością i satysfakcją jaką daje osiąganie sukcesów, poprawą kondycji, czy czasem spędzonym z przyjaciółmi. Wynika to z jednego z naczelnych celów Klubu AZS WSHE, którym jest rozbudzanie i kształtowanie trwałej motywacji do działalności sportowo-rekreacyjnej.

Patryk Krzesiak
Klub Uczelniany AZS

Mistrzostwa uczelni na ergometrze wioślarskim, fot. Maciej Stefański

SAMORZĄD STUDENCKI

18 października 2005 r. powstała strona samorządowa Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego (URSS) <http://www.samorzad-wshe.cba.pl/> Administratorem strony jest Maciej Jabłoński (I rok Wydziału Ekonomii i Informatyki studiów stacjonarnych).

Z kalendarium

9 X 2005 r. — Otrzęsiny. URSS, chcąc powitać nowych członków braci studenckiej, zorganizowała zabawę otrzęsinową. Aby urozmaicić zabawę zostały zorganizowane konkursy. Liczne uczestnictwo mile zaskoczyło organizatorów. Wrażenia „świe-zaków” są pozytywne, świadczą o tym opisy na forum (<http://www.wshe.fora.pl>).

24 XI 2005 r. — Samorząd, chcąc podtrzymać tradycje andrzejek, zorganizował imprezę połączoną z wróżbami. Wróżby andrzejkowe cieszyły się dużym powodzeniem wśród uczestników.

20 XII 2005 r. — Jak co roku samorząd zorganizował skromną Wigilię. Podzieliliśmy się opłatkiem. Był nawet Mikołaj z pokaznym brzuszkiem. Atmosfera świąt udzieliła się wszystkim i po chwili zaczęliśmy wspólnie śpiewać kolędy.

8 I 2006 r. — W związku z XIV Finałem Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy teatr studencki WSHE podjął się zorganizowania przedstawienia. Wystawiona sztuka pt. „Pchła Szachrajka” spotkała się z wielkim aplauzem i gromkimi brawami co dla młodych artystów było największą rekompensatą za włożony trud w przygotowanie przedstawienia.

Skład Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego

Przewodniczący — Błażej Rykowski (Wydział Pedagogiczny)

Członkowie:

Maciej Jabłoński (Wydział Ekonomii i Informatyki)

Piotr Tomczak (Wydział Ekonomii i Informatyki)

Jakub Gamalczyk (Wydział Ekonomii i Informatyki)

Przemysław Wysocki (Wydział Pedagogiczny)

Dominika Machnio (Wydział Pedagogiczny)

Paulina Godlewska (Wydział Pedagogiczny)

Anna Kłosowska (Wydział Pedagogiczny)

Paulina Ulanowska (Wydział Pedagogiczny)

Paulina Baryza (Wydział Ochrony Środowiska)

Patryk Krzesiak (Wydział Ochrony Środowiska)

Paweł Krzewina (Wydział Ochrony Środowiska)

Iwona Bonisławska (Wydział Zdrowia Publicznego)

Wyjazd Chóru ARIOSO do Gorenia

W dniach 21–23 października 2005 r. członkowie Chóru Akademickiego „Arioso” przebywali na trzydniowych warsztatach muzycznych w Gorenju. Miejscem zakwaterowania była „Zielona szkoła”. Dyrekcja szkoły przyjęła studentów bardzo serdecznie i towarzyszyła przy kolacji. Po posiłku zaczęły się próby oraz zapoznanie z nowym repertuarem.

Następnego dnia studenci wraz z przewodnikiem udali się na dziesięciokilometrową wycieczkę w poszukiwaniu bobrów. Gdy po przemierzeniu lasu nie spotkali żadnego z tych stworzeń, wszyscy zorientowali się, że są one zwierzętami wiodącymi nocny tryb życia.

Powrót zawiedzionych studentów był bardzo wyczerpujący. Wszyscy postulowali przeciwko odbyciu próby, ale dyrygent, Marian Szczepański, nie odpuścił. Wieczorem, w ramach rekompensaty za bezskuteczne poszukiwania bobrów, odbyło się ognisko. Wszyscy śpiewali i demonstrowali talenty, nie tylko wokalne.

Dzień później jeden z członków chóru obchodził urodziny. Nie spodziewał się, że ktoś będzie o tym pamiętał, jednak się mylił. O północy wszyscy zebrali się w stołówce i odśpiewali zdezorientowanemu jubilatowi „Sto lat” oraz wręczyli upominki wokalne. Tej nocy wszyscy byli w świetnych humorach, więc gdy dyrygent zaintonował pieśni wojskowe, nikt nie szczędził gardła aż do godziny trzeciej nad ranem.

Ostatniego dnia, podczas śniadania, czując atmosferę wyjazdu, wszyscy zaczęli się dzielić wrażeniami z pobytu. Na pożegnanie dyrygent zrobił morderczą próbę. Wyjeżdżając nikt się nie smucił, bo każdy wiedział, że niedługo znów przyjedzie do „Zielonej szkoły” w Gorenju.

Krystyna Hasse

studentka I roku pielęgniarstwa

„Wuefiak”

Plany utworzenia koła naukowego na Wydziale Zdrowia Publicznego sięgają w przeszłość. Przeszłość tę bliższą, gdyż kierunek wychowanie fizyczne zaistniał w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w roku akademickim 2004/2005. Gorzej było z realizacją, gdyż jak w większości przypadków bywa początki są trudne. I stało się, bo jak mówi przysłowie: „Co się odwlecze to...”. Powstało Koło Naukowe na kierunku wychowanie fizyczne Wydziału Zdrowia Publicznego, które przyjęło nazwę „Wuefiak”.

Wybrany na opiekuna koła mgr Marek Zieliński ustalił dzień 17 stycznia 2006 r. na spotkanie organizacyjne, a jednocześnie Walne Zebranie, które wyłoniło Zarząd Koła oraz Komisję Rewizyjną.

W skład Zarządu weszły: Marta Pawłowska, Iwona Bonisławska i Małgorzata Głodkowska. Do Komisji Rewizyjnej wytypowano Marlenę Tłuchowską i Agatę Machtyl. Jak widać panowie nie wykazali większego zainteresowania, ale mamy nadzieję, że ulegnie to zmianie, ponieważ „Koło naukowe to organizacja, która skupia młodzież akademicką zainteresowaną jakąś dziedziną wiedzy, w celu pogłębiania tych zainteresowań i prowadzenia własnych badań naukowych” (W. Okoń, *Słownik pedagogiczny*, Warszawa 1992).

Głównymi zadaniami i celami koła są:

— pogłębianie wiedzy o tradycji sportowej oraz wrażliwości na zagadnienia współczesnej

szeroko rozumianej problematyki sportowej,

— rozwijanie wiedzy dotyczącej sportu powszechnego i polskiego oraz historii sportu najbliższych regionów,

— rozwój indywidualnych zainteresowań studentów,

— rozwój działalności naukowej,

— rozwój współpracy międzywydziałowej, międzyuczelnianej i międzyszkolnej,

— praca na rzecz doskonalenia języków obcych,

— współpraca z lokalnymi organizacjami sportowymi,

— integracja środowiska studentów Wydziału Zdrowia Publicznego,

— pogłębianie świadomości sportowej dotyczącej szeroko pojętej kultury fizycznej.

Tymczasową siedzibą koła został Dziekanat Wydziału Zdrowia Publicznego mieszczący się przy pl. Wolności 1.

Wierzmy, że „Wuefiak” będzie rozwijał się prężnie i stanie się dumą Wydziału. Wszystkich zainteresowanych studentów wstąpieniem do naszego „Wuefiaka” serdecznie zapraszamy. Termin najbliższego zebrania zostanie podany do Dziekanatu Wydziału Zdrowia Publicznego.

Ze sportowym pozdrowieniem dla wszystkich studentów WSHE.

Iwona Bonisławska

studentka II roku wychowania fizycznego

Wizyta delegacji WSHE na Ankara University

W dniach 26–30 października 2005 r. na tureckiej uczelni partnerskiej Ankara University przebywała delegacja przedstawicieli WSHE w składzie: Joanna Skiba — kierownik Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi, Monika Jabłońska — kierownik Działu Promocji, dr Marek Wojtkowski — prodziekan Wydziału Humanistycznego oraz dr Michał Pietraszewski — kierownik Biura Karier, adiunkt na Wydziale Ekonomii i Informatyki.

Wizyta była zorganizowana na zaproszenie rektora uczelni tureckiej, wystosowanym w czerwcu 2005 r., tuż po przeprowadzonym w WSHE Wieczorze Tureckim.

Wieczór ten wówczas uświetniła swoją obecnością prof. Neşe Taluy-Yüce z Katedry Filologii Polskiej tureckiej uczelni. Główną ideą wizyty przedstawicieli WSHE była organizacja Dnia Polskiego na Ankara University.

Program pobytu polskiej delegacji był bardzo intensywny, obejmował m.in. spotkanie z prorektorem uczelni, w czasie którego omówiono obecny stan współpracy wraz z wyznaczeniem kierunków działań na najbliższą przyszłość. Kolejnym ważnym wydarzeniem była dyskusja panelowa zorganizowana w Ambasadzie Polskiej, na którą przybyli przedstawiciele wiodących tureckich uczelni oraz Ministerstwa Edukacji. Przedstawiciele WSHE — Joanna Skiba oraz Michał Pietraszewski — zaprezentowali dotychczasowe osiągnięcia polskich uczelni w europejskich programach edukacyjnych (m.in. program Socrates oraz programy ramowe). Spotkanie to było wyjątkowo owocne i dało wiele możliwości do przeprowadzenia bezpośrednich rozmów i wymiany doświadczeń.

Zwieńczeniem pobytu był Dzień Polski (28 X), na który przybyli Ambasador RP, władze Wydziału Humanistycznego oraz studenci Katedry Filologii Polskiej. Publiczność, w trakcie prezentacji Joanny Skiby, zapoznana została z najpiękniejszymi regionami Polski, następnie dr Michał Pietraszewski przedstawił analizę ekonomiczną pierwszego roku uczestnictwa Polski w strukturach unijnych, a na zakończenie części oficjalnej Monika Jabłońska podsumowała osiągnięcia artystyczne współczesnego kina polskiego. W drugiej części publiczność obejrzała film Krzysztofa Kieślowskiego „Dekalog X”, a tureccy studenci z konserwatorium muzycznego zaprezentowali polskie pieśni patriotyczne.

Efektom pobytu delegacji pracowników WSHE jest przede wszystkim rozszerzenie współpracy o Wydział Socjologii i Nauk Ścisłych, które w semestrze letnim roku akademickiego 2005/2006 przysyłać będą pierwszych tureckich studentów na wrocławską uczelnię.

Dodatkowo, współpraca obejmować będzie też działania w programie Leonardo da Vinci, w ramach którego tureccy studenci odbywać będą praktyki zawodowe w firmach naszego regionu.

Joanna Skiba

Delegacja pracowników WSHE w towarzystwie prorektora i przedstawicieli Ankara University

Mauzoleum Ataturka w Ankarze

Dzień Erasmosa

15 grudnia 2005 r. zorganizowano w WSHE Dzień Erasmosa. Patronem Dnia był Erazm z Rotterdamu, w którego wcielił się student Paweł Koszewski. Gośćmi specjalnymi byli Filipe Salgueiro z Portugalii, studiujący w WSHE historię i socjologię, Cezar Sanchez z Hiszpanii, studiujący we Włocławku ekonomię, oraz Tomasz Strzelecki, student pedagogiki, który w ubiegłym roku uczył się na szwedzkim Uniwersytecie w Borås. Gwiazdą dnia był kabaret „Hrabi”. Joanna Kołaczowska, Darek Kamys, Tomasz Majer i Łukasz Pietsch bawili studentów programem artystycznym pt. „Terapia”.

Studenci z zagranicy opowiadali swoim kolegom o tym jak trafili do Włocławka, mówili o pierwszych wrażeniach z pobytu w Polsce. Twierdzili, że warto podjąć studia za granicą, zachęcali studentów WSHE do wyjazdu. Podczas spotkania Joanna Skiba, kierownik Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi, połączyła się telefonicznie z prof. Neşe Taluy-Yüce z Katedry Filologii Polskiej w tureckim Ankara University, która mówiła o współpracy między uczelniami. Przed rozstrzygnięciem konkursu wiedzy o programie Socrates/Erasmus Karolina Gawęda z Biura Współpracy z Uczelniami Krajowymi i Zagranicznymi opowiadała o możliwości wyjazdów za granicę studentów naszej uczelni. Żacy mieli również okazję, wspólnie z Cezarem, zaśpiewać hiszpańską piosenkę.

Dzień Erasmosa dla włocławskich studentów był doskonałą okazją do zdobycia niezbędnych informacji o wyjazdach zagranicznych.

Warto dodać, że WSHE już od ponad trzech lat uczestniczy aktywnie w programie europejskim, jest posiadaczem prestiżowej Karty Erasmosa.

Patron Dnia
— Erazm z Rotterdamu

Studujący w WSHE
— Filipe Salgueiro
z Portugalii,
Cezar Sanchez
z Hiszpanii

Laureaci konkursu
otrzymują nagrody

Rozbawiona
publiczność

Wspólna
nauka piosenki
hiszpańskiej

Wyróżnienie dla wioślarek

Anna Specjalska
i Olga Pińska

Studentki II roku wychowania fizycznego w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, zawodniczki Włocławskiego Towarzystwa Wioślarskiego — Olga Pińska i Anna Specjalska otrzymały od ministra edukacji i nauki stypendia za wybitne osiągnięcia sportowe na rok akademicki 2005/2006. Utytułowane wioślarki uzyskały w okresie zaliczonych lat studiów wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie krajowym, ponadto wzorowo wypełniały obowiązki studenta określone w regulaminie studiów.

Minister przyznał to wyróżnienie za trzykrotnie zdobyte II miejsce w Mistrzostwach Polski oraz dwukrotne osiągnięcie I miejsca na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski. Studentki WSHE znalazły się w gronie 27 włocławskich sportowców, którzy otrzymali nagrody prezydenta miasta za osiągnięcia sportowe w ubiegłym roku. Z tej okazji, w dniu 10 stycznia 2006 r., rektor WSHE prof. dr hab. Ryszard Łaszewski wręczył Oldze Pińskiej i Annie Specjalskiej okolicznościowe dyplomy i złożył gratulacje. Oprócz ww. osób w spotkaniu wzięli udział dr Adam Strzelecki — prorektor ds. organizacji dydaktyki, oraz dr Andrzej Biedrzycki — prodziekan Wydziału Zdrowia Publicznego WSHE.

W Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku kierunek wychowanie

fizyczne prowadzony jest na Wydziale Zdrowia Publicznego od października 2004 r. Ponadto w WSHE działa Studium Wychowania Fizycznego, które prowadzi następujące sekcje sportowe: piłka koszykowa, piłka siatkowa, piłka nożna, aerobik (i jego odmiany, w tym aerobik wodny), taniec towarzyski i współczesny, aikido, pływanie, wioślarstwo, tenis stołowy oraz rekreacja (ćwiczenia ogólnorozwojowe). W uczelni działa także Akademicki Związek Sportowy, który przez siedem lat istnienia ma na swoim koncie wiele znaczących osiągnięć sportowych.

Osiągnięcia sportowe Anny Specjalskiej i Olgi Pińskiej w 2005 roku: •długodystansowe regaty na Kanale Żerańskim w Warszawie, dwójka bez sterniczki: srebrny medal, •81. Mistrzostwa Polski w Poznaniu, dwójka bez sterniczki: złoty medal, •Młodzieżowe Mistrzostwa Świata do 23 lat, Amsterdam: dwójka bez sterniczki, VIII miejsce (razem wystartowało 675 zawodniczek i zawodników z 50 państw; wystartowały 263 załogi), •Młodzieżowe Mistrzostwa Polski do 23 lat w Kruszwicy, dwójka bez sterniczki: złoty medal, •Mistrzostwa Uczelni o Puchar Rektora WSHE na ergometrze wioślarskim: I miejsce w klasyfikacji indywidualnej kobiet — Olga Pińska, •Akademickie Mistrzostwa Polski w Kruszwicy, dwójka bez sterniczki: złoty medal.

Andrzej Sołtysiak

Rektor prof. Ryszard Łaszewski składa gratulacje wyróżnionym studentkom-wioślarkom

Uczelnia dzieciom

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku za zorganizowanie „Szkoły Letniej WSHE” otrzymała wyróżnienie w konkursie na „Najciekawsze wakacje”, odbywającego się w ramach akcji „Podarujmy dzieciom lato”. Nagrodę rzeczową — odtwarzacz DVD, uczelnia przekazała dzieciom ze świetlicy „Zapiecek” — zdobywcy pierwszego miejsca w konkursie.

Tradycją się stało, że co roku podczas przerwy wakacyjnej Urząd Miasta Włocławek jest inicjatorem akcji, która ma na celu zapewnienie dzieciom i młodzieży udanych wakacji. „Szkoła Letnia WSHE” to nowy projekt uczelni, która włączyła się w miejską akcję. Uczelnia przygotowała interesującą propozycję dla dzieci i młodzieży spędzającej wakacje w mieście. Przedsięwzięcie obejmowało zajęcia językowe, informatyczne, a także z zakresu wychowania fizycznego. Wszystkie spotkania prowadzone były przez pracowników dydaktycznych, w obiektach WSHE, z wykorzystaniem nowoczesnych i przyjaznych metod przybliżających młodym odbiorcom propozycje programowe „Szkoły Letniej”.

Propozycja WSHE spodobała się kapitule składającej się z przedstawicieli: Wydziału Kultury i Sportu UM, Wydziału Spraw Obywatelskich UM, Wydziału Edukacji UM, Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie oraz Biura Prasowego UM, której przewodniczyła zastępca prezydenta Dorota Dziegielewska. Kapituła oceniała nadesłane prace według następujących kryteriów: najciekawsza inicjatywa wakacyjna, najciekawsza forma przedstawienia wakacyjnych dokonań (np. kronika, album, pamiętnik, reportaż, praca plastyczna), innowacyjność w zakresie formy prezentacji, oryginalność ujęcia tematu. Według oceny jury I miejsce zajęła świetlica „Zapiecek”, II miejsce zajęły: świetlica „Przytulisko”, Filia nr 12 Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Zdzisława Arentowicza oraz Filia Dziecięca nr 1 Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Zdzisława Arentowicza, III miejsce zajęły: II Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika, Polski Czerwony Krzyż, świetlica „Zefir” i Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Włocławskiej. Nasza uczelnia została wyróżniona. W ubiegłorocznej akcji „Podarujmy dzieciom lato” udział wzięło ponad 9 tys. dzieci i młodzieży, czyli o 2 tys. więcej niż w roku ubiegłym.

Andrzej Sołtysiak

Z rąk zastępcy prezydenta — Doroty Dziegielewskiej wyróżnienie dla WSHE odbiera Monika Jabłońska

Spotkanie Rektorów uczelni Włocławka

Dnia 22 listopada 2005 r., z inicjatywy Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, odbyło się spotkanie przedstawicieli władz rektorskich pięciu włocławskich uczelni: Wyższego Seminarium Duchownego, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, Wyższej Szkoły Informatyki w Łodzi Wydział Zamiejscowy we Włocławku, Wyższej Szkoły Techniki i Przedsiębiorczości oraz naszej uczelni. Celem spotkania było nakreślenie praktycznych możliwości współpracy między uczelniami.

Współpraca będzie się odbywała głównie w sferze naukowej i wydawniczej. Uczelnie będą wspólnymi siłami organizowały konferencje, seminaria i wykłady. Będą działać razem w zakresie przygotowania i organizacji Włocławskiego Festiwalu Kultury, Nauki i Techniki. Rektorzy zgodnie zaakceptowali idee wspólnych działań, które mogą podkreślić i uwypuklić rolę środowiska naukowego w naszym mieście i regionie. Efektem wspólnych działań ma być podniesienie rangi Włocławka, jako miasta akademickiego. Nie bez znaczenia pozostają także wspólne inicjatywy środowiska studenckiego, które działać może na wielu płaszczyznach — organizacji imprez sportowych, kulturalnych i rozrywkowych. Podjęte obecnie działania zmierzają w kierunku szerszego sformalizowania porozumienia, które podsumuje przygotowywany projekt umowy.

Joanna Skiba

Spotkanie
w Sali Senatu
WSHE

Nowe sale dydaktyczne

Z dniem 1 września 2005 r. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku na podstawie umowy najmu zawartej z Włocławskim Towarzystwem Naukowym właścicielem budynku przy pl. Wolności 20 we Włocławku, wynajęła powierzchnię 313 m² z przeznaczeniem na działalność dydaktyczną.

Dla potrzeb dostosowania przejętych pomieszczeń dla ww. funkcji przeprowadzono procedurę przetargu ofertowego na wybór firmy na realizację prac adaptacyjno-remontowych. W wyniku procedury przetargowej wybrano Zakład Budowlany „MS-BUD” Mirosław Szklarczyk Fabianki oraz P.W. „Iltron” Marek Pracki. W ramach nadzoru budowlanego funkcję inspektora powierzono mgr. inż. Markowi Bienieckiemu. Nad przebiegiem prac związanych z realizacją przedsięwzięcia czuwał merytorycznie Dział Administracji WSHE.

Na podstawie umowy zawartej w dniu 3 grudnia 2005 r. prace rozpoczęto z dniem 5 grudnia ubr. i zakończono 31 stycznia 2006 r. Inwestor przejął wyremontowane pomieszczenia zgodnie z protokołem odbioru. W dniu 3 lutego 2006 r. w obecności przedstawiciela organu założycielskiego oraz przedstawicieli uczelni nastąpiło przekazanie pomieszczeń przyszłemu użytkownikowi — Wydziałowi Pedagogicznemu WSHE. Wydział dla potrzeb dydaktycznych pozyskał trzy sale 45-osobowe, jedną na 20 osób oraz jedną na 18 osób. W oddanej do użytkowania części obiektu znajduje się szatnia dla 200 użytkowników, pomieszczenie dla wykładowców oraz pomieszczenia administracyjno-socjalne.

Elżbieta Grabińska-Gólcz

Rocznica nawiedzenia Włocławka przez ikonę *Sedes Sapientiae* i otwarcie Diecezjalnego Ośrodka Duszpasterstwa Akademickiego

Środowisko akademickie zajmowało szczególne miejsce w sercu Sługi Bożego Jana Pawła II, który kiedyś sam był duszpasterzem akademickim i wykładowcą uniwersyteckim. Podobnie jest w przypadku obecnego papieża Benedykta XVI, który podjął i kontynuuje zapoczątkowane przez swego Wielkiego Poprzednika inicjatywy, takie jak bożonarodzeniowe spotkania z pracownikami i studentami uniwersytetów Rzymu, obchody Europejskiego Dnia Świata Uniwersyteckiego, które w tym roku będą miały miejsce 11 marca, czy wreszcie peregrynacja ikony *Sedes Sapientiae* — Matki Bożej Stolicy Mądrości po ośrodkach akademickich całego świata. Zrządzeniem Opatrzności Bożej ikona, która obecnie pielgrzymuje po Bułgarii, w ostatnim roku życia Papieża Polaka wędrowała po Jego Ojczyźnie, a w dniach Jego odchodzenia do Pana znajdowała się w Jego ukochanym Krakowie. Wcześniej, 10 i 11 stycznia ubiegłego roku, gościliśmy ją we Włocławku i było to wielkie wydarzenie dla całego środowiska akademickiego naszego miasta, które zasługuje nie tylko na pielęgnowanie w pamięci, ale i na nieustanne odczytywanie związanych z nim niezwykle bogatych treści, którymi obdarzył nas Jan Paweł II. Ten dar zostanie przez nas przyjęty w takiej mierze, w jakiej one będą nadawać kształt naszemu życiu i formować nasze środowisko.

Niepowtarzalną okazją do podjęcia na nowo przesłania, na które Jan Paweł II wskazał poprzez dar ikony *Sedes Sapientiae*, była rocznica nawiedzenia przez nią naszego miasta. Związane z nią uroczystości odbyły się 10 stycznia 2006 r. w auli Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku i kościele seminaryjnym św. Witalisa. W uroczystości pod przewodnictwem J.E. ks. bp. Wiesława Meringa

uczestniczyli przedstawiciele wszystkich uczelni Włocławka, wśród nich liczna reprezentacja pracowników i studentów WSHE, z kanclerzem dr. Pawłem Churskim i prorektorem dr. Adamem Strzeleckim oraz Chór Akademicki WSHE „Arioso”.

Bardzo ważnym momentem uroczystości było otwarcie i poświęcenie Diecezjalnego Ośrodka Duszpasterstwa Akademickiego przy pl. Kopernika 3. Można śmiało stwierdzić, że jego powstanie jest materialnym owocem nawiedzenia Włocławka przez ikonę Stolicy Mądrości. W wyposażeniu ośrodka ma swój udział także WSHE. Szczególne słowa podziękowania za okazaną pomoc należą się kanclerzowi dr. Pawłowi Churskiemu oraz pełniącej obowiązki dyrektora administracyjnego mgr Elżbiecie Grabińskiej-Gólczy i podlegającym jej pracownikom. Na wdzięczność zasłużyli też sobie Hanna i Wojciech Piekarscy prowadzący bar „Żak”, którzy ufundowali i przygotowali poczęstunek dla uczestników uroczystości.

Diecezjalny Ośrodek Duszpasterstwa Akademickiego jest miejscem dostępnym dla wszystkich członków społeczności akademickiej, gdzie oprócz uczestnictwa w spotkaniach grup formacyjnych i modlitewnych, można spotkać się z duszpasterzem, napić się kawy lub herbaty, zapoznać się z najnowszymi wydawnictwami prasy i pism katolickich, skorzystać z podręcznej biblioteczki czy z dostępu do Internetu. Szczegółowe informacje na temat spotkań w Duszpasterstwie Akademickim i funkcjonowania ośrodka dostępne są na stronie internetowej www.da.w.pl

ks. dr Witold Dorsz

Otwarcie Diecezjalnego Ośrodka Duszpasterstwa Akademickiego
fot. Marcin Marendziak

Złoty AZS WSHE

Włocławscy studenci na Akademickich Mistrzostwach Województwa Kujawsko-Pomorskiego w futsalu byli najlepsi. Wśród ośmiu drużyn biorących udział w turnieju zespół AZS WSHE wywalczył I miejsce i zapewnił sobie udział w rozgrywkach strefowych, które są ostatnim szczeblem przed udziałem w turnieju o mistrzostwo Polski wszystkich typów szkół wyższych.

Poziom grudniowych rozgrywek był najwyższy z dotychczas rozegranych. W zespołach występowały m.in. piłkarze, którzy na co dzień grają w klubach sportowych. Dzięki wygranej włocławianie będą mogli się zmierzyć z drużynami z województwa zachodniopomorskiego, pomorskiego oraz wielkopolskiego (m.in. z ekipą Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, która zajęła ostatnio III miejsce na mistrzostwach Europy w Chorwacji) w ramach eliminacji do mistrzostw Polski.

Najlepszym bramkarzem turnieju był Maciej Bednarski z WSHE, najlepszym piłkarzem także student naszej uczelni — Łukasz Grube.

Końcowa kolejność:

1. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku
2. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy
3. Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy
4. Wyższa Szkoła Zarządzania i Finansów w Bydgoszczy
5. Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy
6. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

7. Wyższa Szkoła Bankowa w Toruniu

8. Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy

WSHE Włocławek wystąpił w składzie: Maciej Bednarski, Piotr Szeffler, Piotr Markowski, Paweł Uzarski, Przemysław Goździński, Bartłomiej Karłowski, Paweł Reszczyński, Konrad Górski, Mateusz Kiepiński, Radosław Łukowski, Łukasz Grube, Piotr Rogalski. Trener — Andrzej Dorsz.

Sponsorami turnieju byli: Kujawska Spółdzielnia Mleczarska „KeSeM” oraz Zakład Budowlany „Boś”.

Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku został powołany 10 lutego 1999 r. 19 czerwca 2000 r. klub został wpisany do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych. Został powołany po to, aby studenci mogli rozwijać i poszerzać swoje zainteresowania ruchowe, poprawiać sprawność ruchową, kształtować nawyki i przyzwyczajenia, które będą sprzyjały zdrowiu i prawidłowemu rozwojowi fizycznemu i psychicznemu. Jednym z naczelnych celów KU AZS WSHE jest rozbudzenie i kształtowanie trwałej motywacji do działalności sportowo-rekreacyjnej. Klub obecnie liczy 57 członków. Studenci i studentki mogą uczestniczyć w zajęciach sportowych i rekreacyjnych w następujących sekcjach: piłka nożna (trener dr Andrzej Dorsz), koszykówka mężczyzn (trener mgr Tomasz Ulanowski), siatkówka kobiet i mężczyzn (trener mgr Maciej Stefański), tenis stołowy kobiet i mężczyzn (trener

dr Andrzej Dorsz), wioślarstwo (trener mgr Jarosław Pietras) oraz pływanie (trener mgr Magdalena Szkołuda).

Najpopularniejszymi sekcjami są sekcje piłki nożnej, koszykówki i tenisa stołowego. Do AZS-u WSHE przez wszystkie lata istnienia należało ponad 700 studentów. Najbardziej znanymi, znaczącymi oraz utytułowanymi sportowcami, którzy występowali w barwach WSHE byli i są: sekcja piłki nożnej — Bartłomiej Karłowski, Michał Sochacki, Mariusz Gawroński; sekcja koszykówki — Marcin Twierdziński, Paweł Lewandowski, Sebastian Koziorowicz; sekcja wioślarstwa — Dariusz Słomka, Rafał Czajka, Anna Specjalska, Olga Pińska; sekcja tenisa stołowego — Paulina Konwerska, Beata Baranowska, Magdalena Kulesza; siatkówka — Robert Głowacki, Zbigniew Dzierżawski.

AZS WSHE osiągnął wiele bardzo znaczących sukcesów sportowych. Do największych osiągnięć można zaliczyć wysokie miejsca piłkarzy w Akademickich Mistrzostwach Polski, Województwa i Miasta. Spore osiągnięcia na arenie ogólnopolskiej i regionalnej mają także sekcje koszykówki, m.in. mistrzostwo Polski w 2003 r. Nie mniej utytułowani są wioślarze, którzy rywalizowali także z międzynarodowymi ekipami, oraz tenisistki stołowe.

Wszystkich studentów, którzy chcieliby się zapisać do AZS-u prosimy o kontakt z Zarządem AZS — dr. Andrzejem Dorszem, Maciejem Stefańskim lub Tomaszem Ulanowskim.

Andrzej Sołtysiak

Reprezentacja AZS
w futsalu,
grudzień 2005 r.
fot. Konrad Górski

Biblioteka i jej użytkownicy w społeczeństwie informacyjnym

Dokonujący się postęp naukowo-techniczny na świecie w drugiej połowie XX w. spowodował gwałtowne zmiany we wszystkich sferach życia. Społeczeństwo nasze nieustannie ulega procesowi transformacji. Jesteśmy świadkami tworzenia się jego nowego oblicza — społeczeństwa informacyjnego, a więc takiego, które ukształtowało się dzięki wysoko rozwiniętej technologii tele-informatycznej. Takiego, które właśnie informację uznaje za wartość nadrzędną.

„Społeczeństwo informacyjne charakteryzuje wysoka twórczość intelektualna i troska o rozwój intelektualny każdej jednostki. Nauka i edukacja mają zatem specjalny status w zmieniającym się społeczeństwie”¹.

Spośród instytucjonalnych źródeł informacji przyczyniających się do rozwoju nowego społeczeństwa niewątpliwie kluczową rolę odgrywają biblioteki. Nie są to już tylko miejsca, w których gromadzi się, opracowuje i udostępnia książki lub inne zbiory specjalne w postaci drukowanej. W dzisiejszych bibliotekach wykorzystywany jest zarówno dotychczas zgromadzony potencjał wiedzy, jak również sięga się do źródeł informacji o globalnym zasięgu poprzez wykorzystanie najnowszych osiągnięć informatycznych. Zatem trzeba wyraźnie podkreślić, że najważniejszymi funkcjami są organizowanie, wytwarzanie i udostępnianie informacji. Oczywiście jest to możliwe pod warunkiem dysponowania nowoczesnym sprzętem elektronicznym, jak: komputery z dostępem do Internetu, bazy danych czy specjalistyczne programy.

Obraz współczesnych bibliotek kreuje także nowe wymagania w stosunku do zatrudnionych tam osób. Pracownik takiej instytucji to przede wszystkim człowiek wykształcony, nieustannie rozwijający swoje umiejętności.

„Współczesny bibliotekarz musi zrozumieć konieczność ustawicznego rozwoju, aby nadążyć za tempem postępu cywilizacyjnego, przystosować się do nowych wymagań poprzez doskonalenie swojego warsztatu zawodowego”².

Dla utrzymania wysokiego poziomu jakości świadczonych usług konieczne jest, oprócz fachowej wiedzy, posiadanie niezbędnych cech osobowościowych, jak: rzetelność, empatia,

odpowiedzialność. W relacji bibliotekarz-użytkownik za istotne uważa się także: życzliwość, szacunek, kultura osobista, jak również umiejętność nawiązywania kontaktów. Aby dobrze służyć pomocą i radą, niezwykle cenne jest posiadanie daru rozpoznawania oczekiwań i potrzeb użytkowników. Nie chodzi przecież tylko o znalezienie i dostarczenie dużej ilości informacji, ale przede wszystkim musi być ona precyzyjna i spełniać oczekiwania odbiorcy.

„Obecnie jesteśmy świadkami boomu informacyjnego — wiadomości, rankingi i informacje są wszechobecne. Atakują nas bezpośrednio poprzez media, Internet, reklamę. Kto ma informację ten ma władzę — to nie tylko slogan. Dlatego dużą uwagę należy poświęcić użytkownikowi. Nie musi on być wcale świadom swych potrzeb lub nie wyrażać ich dostatecznie, ale w kontakcie z profesjonalnym pracownikiem informacji po przedstawieniu mu problemów i trudności w poszukiwaniu tradycyjnych odpowiedzi, dostać porcję takich wiadomości, jakie będą go zadowalały i być może uzmysłowią one kolejne potrzeby informacyjne”³.

W literaturze fachowej na temat użytkowników biblioteki poruszany jest często problem ich podziału na grupy lub kategorie. Uniwersalnym, czyli możliwym do zastosowania w każdej bibliotece, jest podział z uwzględnieniem socjologicznym, jak: wykształcenie, wiek, płeć, zawód, status społeczny czy światopogląd. Można też dzielić czytelników z uwagi na cel wykorzystywania informacji, bądź też na rodzaj potrzeby, która miałaby być zaspokojona. Dla bibliotek uczelnianych potencjalnymi partnerami do współpracy są: pracownicy naukowcy, studenci studiów dziennych i zaocznych, a często także i ich rodziny. Można by te kategorie jeszcze mnożyć. Najważniejsza jednak jest sama jednostka indywidualna — po prostu człowiek. W codziennej pracy bibliotekarze spotykają się także z czytelnikami, którzy często czują się zagubieni, mają kłopoty w posługiwaniu się sprzętem elektronicznym lub nie potrafią samodzielnie wyszukiwać literatury na tematy ich interesujące. W takich sytuacjach powinni oni w sposób partnerski i przyjazny wskazać źródło informacji, poinstruować o metodach

pracy, a w razie potrzeby w każdej chwili być do jego dyspozycji. Obok tej grupy są również i tacy, którzy doskonale radzą sobie z obsługą urządzeń technicznych, potrzebują tylko wskazania kierunku poszukiwań.

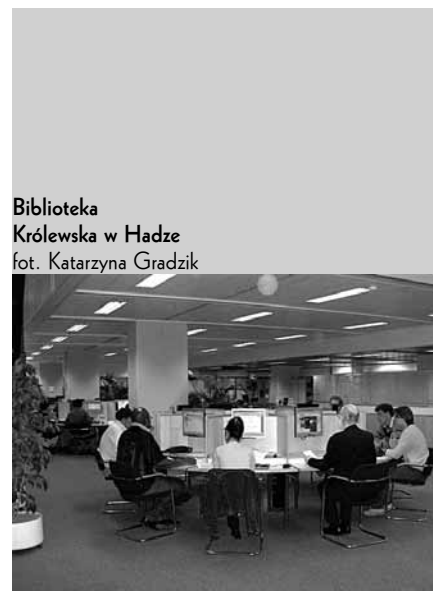
Niezależnie kim są użytkownicy, jaki poziom prezentują i jakich informacji poszukują, ambicją każdego bibliotekarza powinno być zapewnienie im profesjonalnej obsługi, spełnienie oczekiwań przy optymalnym wykorzystaniu zasobów bibliotecznych.

Barbara Nowak

¹ A. Rudaś, *Społeczeństwo informacyjne a czytelnictwo*, [w:] *Rola biblioteki naukowej w tworzeniu społeczeństwa wiedzy*, pod red. Z. Dacko-Pikiewicz, M. Chmielarskiej, Dąbrowa Górnicza 2005, s. 26.

² H. Janda, *Wizerunek zawodu bibliotekarza XXI wieku*, [w:] *tamże*, s. 93.

³ M. Podgórska, *Potrzeby informacyjne użytkownika — rozważania na przykładzie biblioteki naukowej Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji Towarzystwa Wiedzy Powszechnej we Wrocławiu*, [w:] *Działalność naukowa i informacyjna bibliotek uczelnianych. Teoria a praktyka*, pod red. M. Czyżewskiej, Białystok 2005, s. 32.

Biblioteka
Królewska w Hadze
fot. Katarzyna Gradzik

Społeczeństwo informacyjne — czy dogonimy Amerykę?

Na temat społeczeństwa informacyjnego napisano już wiele książek i artykułów. Zorganizowano dużą liczbę konferencji i debat. Zagadnienie to często gości na ustach polityków i urzędników państwowych. Należy jednak zadać sobie pytanie — czy jesteśmy tak naprawdę świadomi, w jakim kierunku powinny zmierzać prace nad jego budową?

Istnieje wiele definicji pojęcia „społeczeństwo informacyjne”. Ewolucja ono przez dziesiątki lat. Po raz pierwszy użyte zostało w Japonii w 1963 r. przez Tadao Umesamo w artykule o ewolucji społeczeństwa opartego na technologiach informacyjnych. Do Europy termin ten zawiał pod koniec lat siedemdziesiątych, natomiast w Stanach Zjednoczonych zaczął być powszechnie stosowany w latach osiemdziesiątych.

Najogólniej można określić społeczeństwo informacyjne jako takie, w którym najwyższą wartością jest informacja i tworzona dzięki niej wiedza. W poprzedniej fazie rozwoju społeczeństwa-gospodarczego, tj. społeczeństwie kapitalistycznym, taką wartością nadrzędną był pieniądź. W okresie feudalnym natomiast ziemia.

Najistotniejszą wartością, która przyświeca tworzeniu społeczeństwa informacyjnego, jest troska o wszechstronny rozwój intelektualny każdej jednostki. Członek takiej społeczności powinien mieć szeroki dostęp do zasobów wiedzy dostępnej powszechnie w sieciach globalnych. Mało tego, powinien mieć również możliwość tworzenia nowych informacji systematycznie wzrastających dotychczasowe osiągnięcia naukowe. Dążenie do budowania społeczeństwa informacyjnego ma na celu poprawę jakości życia jego członków. Informacja i jej szybka dystrybucja wpływają na rozwój gospodarczy państw, a tym samym podnoszą stopę życiową obywateli. To natomiast przekłada się na wzrost poziomu wykształcenia i rozwój intelektualny oraz kulturalny poszczególnych jednostek.

Najpierw jednak rządzący muszą tak skonstruować budżety, aby można było zainwestować okazałe środki finansowe we wdrażanie długofalowych strategii budowania społeczeństwa informacyjnego. Doskonałym wzorcem do naśladowania są Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, które stały się jak dotąd niedoścignioną potęgą w tej dziedzinie. W obawie przed wciąż rosnącą przewagą między USA a Europą, Komisja Europejska opracowała własne programy umożliwiające realizację kolejnych celów społeczeństwa informacyjnego („e-Europa” z roku 1999 i lat następnych). Na bazie tych dokumentów

poszczególne państwa członkowskie oraz kandydujące do Unii Europejskiej, przygotowały swoje programy służące rozwojowi społeczeństwa informacyjnego.

W Polsce powstał dokument pod nazwą „e-Polska: plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001–2006” opracowany przez Ministerstwo Gospodarki. Program ten zawiera kilka głównych celów do realizacji:

— przygotowanie społeczeństwa polskiego do szybkich przemian technologicznych, społecznych i gospodarczych związanych z tworzeniem się społeczeństwa informacyjnego,

— dostosowanie regulacji prawnych do wymagań szybkiego postępu technologicznego i ery społeczeństwa informacyjnego,

— przygotowanie społeczeństwa polskiego do wyzwań nowego rynku pracy i nowych metod pracy,

— dostosowanie gospodarki narodowej do wymagań globalnej gospodarki elektronicznej poprzez wprowadzenie odpowiednich regulacji prawnych,

— stworzenie przejrzystych i przyjaznych obywatelowi struktur administracji publicznej, na miarę otwartego społeczeństwa informacyjnego, za pomocą narzędzi wykorzystujących technologie informacyjne i komunikacyjne,

— stworzenie warunków dla trwałego i zrównoważonego rozwoju regionalnego z uwzględnieniem nowoczesnych technik społeczeństwa informacyjnego,

— wzrost innowacyjności gospodarki w celu poprawy jej konkurencyjności,

— zapewnienie wsparcia dla gospodarki elektronicznej przez zaplecze naukowe w celu lepszego wykorzystania szans, jakie oferuje model społeczeństwa informacyjnego,

— szeroka promocja kultury polskiej.

Niemniej, po kilku latach wdrażania programu można stwierdzić, iż główny nacisk położono na rozwój technologiczny. Sieci komputerowe, sprzęt i oprogramowanie to bardzo ważne elementy, ale nie jedyne prowadzące do zbudowania społeczeństwa informacyjnego. W opinii środowiska bibliotekarzy uczelni wyższych, zbyt mało miejsca i uwagi poświęca się w programach rządowych samemu procesowi tworzenia informacji i przekształcania jej w wartościową wiedzę naukową. Tak naprawdę mało jest w polskich zasobach sieciowych treści stricte naukowych, tworzonych przez badaczy na rodzimych uczelniach, do których dostęp byłby możliwy bez dodatkowych opłat. A przecież taki był główny cel budowania społeczeństwa informacyjnego — wolny, nieograniczony dostęp do wiedzy i informacji

Zbyt restrykcyjne prawo autorskie, nad czym dyskutują już środowiska decydentów państw Unii Europejskiej, powoduje ograniczenia w dostępie do wiedzy. Prawo publikowania prac naukowych skupia się obecnie w rękach potężnych wydawców, którym trzeba następnie słono płacić za dostęp do zasobów czasopism elektronicznych lub baz danych. Jak poważny staje się to problem wiedzą biblioteki uniwersyteckie krajów Unii Europejskiej. Nawet je, mimo bardzo dużych nakładów kierowanych na utrzymanie i rozwój przez państwo i samorządy lokalne, nie stać już na zakup kolejnych licencji w firmach dystrybuujących teksty naukowe. Z problemem tym borykają się szczególnie uboższe biblioteki, m.in. polskich uczelni wyższych. Aby mieć szansę na dofinansowanie swoich zamierzeń organizują się w konsorcja, którym łatwiej „przebić się” w gronie ubiegających się o dotacje.

A przecież wiedza ta powstaje w uczelniach i instytucjach naukowych opłacanych przez podatników, dlaczego więc dostęp do wyników prowadzonych badań jest tak utrudniony? Problemu tego autorzy programu prawdopodobnie nie znają albo go marginalizują. A przecież wszyscy ponosimy tego koszty. Nie wystarczy zbudować sieć komputerową i wprowadzić do szkół czy instytucji użyteczności publicznej pecety, aby wypełnić warunki do stworzenia społeczeństwa informacyjnego.

Bardzo mało mówi się również o kolejnym aspekcie, jakim jest świadomość obywateli przysługujących im praw dostępu do informacji. Polska pod względem stanowionego prawa jest w pełni przygotowana, aby ten warunek spełniać. Już Konstytucja Rzeczypospolitej gwarantuje obywatelowi powszechny dostęp do informacji i edukacji. Mówi o tym kilka artykułów, m.in.:

Art. 54: Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji.

Art. 61: Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

1. Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych

wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.

Art. 70: Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonywania obowiązku szkolnego określa ustawa.

1. Nauka w szkołach publicznych jest bezpłatna. Ustawa może dopuścić świadczenie niektórych usług edukacyjnych przez publiczne szkoły wyższe za odpłatnością.

2. Władze publiczne zapewniają obywatelom powszechny i równy dostęp do wykształcenia.

Poza Ustawą Zasadniczą Polska posiada jeszcze kilka regulacji prawnych, dających oby-

watelowi prawo do nieskrępowanego rozwoju intelektualnego i bezpłatnego dostępu do dobrodziejstw nauki i kultury. Gwarantują to m.in. prawo o szkolnictwie wyższym, prawo prasowe, ustawa o bibliotekach oraz prawo dostępu do informacji publicznej. Jednakże, aby prawo było skuteczne musi być respektowane i wykonywane. Bariera finansowa, nie do pokonania np. przez studentów, którzy za dostęp do serwisów informacyjnych często muszą płacić, powodować będzie narastanie dysproporcji w poziomach wykształcenia i wykluczenie edukacyjne. Jako pracownicy zasilą grupy najgorzej wynagradzanych, ponieważ nie będą cenionymi specjalistami o wysokich

kwalifikacjach. Całe społeczeństwo zaś zostanie zepchnięte do roli podwykonawców, którymi rządzą bogate korporacje zagraniczne.

Prognozy nie są optymistyczne. Należałoby weryfikować sukcesywnie wdrażane projekty i modyfikować je na podstawie obserwowanych zjawisk. Pozostaje mieć nadzieję, że kolejne długofalowe programy o znaczeniu strategicznym dla całego narodu, będą częściej konsultowane z grupami specjalistów. „Nic o nas bez nas” — jak mówiło dawne polskie prawo dając podwaliny demokracji. Niestety, urzędnicy często „wiedzą lepiej”.

Katarzyna Gradzik

Dokumenty:

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz.U. z 1997, nr 78 poz. 483.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, Dz.U. Nr 112, poz. 1198.

e-Polska: plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001–2006 [Dokument elektroniczny]. Ministerstwo Gospodarki. Tryb dostępu: <http://www.kbn.gov.pl/cele/epolska.html>

Opracowania:

Borowska A., *Kształcenie dla przyszłości*, Warszawa 2004.

Mattelart A., *Spoleczeństwo informacji. Wprowadzenie*, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS, Kraków 2004.

Prawo dostępu do informacji publicznej / Agnieszka J. Strojek // W: Biuletyn EBIB [Dokument elektroniczny] / red. naczelny Bożena Bednarek-Michalska. - Nr 2/2005 (63) luty. - Czasopismo elektroniczne. - [Warszawa] : Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich KWE, 2005. - Tryb dostępu: <http://ebib.oss.wroc.pl/2005/63/strojek.php>. - Tyt. z pierwszego ekranu. - ISSN 1507-7187.

Rola biblioteki naukowej w tworzeniu społeczeństwa wiedzy, red. Dacko-Pikiewicz Z., Chmielarska M., Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej, Dąbrowa Górnicza 2005.

Rozwój elementów infrastruktury życia społeczno-gospodarczego, red. Brdulak J., Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa 2005.

Spoleczeństwo informacyjne i jego technologie, red. Solińska-Kalata B. i in., Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, Warszawa 2004.

Wolny dostęp do informacji i wiedzy czy wykluczenie edukacyjne? / Bożena Bednarek-Michalska // W: Biuletyn EBIB [Dokument elektroniczny] / red. naczelny Bożena Bednarek-Michalska. - Nr 2/2005 (63) luty. - Czasopismo elektroniczne. - [Warszawa] : Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich KWE, 2005. - Tryb dostępu: <http://ebib.oss.wroc.pl/2005/63/michalska.php>. - Tyt. z pierwszego ekranu. - ISSN 1507-7187.

NOWOŚCI WYDAWNICZE WSHE

„Zeszyty Naukowe WSHE”, tom XX
Nauki Administracyjno-Prawne
Na styku różnych systemów prawnych
ISSN 1507-7403, Włocławek 2005
B5, s. 181; cena 22 zł

Witold Bartkiewicz, Włodzimierz J. Jabłoński
Systemy informatyczne zarządzania.
Wprowadzenie do technologii przetwarzania danych
ISBN 83-88500-81-3, Włocławek 2005
B5, s. 195; cena 23 zł

Marek Zieliński
Metodyka nauczania wybranych ćwiczeń gimnastycznych
ISBN 83-88500-80-5, Włocławek 2005
A5, s. 47; cena 7 zł

Kazimierz Grązawski
Kształcenia świecka i michałowska. Studia nad kształtowaniem się struktur państwa piastowskiego na pograniczu polsko-pruskim
ISBN 83-88500-79-1, Włocławek 2005
B5, s. 242; cena 27 zł

Urzędnik w administracji publicznej
pod red. B. Sprengla, A. Strzeleckiego
ISBN 83-88500-78-3, Włocławek 2005
B5, s. 114; cena 18 zł

Feliks Jaskólski „Pasterze na Bachorzy. Sielanki kujawskie”
oprac. Bogdan Burdziej
ISBN 83-88500-82-1, Włocławek 2005
A5, s. XXXVI, 124, il.; cena 23 zł

DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA W LATACH 2003–2005

15 grudnia 2005 r. zainaugurowała działalność Rada Wydawnicza WSHE nowej kadencji na lata 2005–2008. J.M. Rektor prof. dr hab. Ryszard Łaszewski wręczył nominacje członkom Rady, którymi są: prof. dr hab. Andrzej Borodo — przewodniczący (pełniący tę funkcję po raz drugi), dr Adam Strzelecki, prof. dr hab. Bronisław Siemieniecki, prof. dr hab. Ryszard Sudziński, prof. dr hab. Andrzej Giziński, dr Dorota Kochman, dr Marek Stefański, dr Bolesław Sprengel, mgr Marek Zapędowski, mgr Dorota Wojciechowska. Tego dnia powołane zostały także nowe składy kolegiów redakcyjnych serii wydawniczych. Przewodniczącym Kolegium Redakcyjnego „Zeszytów Naukowych WSHE” został dr Wiesław Koński, natomiast „Debiutów Naukowych WSHE” — dr hab. Andrzej Mietz. Rada Wydawnicza oraz kolegia redakcyjne pracują na podstawie odrębnych regulaminów.

Do zadań Rady Wydawniczej należy opiniowanie i zatwierdzanie rocznego planu wydawniczego — podejmowanie decyzji o jego przyjęciu, dokonywanie korekt planu, kierowanie prac do recenzji, podejmowanie decyzji o skierowaniu do druku.

Podczas minionej kadencji (od grudnia 2002 r. do grudnia 2005 r.) Rada odbyła 13 zebrań, na których, oprócz wykonywania zasadniczych zadań związanych z przyjmowaniem planów oraz analizą ich realizacji, podjęła wiele uchwał regulujących przede wszystkim zasady i procedurę przyjmowania i kwalifikowania prac do planu wydawniczego oraz działania związane z redakcją i opublikowaniem.

W latach 2003–2005 opublikowano 58 tytułów (w tym 10 tomów Zeszytów i 2 tomy Debiutów) o łącznej objętości 696,20 arkuszy wydawniczych (łącznie nakład 19 450 egz.). Były to podręczniki akademickie, zeszyty metodyczne, opracowania monograficzne, materiały pokonferencyjne oraz serie wydawnicze.

W 2004 r. opracowano i wydano katalog wydawnictw uczelni, wszystkich, jakie ukazały się w latach 1997–2004. Wydawnictwo dwukrotnie brało udział w opracowaniu oferty publikacji do „Ogólnopolskiej dysponendy wydawnictw szkół wyższych niepaństwowych”. Wykaz publikacji uczelnianych zamieszczany jest na łamach „Forum Książki” kwartalnika „Forum Akademickiego”. Także w 2004 r. nawiązano współpracę z Fundacją Innowacja Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Warszawie. Współpraca dotyczy reklamowania i sprzedaży książek poprzez ogólnopolską telewizyjno-internetową księgarnię edukacyjną telewizji „Edusat”. Sprzedaż książek prowadzona jest przede wszystkim za pośrednictwem strony internetowej WSHE. Publikacje

dostępne są bezpośrednio w Bibliotece Głównej (Collegium Minus, pl. Wolności 1) oraz w Akademickiej Księgarni „Kodeks” (Collegium Novum, ul. Okrzei 94A). Prowadzona jest stała współpraca z czterema hurtowniami księgarskimi. Dzięki niej publikacje trafiają do księgarni i bibliotek na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, a także w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Szczecinie.

Od dwóch lat wydawnictwo bierze udział w „Wiośnie Wydawców — Toruńskim Kiermaszu Książek” organizowanym przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika.

Książki naszego wydawnictwa, głównie podręczniki, zyskały uznanie, o czym świadczą mogą wyczerpane w krótkim czasie nakłady

Zebrań Rady Wydawniczej WSHE,
13 października 2005 r.
Obrady prowadzi
prof. dr hab. Andrzej Borodo

kilku tytułów. Jako przykład wysokiej oceny publikacji WSHE można wymienić książkę pt. *Obszary problemowe w Polsce z perspektywy celów polityki regionalnej Unii Europejskiej* (2004). Jej autor, dr Paweł Churski, otrzymał nagrodę indywidualną III stopnia za osiągnięcia w pracy naukowej od rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu prof. Stanisława Lorenca.

Działalność wydawniczą uczelni kształtują i nadzorują rektor oraz Rada Wydawnicza. Na poziom edytorski książek składa się praca redaktorów i grafików zatrudnionych w Dziale Wydawnictw WSHE oraz Oficynie Wydawniczej „Lega” Włocławskiego Towarzystwa Naukowego.

Dorota Wojciechowska

ZAPOWIEDZI WYDAWNICZE

„Zeszyty Naukowe WSHE”, tom XXI, Nauki Humanistyczne i Społeczne, red. R. Sudziński

„Debiuty Naukowe WSHE”, tom VI, red. K. Napieraj

G. Demerko, Sz. Kubiak, B. Wiskirska-Woźnica, Zarys higieny narządu głosu

M. Krajewski, Ziemia dobrzyńska. Kalendarium X–XX wiek. Tożsamość europejskiego regionu

B. Sprengel, Policja Państwowa a przestępczość w powiecie włocławskim w latach 1919–1939

M. Stefański, Kierunki ewolucji sektora bankowego w Polsce po 1989 roku

H. Stępień, Finanse lokalne w warunkach decentralizacji finansów publicznych

- 31 VIII 2005** — Czytelnicy Biblioteki Głównej uzyskali ceną pomoc do tłumaczenia tekstów z języka angielskiego na polski i z języka polskiego na angielski. Zapewnia to program komputerowy Translatica Office+. Tłumacz komputerowy Wydawnictwa Naukowego PWN, który został zainstalowany na jednym z komputerów w Czytelnicy Biblioteki Głównej.
- 15 IX 2005** — „W 85. rocznicę Bitwy Warszawskiej” to temat sesji przygotowanej przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe i Wydział Humanistyczny WSHE. Oprócz referatów zaprezentowano reportaż o dziejach holownika „Lubecki” pt. „Piękny i czysty statek to był...” autorstwa Wojciecha Wąsika, wyprodukowany przez Telewizję „Kujawy”.
- 28 IX 2005** — Filipe Salgueiro z Portugalii został nowym studentem WSHE. Przyjechał do Polski w ramach wymiany studenckiej Socrates/Erasmus. Jest studentem V roku Uniwersytetu Nowego w Lizbonie. We Włocławku będzie kontynuował naukę na studiach dziennych Wydziału Humanistycznego, na kierunkach historia i socjologia.
- 30 IX 2005** — Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku za zorganizowanie „Szkół Letniej WSHE” otrzymała wyróżnienie w konkursie na „Najciekawsze wakacje”, odbywającego się w ramach akcji „Podarujmy dzieciom lato”. Nagrodę rzeczową — odtwarzacz DVD, uczelnia przekazała dzieciom ze świetlicy „Zapiecek” — zdobywcy I miejsca w konkursie.
- 1 X 2005** — Na Wydziale Zdrowia Publicznego odbyło się uroczyste rozdanie dyplomów dla pierwszych absolwentów studiów pomostowych na kierunku pielęgniarstwo. Uroczystość poprowadził dziekan Wydziału dr hab. Jacek Klawe, prof. nzw. WSHE. Spotkanie było połączone z wydziałową inauguracją roku akademickiego 2005/2006 i ślubowaniem studentów studiów zaocznych.
- 4 X 2005** — Na zaproszenie Akademii Pracy i Stosunków Społecznych w Moskwie, przebywał z wizytą przedstawiciel władz WSHE — kanclerz dr Paweł Churski. Okazją do spotkania był jubileusz 15-lecia Akademii oraz 100-lecie Związków Zawodowych Federacji Rosyjskiej — założyciela moskiewskiej uczelni. W programie uroczystości znalazło się m.in. spotkanie członków Międzynarodowego Stowarzyszenia uczelni kształcących kadry dla sfery socjalnej na temat „Rola instytucji oświatowych związków zawodowych w realizacji ochronnej funkcji związków zawodowych w warunkach reform rynkowych” oraz konferencja naukowa pt. „Związki Zawodowe: kierunki zmian”.
- 14–16 X 2005** — Włocławskie Towarzystwo Naukowe, założyciel uczelni, zorganizowało 1. Włocławski Festiwal Kultury, Nauki i Techniki. Celem Festiwalu, w którego organizację włączyła się m.in. nasza uczelnia, była szeroko rozumiana promocja i popularyzacja kultury i nauki wśród mieszkańców Włocławka, regionu Kujaw i ziemi dobrzyńskiej.
- 20 X 2005** — W WSHE uroczystość została zainaugurowana rok akademicki 2005/2006.
- 21 X 2005** — Wydział Humanistyczny WSHE, Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział we Włocławku i Sekcja Nauk Historycznych Włocławskiego Towarzystwa Naukowego zaprosili do wygłoszenia referatu mgr. Romana Kwiatkowskiego, pt. „Fotografia w socrealizmie na przykładzie fotografii prasowej w «Gazecie Pomorskiej» w latach 1948–1956”.
- 26–30 X 2005** — Na tureckiej uczelni partnerskiej Ankara University przebywała delegacja przedstawicieli naszej uczelni. Wizyta ta była zorganizowana na zaproszenie rektora uczelni tureckiej, wystosowanym w czerwcu tego roku, tuż po przeprowadzonym w WSHE Wieczorze Tureckim. Główną ideą wizyty przedstawicieli WSHE była organizacja Dnia Polskiego na Ankara University, na który przybyli Ambasador RP, władze Wydziału Humanistycznego oraz studenci Katedry Filologii Polskiej.
- 27 X 2005** — W WSHE gościli przedstawiciele Ambasady Chińskiej Republiki Ludowej. Przygotowali prezentację pt. „Chiny XXI wieku”. Goście opowiadali o gospodarce, polityce, kulturze i tradycjach chińskich. Licznie zgromadzeni studenci, wykładowcy i przedstawiciele Urzędu Miasta Włocławek dowiedzieli się także o warunkach studiowania w Chinach.
- 10 XI 2005** — Absolwenci Wydziału Administracji odebrali z rąk promotorów dyplomy ukończenia studiów licencjackich. W ubiegłym roku akademickim egzaminy dyplomowe pozytywnie zdało blisko 200 studentów. Uroczystość otworzyła prof. Krystyna Kamińska, dziekan Wydziału. Krótką historię kształcenia na kierunku administracja przedstawił dr Stanisław Kunikowski, prezes Włocławskiego Towarzystwa Naukowego. W imieniu absolwentów głos zabrał Paweł Misiak.
- 16 XI 2005** — Promotorzy wręczyli dyplomy ukończenia studiów licencjackich grupie około 200 absolwentów Wydziału Ekonomii i Informatyki. Jako pierwszy wystąpił dziekan dr Marek Stefański, następnie głos zabrali zaproszeni goście. W imieniu absolwentów wystąpiła Zdzisława Szałańska, która jako najlepsza absolwentka otrzymała nagrodę Rektora.
- 16 XI 2005** — Przedstawiciele władz WSHE oraz Ankara University (Turcja) podpisali umowę bilateralną obejmującą działania na kierunku socjologia obydwu uczelni partnerskich. Współpraca określona w umowie obejmuje wymianę kadry i studentów przy formalnym wsparciu programu Socrates/Erasmus. Już w lutym 2006 r. przyjeżdża do Włocławka pierwsza grupa tureckich studentów, w celu realizacji części programu studiów. Współpraca z turecką uczelnią obejmuje w najbliższych miesiącach organizację międzynarodowej konferencji na Wydziale Humanistycznym oraz realizację kilku publikacji naukowych. Kolejna, nowa umowa z uczelnią francuską w Tuluzie (Francja) obejmuje działania w zakresie organizacji staży zawodowych dla studentów francuskich w firmach naszego regionu. Zainteresowani studenci będą mieli możliwość realizacji praktyk zawodowych, które wspiera program Transplacé Leonardo da Vinci.

- WSHE jest koordynatorem tych działań na rynku lokalnym i ma za zadanie pośredniczyć między partnerem francuskim a miejscowymi firmami.
- 17 XI 2005** — W Auditorium Maximum odbyło się uroczyste rozdanie dyplomów na Wydziale Pedagogicznym. Grupa 340 absolwentów z rąk promotorów otrzymała dyplomy ukończenia studiów wyższych licencjackich. Najlepszym absolwentem zostały wręczone nagrody Rektora. Wśród laureatów znaleźli się: Małgorzata Balcer, Dorota Grabska, Marzena Lewicka, Marzena Nadszakulska, Ewelina Piotrowska, Małgorzata Sołomonow, Krzysztof Stasiak, Ewa Wrzesińska.
- 21 XI 2005** — W związku z emisją przez Narodowy Bank Polski monety „Włocławek” w WSHE we Włocławku gościł prof. Leszek Balcerowicz, prezes NBP. Po spotkaniu z władzami uczelni, w Auditorium Maximum im. Jana Pawła II wygłosił dla studentów i gości wykład pt. „Polska na tle liderów systemowych”. Licznie zgromadzeni słuchacze pytali prof. Balcerowicza o bieżące sprawy gospodarcze kraju. Tuż po wykładzie, w sali konferencyjnej włocławskiego magistratu, rozpoczęła się główna uroczystość promocji włocławskiej monety.
- 22 XI 2005** — Z inicjatywy Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku odbyło się spotkanie przedstawicieli władz rektorskich pięciu włocławskich uczelni: Wyższego Seminarium Duchownego, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, Wyższej Szkoły Informatyki w Łodzi Wydział Zamiejscowy we Włocławku, Wyższej Szkoły Techniki i Przedsiębiorczości oraz naszej uczelni. Celem spotkania było nakreślenie praktycznych możliwości współpracy między uczelniami. Współpraca będzie się odbywała głównie w sferze naukowej i wydawniczej. Uczelnie będą wspólnymi siłami organizowały konferencje, seminaria i wykłady.
- 24 XI 2005** — Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu, Instytut Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Wydział Humanistyczny Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku byli organizatorami dwudniowej konferencji naukowej pt. „Emigracja polska wobec problemów odbudowy i sowietyzacji kraju po zakończeniu II wojny światowej”. Patronem honorowym był Waldemar Achramowicz, marszałek Sejmiku Kujawsko-Pomorskiego.
- 24 XI 2005** — W Auditorium Maximum WSHE odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów ukończenia wyższych studiów magisterskich na Wydziale Pedagogicznym. 360 absolwentów odebrało ten ważny dokument z rąk promotorów. Agnieszka Denis-Parzęcka, Elżbieta Piątkowska, Joanna Sikora oraz Krystyna Wasilewska jako najlepsze absolwentki otrzymały nagrody Rektora.
- 25 XI 2005** — Goście z Finlandii, Szwecji oraz Litwy złożyli roboczą wizytę w WSHE. Grupa złożona była z przedstawicieli środowisk samorządowych oraz lokalnych firm, a celem jej pobytu są przygotowania do projektu DEFRIIS, który ma za zadanie opracować koncepcję rozwoju obszarów, na których występują problemy gospodarcze.
- 1 XII 2005** — Działające w WSHE Koło Naukowe Pedagogów „Persona” zorganizowało akcję „Mikołaj Dzieciom”, która odbywała się w dniach 1–15 grudnia. Głównymi inicjatorkami akcji były Anna Pruczkowska i Kamila Sochacka z II roku pedagogiki. Podczas dyżurów studentów przyjmowane były zabawki, środki higieniczne, artykuły papierniczne, spożywcze oraz ubrania. Dary zostały przekazane do Domu Małego Dziecka przy ul. Sielskiej we Włocławku oraz do Świetlicy przy ul. 3 Maja również we Włocławku.
- 1 XII 2005** — W Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku wręczono nagrody laureatom konkursu historycznego pt. „Pieniądz na ziemiach polskich”, który został zorganizowany 21 listopada w ramach obchodów odsłonięcia „Włocławskiej Dwójki”. Cztery najlepsze osoby otrzymały publikację o historii pieniądza oraz ww. monetę. I miejsce zajął Zbigniew Potyra z Włocławka, II miejsce Jarosław Furtak także z Włocławka., III lokatę zajęli *ex aequo* Agata Andrzejczak z Wagańca i Zbigniew Jarmuż z Radziejowa.
- 6 XII 2005** — Studenci WSHE uczestniczyli w spotkaniu informacyjnym dotyczącym aktualnej oferty wymiany studenckiej w programie Socrates/Erasmus, w ramach podpisanych ostatnio umów. Przedstawiono warunki uczestnictwa, formalności konieczne do dopełnienia przed wyjazdem oraz procedurę kwalifikacyjną, która obowiązuje wszystkich studentów.
- 9 XII 2005** — Absolwentom Wydziału Humanistycznego zostały wręczone dyplomy ukończenia studiów licencjackich i magisterskich. Gabriela Kończyńska oraz Witold Marciniak jako najlepsi absolwenci otrzymali nagrody Rektora.
- 13 XII 2005** — W ramach realizacji procesu informatyzacji uczelnia wyposażyła multimedialną pracownię do nauki języków obcych w nowe komputery podłączone do sieci bezprzewodowej. 17 stacji roboczych działa w sieci w standardzie IEEE 802.11g o przepustowości 22 Mb/s-54 Mb/s. Zasięg tej sieci obejmuje cały budynek Collegium Maius przy ul. Okrzei 94 oraz przyległy parking. Na komputerach pełniących rolę terminali sieciowych działa program interaktywny EuroPlus+ do nauki języków angielskiego i niemieckiego.
- 14 XII 2005** — Włocławskie Towarzystwo Naukowe i Urząd Marszałkowski w Toruniu zorganizowali Debatę Europejską pt. „Region kujawsko-pomorski w Unii Europejskiej”.
- 15 XII 2005** — Patronem Dnia Erasmusa, który odbył się w WSHE, był Erazm z Rotterdamu, w którego wcielił się student Paweł Koszewski. Gośćmi specjalnymi byli Filipe Salgueiro z Portugalii, studiujący w WSHE historię i socjologię, Cezar Sanchez z Hiszpanii, studiujący we Włocławku ekonomię, oraz Tomasz Strzelecki, student pedagogiki, który w ubiegłym roku uczył się na szwedzkim Uniwersytecie w Borås. Gwiazdą dnia był kabaret „Hrabi”. Joanna Kołaczkowska, Darek Kamys, Tomasz Majer i Łukasz Pietsch bawili studentów programem artystycznym pt. „Terapia”.

- 20 XII 2005 — J.M. Rektor WSHE prof. dr hab. Ryszard Łaszewski podpisał deklarację wsparcia dla Włocławskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku powołanego z inicjatywy prezydenta Włocławka Władysława Skrzypka, Centrum Kształcenia Ustawicznego oraz Zarządu Rejonowego Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej we Włocławku. Ideą Włocławskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku jest włączenie emerytów i rencistów do kształcenia ustawicznego poprzez propagowanie aktywności społecznej w oparciu o rozwój zainteresowań, rozwijanie i pielęgnowanie kontaktów towarzyskich oraz czynny wypoczynek.
- 21 XII 2005 — W świetlicy „Caritas” władze, pracownicy nauki oraz studenci i absolwenci uczelni wyższych Włocławka uczestniczyli w spotkaniu oplatkowym z biskupem włocławskim Wiesławem Meringiem. Organizatorem spotkania było Duszpasterstwo Akademickie we Włocławku.
- 22 XII 2005 — Z początkiem grudnia w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku zostało powołane Biuro Karier. Pierwszym krokiem działalności biura było podpisanie umowy z Powiatowym Urzędem Pracy we Włocławku. Oficjalne porozumienie nastąpiło w siedzibie PUP. W imieniu uczelni umowę podpisał dr Paweł Churski, kanclerz WSHE, urząd pracy reprezentowała dyrektor Małgorzata Izdebska.
- 22 XII 2005 — Władze WSHE, władze diekańskie, pracownicy nauki i administracyjni oraz studenci spotkali się na uczelnianej Wigilii. Uroczystość rozpoczęli życzeniami prof. dr hab. Ryszard Łaszewski, rektor uczelni, oraz dr Stanisław Kunikowski, prezes WTN. Następnie ks. dr Witold Dorsz, duszpasterz akademicki, poświęcił oplatek.
- 29 XII 2005 — Wydział Ekonomii i Informatyki ogłosił, że rozpoczyna kursy komputerowe, w ramach Akademii Informatycznej WSHE. Oferta została przygotowana z myślą o klientach indywidualnych (również o studentach) oraz o firmach, instytucjach i urzędach.
- 2 I 2006 — Ze wszystkich stanowisk komputerowych w WSHE kadra naukowa oraz studenci mogli korzystać z zakupionego przez uczelnię serwisu ISI Emerging Markets–Polska, serwisu zawierającego obszerne informacje ekonomiczne, finansowe i polityczne dotyczące m.in. Polski (dane objęte abonamentem).
- 2 I 2006 — Koło Naukowe Humanistów działające przy Wydziale Humanistycznym wyszło z inicjatywą założenia pisma studenckiego, w którym teksty publikowałoby tylko studenci.
- 10 I 2006 — W tym dniu obchodzono rocznicę nawiedzenia Włocławka przez ikonę *Sedes Sapientiae*. Oficjalne uroczystości odbywały się w auli Wyższego Seminarium Duchownego. Tego dnia poświęcono i uroczysto otwarto Diecezjalny Ośrodek Duszpasterstwa Akademickiego we Włocławku przy pl. Kopernika 3.
- 10 I 2006 — Studentki II roku wychowania fizycznego w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, zawodniczki Włocławskiego Towarzystwa Wioślarskiego Olga Pińska i Anna Specjalska otrzymały od ministra edukacji i nauki stypendia za wybitne osiągnięcia sportowe na rok akademicki 2005/2006. Z tej okazji J.M. Rektor WSHE prof. dr hab. Ryszard Łaszewski wręczył Oldze Pińskiej i Annie Specjalskiej okolicznościowe dyplomy i złożył gratulacje.
- 12 I 2006 — „Władza ustawodawcza, wykonawcza i sądownicza w RP” to temat wykładu otwartego połączonego z dyskusją nt. „Relacje między władzami w RP”, który odbył się w WSHE. Poprowadził go wybitny konstytucjonalista, wykładowca WSHE i UMK w Toruniu, prof. dr hab. Jan Galster.
- 15 I 2006 — Na zaproszenie dziekana Wydziału Pedagogicznego WSHE prof. Bronisława Siemienieckiego i prof. Teresy Sołtysiak zawitali do uczelni skazani z Zakładu Karnego we Włocławku, którzy spotkali się ze studentami II roku zaocznych uzupełniających studiów magisterskich pedagogiki. Zajęcia składały się m.in. z: prezentacji multimedialnej pokazującej działalność Więziennego Klubu Literackiego „Bartnicka 10” oraz wystąpienia por. Ryszarda Seroczyńskiego pt. „Nietypowe formy resocjalizacji”.
- 20 I 2006 — Wydział Humanistyczny Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, Sekcja Nauk Historycznych Włocławskiego Towarzystwa Naukowego i Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział we Włocławku byli organizatorami sesji naukowej pt. „Wyzwolenie Włocławka 1945”.

Andrzej Sołtysiak

14-16 X 2005

1. WŁOCŁAWSKI FESTIWAL KULTURY, NAUKI I TECHNIKI

Tajemnice Zbiornika Włocławskiego — wycieczka terenowa

Tajemnice Zbiornika Włocławskiego — wycieczka terenowa

Komunikacja ponad przewodami — eksperyment, pokaz pracowni i sieci

Czy to co jest to jest, czy tylko tak nam się wydaje? — ćwiczenia

Spotkanie z pisarzem — Rafałem Wojasińskim i Markiem Nowakowskim

Rok, w którym pękło Niebo — koncert Teatru Studenckiego TMW

MATLAB — matematyka w komputerze — zajęcia laboratoryjne

Chemia chroni, uczy, bawi — pokazy i ćwiczenia laboratoryjne

Chemia chroni, uczy, bawi — pokazy i ćwiczenia laboratoryjne

Jesteśmy w Unii i co dalej? — debata oxfordzka

Spaghetti, pizza i risotto, czyli włoski dla każdego — warsztaty językowe

Turniej w piłkę nożną halową reprezentacji szkół ponadgimnazjalnych

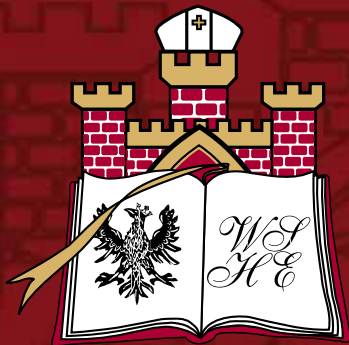
Włocławskie dyktando

Ratuj się kto może — pokaz pierwszej pomocy

Wschodnia Szkoła Walki AIKIDO

WYŻSZA SZKOŁA HUMANISTYCZNO-EKONOMICZNA WE WŁOCŁAWKU

Uczelnia utworzona w 1995 roku przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe

kierunki:
ADMINISTRACJA
EKONOMIA
HISTORIA
INFORMATYKA
OCHRONA ŚRODOWISKA
PEDAGOGIKA

PIEŁĘGNIARSTWO
SOCJOLOGIA
WYCHOWANIE FIZYCZNE
EUROPEISTYKA
(w organizacji)
GOSPODARKA PRZESTRZENNA
(w organizacji)

WSHE to:

- największa uczelnia niepubliczna w województwie kujawsko-pomorskim
- możliwość odbywania studiów za granicą w ramach programu Socrates Erasmus przy wykorzystaniu systemu ECTS
- najbardziej przyjazne czesne w województwie kujawsko-pomorskim oraz atrakcyjny system wsparcia finansowego
- najwyższa jakość studiów potwierdzona akredytacjami Państwowej Komisji Akredytacyjnej i Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego
- nowoczesna i przyjazna infrastruktura informatyczna z nieograniczonym dostępem do Internetu, w tym sieć bezprzewodowa (Wireless Fidelity)

www.wshe.pl